پهلاج پريم واڻي

يا گوتيون - فلمي طرزن ۾ نوان ڀڄن

دوبيچند سنس پبلشرس ۽ بوڪسيلرس

ڀلاڄ پريم واڙي

ڀاڳو ڏيون، فلمي طرزن ۾ نوان ڀڄن

ڇاپو هڪ هزار سنه ١٩٥٦

موڪي فقط هڪ روپيو اٺ آنا

رچيندڙ -

ڪوي رتن - شري سنت ڀلاڄ رام صاحب

ڪوبچند اڏب سنس پبلشرس ۽ بوڪسيلرس
سنڌو چوڪ ڪئمپ نمبر (٢) ڪلياڻ (بمبئي)

ـرڪائو ٽوڳي ڪوي
ڪيئن چور ٻيا چوري ڪرن
ـنبد ٻڌي جي ڪي ڪٽي
ٻوءِ ڏانءُ ٻيا پنهنجو وجهن

سچ پچ شاعر جي شعر ۾ بلند خيالي قوم، ديش
ـ جاليءَ کي اُڀارڻ جا جذبا، قافيه، رديف ۽ علم بحر
ـي پورائي پڻ پنگل وديا جي پوري ڄاڻ بالڪل
ـروري آهي، سواءِ الهيءَ جي شاعر جو شعر يا ڪويءَ
ـي ڪوتا بي مزي اٿيي ۽ لوڻ مرچ کان سواءِ بـي
ـوادي ٿيڻ لڳي اهوئي سبب آهي جو الف کالوئي
ـي - تائين سيئي راڳمند ۽ يڪ زبان ٿي ڪري سند
ـي امامه ماڻڪ ڪوي شريمان سنت ڀلاج رام صاحب
ـي ڪوتا کي پسند ڪن ٿا.

ڪوي صاحب پنهنجي حياتيءَ ۾ نه صرف ڌرمي
ـ پنگتي راڳ چيا آهن مگر ان سان گڏ زماني جي هلندڙ
ـفتار کي نه پنهنجي موتين جي مالها ۾ پوئيو آهي.

ڪوي صاحب ڌرمي راڳن رامايڻ، مهاڀارت شريمد
ـڀڳوت ۽ ڀڳوت گيتا جي گيان سان ڀريل ڪوتائن سان
ـڏ گروباڻي ۽ ڏهن گرو صاحبن جي جيون چرتر ۾ پڻ
ـمديون ۽ رس ڀريون ڪوتائون چيون آهن ان سان
ـڏوگڏ راڄنيتي ۾ هندستان ۽ پاڪستان ٿـي سنڌي

ڇپائيندڙ جي پرارٿنا

ڪوي صاحب جي ڪوتا جون ڪي امولڪ خوبيون

سنڌ جو سرمور ڪوي سنت ڀلاج رام صاحب جو اهڙن ۽ امولڪ رتن جي ڪوتا جو خزانو باقائدي ڇپائڻ شروع ڪيو آهي، هي ٽيون ڀاڱو اوهان جي هٿن ۾ آهي، جنهن ۾ ڪوي صاحب سڀ ٽيهون ڪوتائون جيڪي هندستان ۾ اچي تيار ڪيون آهن سي ڇاپيون آهن؛ وڏي خوبي اها آهي جو هي ڪوتائون ڪوي صاحب تمام گهڻي محنت ۽ پرشرم ڪري فلمي گيتن جي طرزن تي تيار ڪيون آهن. جيئن عام طرح ڳائيندڙن کي سهوليت ٿئي ۽ ست سنگن جي رواج ۾ وڌي، ست سنگن ۾ ٻڌڻ وارا متر به اڄ ڪالهه ڌرمي راڳ، فلمي طرزن ۾ ٻڌڻ پسند ڪن ٿا انهيءَ ڪري هن پستڪ کي ڪوي صاحب بلڪل ڪامياب ٿيو آهي، ڪوي صاحب جي ڪوتا جا موتي سنڌ ۽ هند هر هڪ ستسنگ ۾ هر دل عزيز ٿي چڪا آهن ۽ پريم سان ڳايا وڃن ٿا، سنڌ جي ستسنگ منڊل ۾ ڪوي صاحب جو نالو سورج جيان روشن آهي، ڪيترائي نقلي ۽ ٺرڪو ڪوي پيدا ٿيا آهن مگر ڪوي صاحب جو مقابلو نه ڪري سگهيا آهن، اڄ ڪالهه جي ٺرڪو ڪوين لاءِ ڪنهن شاعر متر اڇهو هن ريت چيو آهي-

شري سنت ڀولاج رام صاحب جي

جيون جو مختصر ورتانت

تعلقي سکر ۾ جنم استان منهنجو
مشهور سنڌ ديس آهه سنسار ۾
مادري علم مون پڙهيو ڳوٺ منجهه
ڌارمڪ وديا لاءِ من هو مونجهار ۾
ڳوٺن ۾ ڌارمڪ وديا جو نشان ڪونه
راس ڏينهن وديا لاءِ رهيس ويچار ۾
انهيءَ مهل عمر هئي سال ٻارهن جي
مائٽن مون کي ني ڦسايو وهنوار ۾
مون کي هو ويراڳ وديا لاءِ تنهن ڇڏايو گهر
آخر اڪيلو پهچي ويس هردوار ۾
سوامي شاماننگ مشهور وڌوان الي
سنڌن آشرم ڪنکڙي جي بازار ۾
وٽن ڏهاڪو سال رهي مون پڙهائي وديا
رات ڏينهن شهوا تي ڪم دربار ۾
ساڌن سنتايو ٻهڪ وٽي رهه اسان وقت
مائٽن سنتايو هلي رهه ٻرواد ۾
ڪم ويچار سگهه نه آهي استان ۾
اڪو سگهه آهه ڪوئي گهر ٻار ۾
تياڳي انتڪال پٺي ڪيم آزاد پاڻ .

هندن جي قربانين، ويرتا، جفاڪشين، ڌرم جي ويرتا ۽ ٻلاءِ جو بيان اهڙيءَ سندر رچنا ۾ ڪيو آهي جو هڪ وار پڙهندڙ ۽ راڳيندڙ ٻئي پريم ۾ مست ٿي وڃن ٿا

ڪوي صاحب جي ڪرتا جو چوٿون ڀاڱو پڻ پريس ۾ ڇپجڻ لاءِ ڏنو ويو آهي ان ۾ پڻ هن ڪان نه وڌيڪ ٻڙڪي دار ۽ دلين جي جذبات کي اڀاريندڙ ڪوتائون آهن. مارچ جي پهرين هفتي ۾ تيار ٿي ملندو، البت پني جي سخت گراڻي آهي ان هوندي به اسين ڇپائي جي سندرتا جي خيال کان پنو به اُچو ڪم آڻي رهيا آهيون. اميد ته راڳيندڙ، شبدي گٽڪ، پريت صاحب ۽ ستسنگ پريمي اسان جي سيوائن کي دل جان سان همٿائيندا.

نياز مند

خوبچند اڏناب سنس پبلشرس ۽ بوڪسيلرس

سيرو چوڪ ڪئمپ نمبر (٢) ڪلياڻ

نوٽ:- هن پستڪ جو پاڱو پهريون ۽ ٻيو گرمکي ۽ سنڌيءَ ۾ موجود آهي قيمت هر هڪ ١-٨-٠

هي ڪتاب شري ماڌوداس جيرامداس ڇپائي شواجي پرنٽنگ پريس ڪلياڻ ڪئمپ نمبر ٣ ۾ ڇپيو ۽ خوبچند ٽي سياڳچنداڻي پارٽنر مئسرس خوبچند اڏناب سنس پبلشرس ۽ بوڪسيلرس سيرو چوڪ ڪئمپ نمبر ٻئي جي ڇپائي پڌرو ڪيو.

رهيس اڪيلو وڃي رشيڪيش جي غار ۾
اشٽ لرسنگهه جي اپاسنا مون آئي ڪئي
رات ڏينهن رهيس تي سندس ديدار ۾
اُني تي عمر ڪل ٻاويهه سال اچي
ان جل آلڊو مون ڪي ديس جي ديدار مان
سنگين ستايو هائي رهي خود ديس ۾
وقت لڳايو ڪجهه اُپڪار ۾
ڪهو مون ويچار جب لپ گيان، تڏهان ڪان
آهي ديس ديس ڀڳتي آئر سنسار ۾
تڏهن ڪان ديس جو سيوڪ مون ٿائي پاڻ
ان ۽ من ڪي لڳايو هن ڪار ۾
راڳ جي وسيلي ڪجهه ڪتاڃي وسيلي
وياکيان وسيلي ڪجهه ليکه اخبار ۾
اُهيءَ طرح پرچار ڳوٺ ڳوٺ مان
ٿڪي لشڪام تي ڪمر ٻڌي پار ڪي
هيو استان منهنجو سنڌ حيدرآباد مڇهه
لالو آشرم ڀهلاج پري پيار ۾
هائي آهي آشرم ادا ديو لاليءَ ۾
بابا جي ڪا باغ ڪٽي پڇو بازار ۾
ڪهن مذهب جو نه ڀوءِ لڳو آهي داس
سدا هندءِ جاليءَ جي رهان پرچار ۾
اشٽ لرسنگهه پست آ آزادي منهنجو
لالو ڀهلاج رام ڪوي سنسار ۾

پهلاج پريم واڌي ڀاڳو ٿيون

نوان ڌرمي ڀڄن فلمي طرزن ۾

(ڀڄن راڳ آسا)

طرز- ملي اميري يا فقيري مجهي ڌر ڪيا

ٽل- ملي جي شاهي يا گداهي
نه ٻي پئه ناهي رام ڪندو رکواري
ملي وڏائي يا جدائي نه ٻي پئه ناهي رام ڪندو رکواري

۱- ساڻ جي رام آهي سمجهو آرام آهه
سرڳ ٻي رام ڏاران دکن جو ڏام آهه
ڏيندو اگهائي يا سگهائي نه ٻي پئه ناهي- رام....

۲- سج ۾ يا رج ۾ سهندي- سيتا سهاڳ سان
دل ئي نه داڳ ڏيندي دعائيءَ جي داغ سان
ملي مٺائي يا کٽائي نه ٻي پئه ناهي- رام...

۳- ساجن سان سال چوڏهن سمجهان ڏينهن چار ٿي
رام ري راج ٻاليان آيت يا اُجاڙ ٿي
ملي لڳائي يا چڳائي نه ٻي پئه ناهي- رام....

۴- مون لئه بدواس ناهي سرڳ جو سٿر آهه
رام جا پير جالي ٿاٿئي خبر آهه
ملي ڀلائي يا برائي نه ٻي پئه ناهي- رام....

۵- پرٽو ٻي، رام سان هو- مرٽو به رام سان
قدرت پهلاج انهن ڪرڻو هو رام سان
ملي اولداهي يا سهائي نه ٻي پئه ناهي- رام....

شريمد ڀاڳوت گرمکي سنڌي زبان

بابت ڪن چوند ودوانن جا رايا

(۱) بيحد سنڌر ۽ سهڻو ڇپيو آهي. (پنڊت رام ڪمار)

(۲) سنڌس گهڻن ۽ سلوڪن ۾ ڪمال جو رس آهي (پنڊت دوارڪيش ڪٿا واچڪ)

(۳) هن جهڙو گرمکي ڀاڳوت اڳ اصل ڪو نه ڇپيو آهي. (پنڊت ڪنهيالعل گوتم)

(۴) ڪٿا جي لکڻيءَ جو ڍنگ من کي ڇڪيندڙ آهي. (پنڊت رشي ڪمار)

(۵) ڪوتائون من کي گهاو ۽ لهر ٿيون هڻن (پنڊت لعورام پراگهه).

(۶) لکڻي ڇپائي پنا ۽ مورتون جلد بندي ۽ خاص ڪري سلوڪ ۽ شبد دل کي موهي ٿا ڇڏين. (سوامي ٽلوڪداس مهراج)

(۷) سڪندن ۽ اڌيائن جي ترتيب ۽ وشيه سوچي وغيره ڪٿائن جي مضمون سميت ڏنل آهن پڙهڻ وارو جلد ئي ودوان ٿيو پوي. (شري سوامي سچدانند مهراج ويدانت رتن)

(۸) اڳر سهڻا ۽ سنڌر ڇپائي جدهن رشيءَ يا اوتار جي ڪٿا جتي آهي ان کي پراچين اصولي جا لقب ڏيڻ سان ترجمي ڪندڙ سولي ني سهائي جو ڪم ڪيو آهي. (پنڊت نامديو وشارد)

رنگين مورتن ۽ ڪپڙي جي پڪي جلد سان موڪه فقط ۱۵-۰-۰ رپيه ٽپال خرچ ۲-۰-۰

ڌوٻچند ائنڊ سنس بوڪسيلرس ۽ پبلشرس

سيرو چوڪ ڪئمپ (۲) ڪلياڻ (بمبئي)

٢- ضابطا نا سڳنڌي لايان- پاويءَ جي مان پسر لڳايان
سر ني جوڳي جتا- عشق جي الفي امڙ ڳلي ۾
لاهيندس پيا ابتا
نا گهرجن هي ريشم پشمل-
نا گهرجن مست موڳي- مان نه
٣- جوڳي هٽي جهنگ وسايان- قرآن ۾ چو پاٺ ڦاسايان
هر آسمس اما- ڪوڙي مايا ڪوڙي ڪايا-
ڪالهي ٻي ڪا طلب نمان
نا گهرجي هي ڪتب ڪنبهاو-
نا گهرجن تنگه نوڳي- مان نه
٤- جو ٽمن سان مان جيءَ ڪي جوڙي-
دليا ڪان مان منهن ڪي موڙي
ويندس ورلدس نا-
پريمي هٽي پهلاج پڳمس جان جيٺڙي
مرلدس مان- نا گهرجن هي محل ۽ ماڙيون-
نا گهرجن ڊند ٿوڳي

(پيچن راڳ پيروي)

ٽل- هل ڏيري ڏيري ڏير- منهنجا پٽون ٿماهن پير
١- لڇمڻ آهيان راجڪماري- سکي گذاريم عمر ساري
ڪرمن مولسان وٺل وهايو- ڪم نه آيو ڪم
٢- پڙن منهنجا پير چماهن- وري واٽ لي ڪندا ڪناهن
روني پاڻي پيمت نه آهي- ڏکيا سٽڪ جا سير

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- او جاني والي بابو اِڪ ٻنسا دي دي

ٽل- او منهنجا ٻڍڙا بابا- هڪ ٻچڙو ڏي ڏي
١- توکي سنگر لائڪ سارو- آهي ٻخشو بابا ڀنڊارو
منهنجي گهر ۾ سيڪي آهي- لالڻ ڏي لڪائي- هڪ
٢- ڪري ڪرمان روز ٽنولي- ڏسي خالي منهنجي جهولي
ڀيٽي طعنن ساڻ ٽپائي- ويني ويڙ واهي- هڪ...
٣- هي ڏيراٽيءَ جا ڏوراپا- مان سمجهان ڄٽڪ سياپا
ڀٽي ڪرمان روز ڪنبائي- لهٽين لنب ناهي- هڪ
٤- ٿيندس گولي- ڀرتون جهولي- سرتن سان شل سولهان
ڏيندس لولي- ٻڌ للدس ٻولي- اڱڻ ۾ اوٺان اوٺان
ڀاس ڪندين ڀلاج جي ٻوري- ڏيندين لال لاڏلي
ليڪر امشاني- هڪ ٻچڙو ڏي ڏي.

(ڀڄن راڳ تلنگ)

طرز- تيري دلدار ڪڙا اِڪ جوڳي

ٽل- مان نه جهجل ٿيندس جوڳي
نا گهرجن هي مڪڙ ملايون نا ٻڌندس مان ٻوڳي
مان نه جهجل ٿيندس جوڳي-
١- جائيءَ مولڪي جڳ ۾ جوڙيو- ٻنڌڻ ۾ تو مولڪي ٻوڙيو
جهجل تون نه جڳاء- ٻريم ٻريوءَ جو گهرجي مولڪي
ڇڙڪن ڪان نه ڇڏاء- نا گهرجن هي مال متايون
نا گهرجن رس روڳي.

٢- منهنجي جهڙي منهنجي لکر ۾،
پهرين پائي سگهين تون شهر ۾
سورمتا لاهي سهنجي، رام ڏس راز ايهو
٣- تنهنجي هوندي تنهنجي ٽڪائي،
ڏس ڀهلاج وڃاءِ ٿو هاٽي

(ڀڄن راڳ ڪانگڙو)

ٽل- مارين متان منهنجا مٺا، تون گروءَ جي سنتان کي
گروءَ جي سنتان کي، اشوٽاما جي جان کي
١- ويو مري گرديو تنهنجو، جنگ جي ميدان ۾
هي ٻچو باقي سندس لا، ناس ڪر نشان کي
٢- پارڙا غمتارڙا، جنهن قهر سان قتلام ڪيا
جڳت ۾ جهڙو ڇڏيندس، ڪنهنکي شيطان کي
٣- اگر تيو آهي اڄڙ، پر اڄڙ نه ڪر گرديو جو
ڏس دعا والدين ڪٿان، تون سمجهه پنهنجي شان کي
٤- گود جنهن خالي ڪئي اڄ، مان ٻي تو ڏنهن جي ڪمان
پل ڏسي رت ۾ رڱيل، ماءُ هن هوان کي
٥- گود خاليءَ کي ڀريندا ان، گرن جي ڪرپا مٺا
شش گروءَ جو فرض گهرجي، پالڻو ودوان کي
٦- ويو گرو جيڏانهن سندس، پت ٻئي تو اوڏانهن پنهان
ڪين لائيندس ڪاڻڪ، مان ڪٿري پٽي جو پاڻ کي
٧- هوءَ هئي جنگ جي ڪٿا، ۽ هيءَ رواجي ڳالهه آهه
هن هتيا ۽ هن هتيا جي، سمجهه تون سؤمان کي

٣- مون نہ کھڻ سان ڪٽي برائي-
رام ڪيو ڇو ٻن ۾ راهي
ناحق مولسان ماڻهن ايذا- وڏا لائي ڇو وير
٤- ڀل جان ليمڻ ٻن ۾ ڇڏي وڃ-
غمن ۾ تون شھر ڳڏي وڃ
پراڻ ڏيندس ڀهلاج مان هتڙي- دم نہ لڳندي دير

(شعر)

واٽ ويندي مون ڏٺو- هن اوچتي اسرار کي
پيرسن ڇاڻي ڪٽي پٽي- ڇاڻي ويني ڇار کي
مون پڇو مائي مٽيءَ ۾- تو وڃائي ڇا ڇڏيو
تنهن ڇهو روئي وڃايم- جوائي حسن جي هار کي
مدد لاءِ مائي گهرائي- سمجهہ ڇاڻي شهر مان
شام ڇاڻيندي وئي ٿي- پر نہ پاتم پار کي
مان ڇهو مائي ٿنوائي- تو ڪٽي ڪان ڪين آهہ
تنهن ڇهو روئي ادا- سمجهو نہ تو تڪرار کي
سونهن جوائي سواس جو- هيرو وڃائي مون ڇڏيو
خاڪ ۾ ٿي خاڪ ويو- هاڻي ٿي ڪاوان خار کي
هاڻ مون ڀهلاج سمجهو- ٿي سچا هيرا اٿم
تو ڇٽائي هار پايان- ساڪي سرجٿهار کي

(ڀڄن راڳہ ڀيروي)

ٽل- جڳ جڳ ڪرين تو ڀدهڄي- راوڻ ڏس راز اهو
فتح لبهڄي يا مدهڄي- راوڻ ڏس راز اهو
١- ڀاڻن سان مان لوڪي ماريو- هڪ هڪ سر ڪيم ڌڙ کان ڌاريو
انت ڪٽي مانءِ اهڄي- راوڻ ڏس راز اهو

(ٻيون راڳ آسا)

- ڏٺي ٿل ڏيسي پرديسي ملائون ملائون ملائون
اهي ساڳيا وڏا وسائين وسائون وسائون
- پار سمنڊ جي ساجن ويڙا ، ٻئت پاڻيءَ پرديسي ڪيڙا
جنگ ڪري پڻ ڀتا ڀيڙا ، اهي ٻاهه ڏان شال ٻچائون
- ڏينهن رات هن تن جون تاٿون
ڪنهن کي ٻڌايون برهه جون باٿون
رئندي اسان جون گذرن راتيون ،
اهي رئندا شال کلائين
- وڇڙي وڃُر ڏان ويڙا ويچارا
ڪنهن جا ڪالڪ ڪنهن جا پٽڙا پيارا
آئي ملائج اکين جا تارا ، اهي پيارا شال پساڻون
- خاطر خوشيءَ جون خبرون آڻيندا
گهر گهر ۾ شال واڌايون ڏيندا
گرو ڀلاج ڪٽاوا ڪندا ، اها آس پڄائين پڄائين

(ٻيون راڳ ضلع)

- گيتا جو گهنشام وچن چڏ نه وساري
هرڪو تو پڙهي اکر اهي توڏي ڀاري
- تو پاڻ چيو پاپ ڏسي ، سنسار ۾ سنتاپ ڏسي
جاپ لڪو تاپ ڏسي ،
ايندس الهيءَ ويل ٿي اوتار کي ڌاري
- اهو هندن سنڌو حال لئي ، اهو ڪير مڪڙ ثال اٿي
اهي گوپيون گوال اٿي ،
ڏينهن رات غمن ۾ تو گهر گهر پيو گذاري

٨- اشوٿاما کـي چڏايو، د روڻديءَ اج موٽ کـان
سمجهي کو ٿيو آهي مشڪل، گرشٽيءَ جي شان کي

(پچن راڳ سهڻي)

ٽل - ڀلي پيار ڏني، ڪيڏو پيارو ڪيئه
هاڻي پيار ڪڍي، ڇو ڪيارو ڪيئه

١- اڳي مون سان هئين، دَنڌ ڪري منا
من لڻ جو مئو، مهمير منا
هاڻي خار وجهي، ڪنهن خار و ڪيئه

٢- اڳي سيتل هيئه، سرير منا
جـرڻ گنگه جــمـــن، جـــو ليئر منا
هاڻي گرم ڪري، ڪنهن گيئوارو ڪيئه

٣- اڳي واڳون سڀ، تنهنجي وس ۾ هيون
سڀ رڳون، تنهنجون رس ۾ هيون
هاڻي ڪوڙو هٺي، ڪنهن ڪارو ڪيئه

٤- اڳي ساجن سڀ ڪجهه، سهندو سٺين
ڪجهه اوت موت، نا ڇولدو هئين
هاڻي وات ايڏو، ڇو اگهاڙو ڪيئه

٥- اڳي گلن ڦلن کان، هلڪو هئين
جرڻ جهوني هوا جو، هلڪو هئين
هاڻي پتر ٿڌي، ڪنهن ڀارو ڪيئه

٦- اهو وچ وارن جو، وير اٿي
منهنجي دل ۾، گنڌ نه غير الي
ڀلا ڇ ايڏو ڇو، ڀسارو ڪيئه

١- ڪير مڪڙ هوندي هندواسي، ڪاڻن ٽا لعل پيا
گايون ميٺون ڪنڌالهن گم ٿيون،
ڪنهن هي قهر ڪيا
هڪواري هندواسين ڏي ٿون، لٺر ڪٽي نه لهار
٢- هيرن موتين جي جهلن هوندي، پوءِ ڇو ديس ڪنگال
ڪنهن ڪٽي ويو سونا چاندي، ڪنهن لٽيا موتي مال
تنهنجي وڇڙ پڇاٽا پريتم، ڀارت ٿيو بيڪار
٣- هنڌي ان جل هوندي، تنهنجي ٻک مري سنتان
ڀارت تنهنجو گارت ٿي ويو، ڏس اچي ڀڳوان
دير نه ڪر ٻهلاج ديالو، ڌار اچي اوتار

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل- سوامي شامالند جن سنياسي، هوا شڪارپور جا واسي
١- گرو شنڪر کان گيان پرائي، پاڻ ٿيون پد ابهاسي
جوڳن وارو جهد ڪمائي، ڪاٽي جم جي ڦاسي
٢- گروءَ پڇاٽا گدي ٽياڳي، قبول ڪيائون ڪاشي
سنگي ڪيائون ساڌ ڀلي جو، اچل پرساد اداسي
٣- ڪنگڙي ۾ ڪٽيا ٺاهي، وينا ٿي وسواسي
ٻرهم شرولي ٻرهم نيشٽي، ها انترمک ابهاسي
٤- گنگا ڪناري عمر گذاري، ٿيا وئڪنٺ جا واسي
سموا ۾ سبع سال سواءِ سان، هو ٻهلاج ابهاسي

(شعر)

جيڪو رالوڻ والگي رهزن آهه،
تنهنکي رام جو ڪمن ڪي نام وٺي

٣- ڏس ڳايون لو ڳڏام اچي، ڏس ڪوس ۽ قتلام اچي
ڏس ملڪ ۾ ماتام اچي،
مٿل هندو قوم کي وڙي وڃ لون جيئاري

٤- ڀلاج کي هي ۽ پياس آئي، دکم ٿيندا داس آئي
هر ڪنهن کي اها آس آئي،
هڪوار هلي آءُ چوڏ نه ٿيم کي تاري

(پڇن راڳ ماڏجهه)

ٿل- پڳوان پچائيندو، غريبن جي مرض کان
شل شام چڏائيندو، غريبن جي مرض کان

١- غريبن جو ارو مرض، ڪوئي نه ڀڏي عرض
ٿيهن کان پلو آ قرض،
پو مرض لڳائيندو غريبن جي مرض کان

٢- غريبن جي ساعت سال، وڃهو اچي نه زال
ٿيهن کان پلو آ ڪال،
شل مؤس ملائيندو غريبن جي مرض کان

٣- غريبن جو جلو جيئڻ، ڪنهن کي نه وٽي وهڻ
ڀهتر آ زهر پيئڻ،
شل باه بچائيندو غريبن جي مرض کان

٤- غريبن ۾ پاءِ نه پيڻ، ويرن جان ڏين ويڻ
ڀلاج ڏسن ڏيڻ،
شل جيڻي جلائيندو غريبن جي مرض کان

(پڇن راڳ آسا)

ٿل- ڪٿيا ري ڪٿيا ري، وطن کي ڪين وسار
ڪٿيا ڏس ٻار لواسي، روٽن تا زاروزار

ساھرن ٻي ڏاي ساڙ ڏان ٽم جاء جڻن جي
پرڀو پٽي ڇڏج ٻاڙ سڱھ ڪنن جي
ٻون ٿي منھنجو اوٽ اجھو واھ وسھاو
ٻگوان انھي ٻاسي تنھنجي ٻاجھ ٿي گھران
ڀلاج ڇڏي ڇرڻ تنھنجا ڇرڻ نا ڇران
تون ٿي ڪندين منھنجو اڄي ھٿن سان ڀلو

(ڀڄن راڳ ڪاھول)

ڪير مٿن کي ماري، جڳ ۾ چار ٿئي
ھڪ مٿن کي حڪيم ماري، ديا ڪي دل ۾ ڌاري
ڄمر جان رت چوسي روڳي جو، نہ شاھ گداھ لھاري
مٿن کي وڪيل ماري، ڪوڙا سبب سڪاري
ھڪڙي مڇلي ڦاٿي ڪنڌيءَ ۾،
ٻو ڇھبن ساڻ چيٽاڙي
ٽيون مٿن کي پوليس ماري، دڙڪا داب ڏيکاري
ڀنوءَ کي ٻي ٻاٻي پدائن، پنھنجو ناٿو ليکاري
چوٿون مٿن کي چھڙو ماري، ڪاڙيءَ خاطر ڪاري
مٿل کي ٻي کھي ڪاليءَ سان، ڀت ڀلاج ٻيوپاري

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٻندو خدا ترس ڪو آھي،
جيڪو الڏن جو عرض اگھائي
ٻيريءَ ۾ مون ٻڙو ورتو، ھڪ ھڪ ٻر ٻرچائي
سو ٻي ڪولڏر قاضين چڏيو، ناحق قتل ڪرائي

(١) جيڪو ڪنس جان زهري قهري آهه
تنهن کي گوبند نا گهنشيام وٽي
پر سهرا پوڙيون سنبوسا هجن
۽ طعام هجي امرت والگي
پر هوٽل ني جو هريل آهه
تنهنکي گهر جو ڪڏي ا طعام وٽي

(٢) پر حور هجي گهر واري سندس
۽ هجي پري پرستان سندي
پر جنهن کي پرائو پيشو لڳو
تنهن کي ڪنوار نه پنهنجي ڪام وٽي

(٣) پر محل ۽ ماڙيون مندر ني
۽ شـهـر هـجـي شـهـزادن جـو
پر جنهنکي پنڊجي چوس پئي
تنهن کي گهر نه پنهنجو گام وٽي

(٤) پيشو پرائو بـي آهـه بـرو
۽ عـقـل آڌار و بـه اولدهه آهـه
ٿهلاج پريتڙني ماٺهڙ کي
رڳو ڀيڙو جهڳڙو جـام وٽـي

(پڇن رائي پيروي)

ڳالهه - ڏس لوڪان سواءِ ڪنهن منهنجو ڪتب قبول
ڀڳوان ٻٽي آءُ منهنجو واهه وسيلو

١- پهڪن نه لئي لاڪون ڏکي ڏار ڪيو ڏٽي
ڪنهن کي ڏيان ڏوهه منهنجي باب جا ٻٽي
پر لون ني ٻٽين ويڙهن مون لئه هوت هيلو

٤- گـرو غريبنواز هـو، پريـو پهلاج هو
سڪن سندو سـاج هو، سهڻو سرتاج هيو
جوت تـو ٻاري نه ادا، جوت تـو ٻاري

(ڀڄن راڳ تلنگ)

ٽل - ڇو موهن مکڻ چورائين تو ۽ ماءُ ۽ ٻيءُ کي ستائين تو
آهي چور چور چور

١- گهر اسان جي منهون گايون
کير مکڻ جا مٽڪا پرايون
ونءِ وڃن ٽا مڙد ۽ مايون
کهن کـان وٺون ٽا پئسو ڀايون
لڪا ترازي ٽور، ٽور، ٽوڙ، آهين ....

٢- مکڻ مهي مان ڪانه چورايان غريبن کي تو ڪٽي ڪارايان
ٻکين جا تو ٻمت پرايان شهوا خاطر چور چوايان
ڪر نه اجايو شور، شور، شـور، آهين ....

٣- کير مکڻ جي هٿڪل ڪائن غريبن کي ڪين ٻڌائن
چور لنبين جا چولہ چورائن پهلاج پيٽي ڀال سڀ ٽ ٻرائن
ڪر نه اجايو گوڙ، گوڙ، گوڙ، آهين ....

(شعر)

اندي اکيـان روئڻو، اکين کـي کوئڻو،
لڱن کـي لوئڻو، سـوئن کـي سوئڻو
ربي کـي رباب جهڙين، الـو آفتاب جهڙين
سوان سـان ثواب جيڙين، واريءَ کـي ڳوهڻو
ڪاٺ کي کپور جيڙين، موذيءَ کي موڙ جيڙين

٢- ٻڪر ڏالهن ٻڌي ڏوکن جي، گهر ۾ پيو گهرالي
ڪڙان ڇهو ڦهر ٽي وڙو، ويٺس وڃ وڃائي
٣- ڦهر ٻري هيءَ ٻڌي ڪٿا، ويٺي ٻڪر ليڙ وهائي
روڄ منو محلات اندر جڙ، قضيو ٿيو ڪو آهي
٤- شور ٻڌي شاهه جهان اي جاڳيو، ويهي پڇيو پرچائي
ڪش ڪائي گهوڙي تي چڙهيو، آيو لاهور ڪاهي
٥- ڪٽمب سميت قاضيءَ جي، راجا ٻهڙي چڙي ٻوڙائي
ٻوءِ ماريو خود مرزان کي، ڪوٺي مٿان ڪيرائي
٦- هندو مومن جو مهڙ ڪري، ڇهو سڀ کي شاهه ڇڏائي
دعا ٻڌو ڀلا ج ڏٽيءَ ڪان، شل دوزخ ڪان نه ٻچائي

(ڀڄن راڳ آسا) او ميرا دل نادان

ٽل- نانڪ شاهه بي پرواهه، آيو تم ديهه کي تاري
ديهه کي تاري نه آيو، پاڻ ٻڌاري
١- ڪتي پورلما رات هٿي، سڀ کي واٽي وات هٿي
لن ۾ اها ناٿ هٿي، پکين کي بي لاس هٿي
پپيئو پڪاري نـ ادا پپيئو پـڪـاري
٢- لوپتا جي جهول ٻري، ڪالوءَ مٿان ڪرپا ڪري
دانا آيو ديهه ڌري، خلق ڏسي خوب ٺري
نـانـڪ اهاري نـ ادا، نـانـڪ لهاري
٣- ماڻون ملي ڪيت ڳائن، گروءَ کي ٻهون هار پائن
ڪنگو ڪنشر چندن لائن، ڪلهو ٻڌون ڪير ڪائن
وڃـيـ وهاري نـ ادا، وڃـيـ وهـاري

گرو هند و ڌرم جو حامي هئو
سنسار سڄي جو سوامي هئو
خود ايشور انترجامي هئو
آيو ملڪ خاطر مهندار بڻجي
گهر گوجريءَ جو آباد ٿيو
جنهن شهر سڄو ئي شاد ٿيو
اهو عالم سان ارشاد ٿيو
آيو گوبند سنگهه غمخوار اديون
ڄائو پٽڻي ۾ پرڀات گرو
ڏسي پوهه سٿهن جي رات گرو
ڏيڻ ڏيهه کي آيو ڏات گرو
هري ڀڳتيءَ جو ڀنڊار اديون
هڪ ڪلنگيءَ جو سرتاج سوهين
ٻيو هٿ ۾ سهڻو باز سوهين
ٿيون نيلو گهوڙو ڀالا ڄ سوهين
ڏسي نيڻ ٺري ٿيا ٺار اديون

(ڀڄن راڳ ضلع) او ميري دل نادان

— لڪائي ۾ نانڪ گرو آيو پاڻ پڌاريءَ
اوتار کي ڌاري
پورنما جي رات مهينو ڪتيءَ جو
آيو ڏاهڻ ڪومت مذهب ۽ مٽڻ جو
رام جان رهبر ٿي آيو ويڙ وطن جو
ترپتا جي گود ۾ ويهاو گهوٽ گذاري - اوتار.

سنڌي اکيان سور جيهڙين ، پٿرن ڪسي پوٽو
گنگا کي گيان جهڙين ، ٽوليءَ کي ٽيان جهڙين
مورڪ ڪو مان جهڙين ، ٽوٽڙ کي ٽوٽو
نور اکيان نوت جهڙين ، ڪدڙي اکيان گهوت جهڙين
پوڙي اکيان جيءَ ٿوت جيهڙين ، چمڙي کي چوٽو
سالدي اکيان ساج جهڙين ، ڏيڏر اکيان ڏاج جهڙين
پاپيءَ اکيان ٻهلاج جيهڙين ، ٻهر ڪسي پوٽو

(ڀڄن راڳ آسا)

ٽل - ڪنور رام سکن ٽام ، توکي سنت ٿي سنڀاري
سنت ٿي سنڀاري نه توکي سنگت ٿي سنڀاري

١- پڳڙيءَ جو مڪڪ ٿاهي ، ڪرشن وارا ڪنڊل پائي
ڀڄن ڳائي جادو لائي ، داتا وڻهن دل کي ٽاري

٢- جهولڻون ڪري ٽيان ٽري ، ڀڪن جا وڻهن ڀت ڀري
پاڻ ڀري پيوڏسي ڏري ، مايا متان هوال کي ڪاري

٣- ٻار ڪٽي ٻاٻو ٻٽي ، لولي ڏئه لال گهٽي
داتا ٽلي توکي وٽي ، مڪل چڏيه ٻار جهڪاري

٤- ٻهلاج پنهجي جان ڏئي ، ڪنور تو قرباني ڪئي
جوت تنهجي جڳ ۾ رهي ، پنهل وڻهن پرلوڪ پڌاري

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل - آيو ڪلڪمڌ ڪرتار اديون ،
وٺي ڪلجڳ ۾ اوتار اديون

٣- ورت رکيو مون نمر رکيو مون،
پريم رکيو مون نيم رکيو مون
کرم رکيو مون ڌرم رکيو مون.
پرم رکيو مون شرم رکيو مون
٤- چارڻ آيو ڀلاڄ پيارو،
موهن منهنجو مٺڙا وارو
آخر ايندو ڪين ڇڏيندو،
مولکي ليندو گهوٽ ٿي ٿيندو- آيو

(پٽڻ راڳڻ ڀيروي)

ٿل- واھ ڙي زمانا تنهنجا رنگ، واھ ڙي زمانا
ڇٽي ويا توکان اڳي ٿيا جي روالا-
١- گرو ٿي تو سوئي وٺي جو جهلي نا پلي
شش اڳيان پانهون ٻڌي هيٺو ٿي هلي
سارو ڏينهن پاسڻ جوتا سنتن جا ملي
صبر ڪري سهندو رهي لنڌي ۽ طعانا- واھ
٢- مڙس ٿي تو سوئي وٺي مانئ ۾ رهي
ڦنڌي پٽي ڪنوار سندي ڪانئ ۾ رهي
مزوري ڪري مڙس زال ناٺ ۾ رهي
پولو ٿي پريندو رهي جوء اڳيان جا لا
٣- پيءُ ٿي تو سوئي وٺي پولڙ ٿي هلي
پٽن اڳيان پوٺ ٻڌي گولو ٿي هلي
سيڪي سهي صبر ڪري سولو ٿي هلي
گاريون کائي ڳائيندو رهي پٽن جا گالا- واھ

٢- ڳايون چاري ڳاهه سرسبز ڪٽايو
هٿ لڪي ويهي هوت پنهنجو هڻڙو هلايو
هڪ رام سندي نام سندو وڄ وهايو
گهر گهر ۾ گرو گيان سندي جوت ٻيو ٻاري - او ٽارڻ
٣- ڇنبو هٽي ڇشمو ويهي وير وهايو
ولي قندارئ جو گروءَ سڀس جهڪايو
ڪوڙي راڪس ڪي ۽ پرپوءَ پار پڄايو
ڀارت جو ويڙو ٻڏل ٻيڙو تار مان ٽاري - او ٽارڻ
٤- اهڙو گرو ٻاٻو ملتان پاڄي پلايو
هندو مسلمان ملي سڀس نمايو
جهنڊو سندس گمان جو گهر گهر گهمايو
ٿيلاج ڪي شل پريم جو گرو پيالو پياري - او ٽارڻ

(ڀڄن راڳ پرديپ)

ٽل - آيو آيو اڄا ڇوله آيو، ڪرشن آيو
١- ڏينهن لڳهي ويو رات لڳهي وئي،
پرهه ڦٽي پرڀات لڳهي وئي
پهر لڳهي ويو هفتو لڳهي ويو،
سال لڳهي ويو - آيو اڄا ....

٢- ڳل اڄي ويا ٻاجا اڄي ويا،
ڏيج اڄي ويا ڏاجا اڄي ويا
گهوٽ اڄي ويو ڄاڃي اڄي ويا،
ڄاڃي اڄي ويا ماڃي اڄي ويا

(ڀڄن راڳ پهاڙي)

- سنڌي هو ته سنڌي هو ته سنڌي ٺو
حال ڏٺي هت هڪ ٻي ڏي ڏٺو
سنڌڙيءَ جي سنتان هو ساري
اما اوهان جي سنڌڙي سولهاري
سڀ کي ڀائر ڀانءِ، ويڙ نه وڌائجانءِ، سنڌي
ليائيون سنڌ ۾ جون لياٽيون ڀائيو
ان جي عصمت عزت بچائيو
غولبن ۾ نه گنواءِ، شهر تي چڙائجانءِ
جهري لڳ نا ڀڪري کهڄو
گانءِ ماري نا ڏاڍ کي ڏهڄو
قوم کي ڪمن کهاءِ، ٻاڙ نه ٻنائجانءِ
دکه ڏسي دل ڌرم نه هاريو،
رام ڪرشن پانڊون جان ياڙيو
پهلاج سڀ کي ستاءِ، ڀڄن کي نه ڀلائجانءِ

(ڀڄن راڳ پيلو)

- ڪرشنا ڪرشنا ڪرشنا ڪرشنا
چا ڀارت کي ڀڳوان وساري ڇڏيئه
چا لالو ڀڳيءَ ڪان لمساري ڇڏيئه
ا واٽي اڇط جي وساري ڇڏيئه- ڪرشنا
جي ڀارت جو توسان سلهان سؤر تو
ه چنتا ۾ سمهو تي چڪ چور ڌو
ڀنا تو نه دکڙو ٿئي دور تو- ڪرشنا

٤- ڪٺا ڪندڙ ۽ سو تو وٽي جو ماڻهن جي مٿي
سچا ورق سمجهه مان ورائيندو وڃي
مٿان ڪوئي پتر هٽي نوڙهه نا پچي
ٻيت لئه ڀلاڄ ڪري من سندي مالا - واهه

(ڀڄن راڳه ڀيروي)

ٿل - واهه ڙي انقلاب ادا، واهه ڙي انقلاب
مالڪن کي ملڪ کان ملو جهڙي جواب

١- سنڌ جا هوا حاڪم ڪير هاڻي ٻٽا ڪير
پاڪستان پنهنجا ڪيا پختا پڪا پير
هندن سان مائيجي ماءُ وارا وڏا وير
اوچ ٻٽا ليچ وري ليچ ٿيا اواب - واهه

٢- جن تي جڳهن ۾ سونهيون راڄ جون راڻيون
هاڻي انهيءَ جاءِ ۾ ادا، وينيون جنماٽيون
کي منڊيون کي ٽنڊيون، کي کوجهيون کي ڪاڻيون
ڪاڪوسن ۾ رڌن وينيون، قيمان ۽ ڪباب - واهه

٣- جنهن تي مندرن ۾ سولهيا، سنت سولهارا
باجا ڏ ڪڙ ۽ تي وڳا، ڀرسنگها لغارا
هاڻي الله اڪبر جا ٿا، هلن هولڪارا
بس ڙي ادا چا لڳي، اڄ ڀلي ۽ جلاب

٤- ڀلاڄ چيو ياڙ، انقلاب زنده باد
ڀو تي چئو سيٺي، شاهوڪار شاهي تي برباد
نون تي هنون نعرو، اوڪرشاهي تي ناشاد
پنهنجو پٽي پبلڪ ڪيو [illegible] خراب - واهه

جڙيل جڳڪ جوڙن ۾ ان ، مولن سندي ماڪ ھئي
ڏسڻ ڏان ئي ڏينھان ويا ڏور ٿي ڏور ٿي . جي....
٣- تصوير ڏسي ٿي ويرن جي تو ٿن ۾ اچ ٿي ڏاھ اچي
ليک پڙھي ۽ ڏيک پڙھي تو دل کي ٿي تڏڪاءُ اچي
ڪنا ڪيٽرن ڪال ھاٽي ڪجھ تو ڪھڪاءُ اچي
پتڻ جو پھلاج ويا پور ٿي پور ٿي . جي ....

(پيلن راڳ پھاڙي)

طرز- او موري ساجنا او موري بالما

ٽل- پڳيڻ ۾ پاڻ ٿئي ، ساڏن سان ساڻ ٿئي
او او او او سمجھي ڪوئي ساجن-
١- پڳيات کي جيڪو ڏيندو پني
تنھنجي نه ٿيندي ڪا ساعت سني
مرٽي ۽ پرٽي ۾ سا نه رھندي رتي
پڳيچ پرواڻ ٿئي پڳيچ پرڏاڻ ٿئي . او او ....
٢- سنتن جي وچن مان جو لا وٺي
ماڪ ئي تنھن کان تو منھڙو مٺي
ھٿي لا ونيندو ڪجھ ھتي لا وٺي
سنت سڄاڻ ٿئي ، اصلي اڳواڻ ٿئي . او او ....
٣- پڳيڻ ۾ پرميشور پولي پيو
سڀني جو سچ ڪوڙ ڪولي پيو
رھزن اجايو روح رولي پيو
پڳيچ پرماڻ ٿئي ، درگھ درواڻ ٿئي . او ....

٣- اڳي ٻولنا هڪ هينئر ٿي هزار
اڳي ڪنس هڪڙو هينئر بيشمار
اڳهاسر اڳي هڪ هينئر ٿي اپار ۔ ڪرشنا

٤- وطن کي وسارڻ نه واجب نٿي
مٽڻ منهن ملڪ کان مناسب نٿي
ڀڻر دل ڀهلاڄ صاحب ا، ٿي ۔ ڪرشنا

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- اونچي اونچي دنيا کي

ٽل- وڏا وڏا دنيا جا ديوانا ويا ڏوڙ ٿي ڏوڙ ٿي
جي هلندا ها لٽڪي مٽڪي مايا ۾ مغرور ٿي

١- لڙ ڪٽي تلوار ڪٽي ۽ ٻانڪا بهادر بير ڪٽي
وير ڪٽي ر تدبير ڪٽي ۽ مڇون مروٽي مير ڪٽي
شيرن جان ڇاتي جهلي گرجنا ٿي گنڀير ڪٽي
ڇمڻ جان ويا ڇڪنا چور ٿي چور ٿي ۔ جي....

٢- لنڪا لڏي ٿي ڏرلي ڏڏي ٿي
جوڌن جو جهنڪارو ٻڌي
جبل جهڪيا ٿي سمنڊ سڪيا ٿي
شيرن جو چونڪارو ٻڌي
عرش اڏامو پٽي هاٿين جو هونڪارو ٻڌي
ڪل سوڌا ڪوڏر ويا ڪافور ٿي ۔ جي

٣- ڇا ڪاڏ هئي خوراڪ هئي ڇا ٻهرڻ جي پوشاڪ هئي
ڇا محل هوا ڇا ماڙيون هيون ڇا عيش خاطر اوطاق هئي

ڪٽي اڇاڪ ڳوڻ ڇنڊي تان ڪتو ڪري ٻيو ٻت لي
ڪتو ڪندو ويو ڪوُن ڪون ڪون
پاپي ٻنو اچي اچي

- ڏيون ماھ جو ٻار سڪي ويو، ٻمت ۾ ڇوڪر ڇوڏو
ٻنگ چڪي ٻڳوان ڏئي ڇيوڇوڏي مان ٿيندو ڏوڏو
ڏوڏي مان رام ديال ٻڻي ٻيو محبت ۾ ٺرمڇي مڇي
- ٻاڻ ڇنو ڀهلاج ڏٽيءَ، درويش تي منهنجا مودي
مان ٻي گڏري لن ڪان ئي وڻان جو ونُ غضب جي گودي
ڪٿي ٿهل سڀوا ملما لن ڪي مدوا،
ٻيا ماٺهو منا سپ ڏچي ڏچي

(ٻڇن راڳ ڀهاڙي)

- ڇنو ويسوان ڪي، وڏن ليچ ٿاري
سڇي جڳت جي جوت، خواريءَ جي ڪاري
- هزارن ڪمينن جي، ڪڻھ ويسوان آھ
لڪا ذات ۽ پات، ڇڏڙي چماري
- ڏسي ڌن ۽ دولت، رڪي رور لالو
بنا ڌن لہ ٻرسان؛ وهڻ ڏي وڪاري
- ڌرم ۽ ڪرم سچ، ڪري ناس ارجا
جوالي جلائي، ڪري خاڪ ساري
- ٻري ٻاڻ ڀهلاج، ڪر نون ڪڏيءَ ڪان
منش جنم پائي، لہ ٻڻ نون ڏوهاري

(شعر)

دردر رلي ٻيارا، ٻڙو ولو ٻيي مون

٤- ڀڳتن ۽ ساڌن جي جو لا مچي
ڀڳوان ڏنهن جو تو ٻورهو ٻچي
ڀلاج لوڪن سو ڏنهي ڪان وچي
ڀڳتن ۾ ڀاڻ ٿئي، ساڌن سان ساڻ ٿئي ۰ او ...

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٿل- درويش جي دعا دنيا ۾، کهڙا رلگه تي رچي رچي
ٻڌلڙ ٿاري مڻل جيڏاري، باهه مڇهان ٻي ٻجي اچي
١- ٻيڪس جي ٽربت تي آيو، ڪنهو ٻاڻ ڏٺائي
چهٽن ڀرائي يار ٻارائي، ٻاڙج عرض اگهائي
الله ران عاشق چهو ڪنيا، معافي تي ٻارين ٻچي اچي
٢- ٻرسومل جو ٻوٽو ٻڌي ويو، وسڻ رام جي ٽڙ تي
چهٽن لهي ڏيو لهي ڏيو لال مولڪي
له ته ڌر ٽو هٽان تو در تي
ڪٽي ڏسن ٽان وسڻرام جي، ڪاهن تي لهنگر لڳي لڳي
٣- مڻل ٻارڪا ماني ڏئي وئي، ڪنور رام کي ڪوڏ ڪري
ڪنور رام ٻي جنڙو سمجهي،
لونيون ڏئي پيو لوڏ ڪري
ڪٽي ڏسن ٽان ٻار ڪلي پهو ساه وڌو سنت سچي سچي
٤- وليرام جي الت ڪال جي، وينا ٽالهي ڪيائي
ديوداس ڏي ماٺهو مڪو، هي وينا لهڻي ۾ لاهي
چهو ٻائي ديوداس گهمي تو،
جهٽ پٽ گهر ۾ اچي اچي
٥- ڪنو مڻل وجهي ڳوڻ چڙي ويا ٽهڻون رام جي هٽ تي

١- الد ر د ر د د ولهون ، د ڪايو آ جنهن کي
اهو برهه وارو ، نه بيمار هو الد و

٢- پتنگ جان پوي جو تو، محبت مچ ۾
اهو مرڻ خاطر، سدا تيار هو الد و

٣- قبر ڪمس جي لئي ، ڏاو د م املان
سڪايل ئي سر جو ، نه سينگار هو الد و

٤- جدائي جو ڇهلا ٻه ، جنهنکي زخم آهه
اُهيءَ جي الد ر ۾ ، ڳجهو ڳار هو الد و

(شعر)

مني محبوب جي ڏاران ، بدن کي بيقراري آهه
وٺي گهر ٻار لا مونکي ، الد ر ۾ انتظاري آهه
ڏ ناري دل ويو منهنجي ، دغا سان د لربا هاڻي
جلي تو جگر ۽ جيرو ، برهه ٻي باهه ٻاري آهه
اڪيلو سمهڻ سيڄا تي، وٺي تو ڪين کي مونکي
الد ر تصوير مان تنهنجي ، ورهمن کان وهاري آهه
برهه جي باهه ۾ ٻهڻر، مون ننگ ناموس سڀ ساڙيا
خوشيءَ سان مون خلق واري، ڪنئي سر تي خواري آهه
ڪيو قربان تن من مون ، اُدا ڍولا ج پياري تان
اميدون آسرا ڏيئي ، مٺل دل مون جياري آهه

(ڇهن راڳ ضلعو)

ل- مان رات گذاريان روئي تي
روئي پساريان لوئي تي

ساري جمع جوائي، تو واسطي ڏني مون
ڏهه ڏهه مهينا توکي، مون ساهه اندر ساليو
ساريءَ دنيا جا دکڙا، ڪٽيئون ويٺي ڳنهي مون
پنج سال تنهنجو پٽڙا، مون وسنا مونکي مڙيو
سندر سڀئي جوائي، تو لئه ڪٽي ڪني مون
مون گاهه ڪانئون وڪٽي، توکي پنهل پڙهايو
اڄ حال تنهنجا ههڙا، ڏسندي آيا ڏبي مون
ڪر قياس مون تي هائي، پهلاج منهنجا منڙا
اڄ رات روئي روئي، چائي صفا چڏي مون

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل - ڪپاتر پتان جنهن جي اولاد آهي
الهيءَ جو سڀو واس، برباد آهي
١- سپاتر آهه سنتان، جنهن جي اڱڻ ۾
اهو گهر اڱڻ روز، آباد آهي
٢- ڪپاتر ۽ من مک، نه سمجهو تو سمجهي
سدائين ستمگر ۽، سعياد آهي
٣- ڪپاتر وڏن جو، ڪري ناس نالو
سپاتر وڏن کي، ڪندو شاد آهي
٤- سپاتر تيءَ پهلاج، جڳ ۾ هميشه
سڀو ايشور کي، سدا ياد آهي.

(ڀڄن راڳ ضلعو)

ٽل - سڀو پريم جنهن کي، سڀو پيار هوندو
اهو عشق وارو، ڪو لاچار هوندو

معشن ديهي مانِ آهي، وڏي ڪمهن پاڳ پاڻي سان
مکر انسان لکون ڪي، لصيبن جو قدر ڪولهي
جنم پهلاج جنهن جو ٿا، شران ۾ گذاريو آهه.
حواسن هرس وارن ڪي، حبيبن جو قدر ڪهڙو

(شعر)

ا لن مون وٽ نہ من مون وٽ،
نہ ڪن مون وٽ هوا پياري
چڙهيو مڙدي مٿان مڙدو، انڪا خامي انڪا خواري
پلا بد بوء ۽ خوشبوء، جي مولکي خبر ڪهڙي
فقط بولو بدن جو هو، انڪا دل هٿي نہ دلواري
لکو ٻ پ يڙائي يور جو، اکو ڪو وير واڳن جو
لکو ڪو چوهه چولين جو، لکا رات الله ياري
خوشيءَ جي مون خمارن ۾، چڙهيس چوڏول تي ماءِ
اجهو پهلاج تي ماءِ، ماءِ پياري ماءِ پياري

(پڇن راڳ ڌناسري)

ل- يار وچڻ لکرار ضروري، ڪهڙ نہ موٽي مور وڃان
ا- هڪ الدي پي ٿار، پيو پٽيط نہ يار، ٿيون ورسي تي ڏاو
چوتون رات الااري آهي اڃان، يار
٢- هڪ مڇن جي مڙ، پيو واڳن جي ويڙهه، ٿيون
چولين جي چيڙ، چوتون مونڻ لئي ڪين مڃان
٣- هڪ چيتا جي چاهه، ٻيو برهه جي باهه، ٿيون
اولهون دريا، چوتون اڇي ترڻ لئي ڪين اڃان
٤- هاٺي گهران لو گهير، ڪمان پونتي پير،
ڪندو پهلاج خبر، مان پيرو سڄڻ جو ڪين لهان

١- مون سمند ڪيڻ سنگار ڇڏيو
۽ ويس وڳو وهنوار ڇڏيو
سڀ جوانيءَ جو جسار ڇڏيو
پايان ڪپڙو مور نه ڌوئي ٿي

٢- مون روئي روئي لوڙ وڃايو آهه
۽ سر جو سور پرايو آهه
توکي رحم نه دل ۾ آيو آهه
ڌسان حال محرم نا ڪوئي ٿي

٣- يا مار ڀندين يا جهار ڀندين
يا ٻوڙ ڀندين يا ٽار ڀندين
يا منهڙو منا ڌيکار ڀندين
منهنجو حال سڄڻ نه آهوئي ٿي

٤- پهلا ج ڏکيءَ جو داد ڪيو
منهنجو بدن نه اڄ برباد ڪيو
ڪجهه قول پنهنجو سو ياد ڪيو
مان ڏوهه اخشايان ڌوهي ٿي

(شعر)

ادا مغرور ماڻهن کي، غريبن جو قدر ڪهڙو
ڪپار ۽ ڪمينن کي، قريبن جو قدر ڪهڙو
مرض محبت سند وجنهنکي، لڳل آهي اهو ڄاڻي
مگر محدوس ماڻهن کي، مريضن جو قدر ڪهڙو
وڏن جي رحم تي راضي، رهي هرڪو ٿورو ليا ۾
مگر اڄ نوجوانن کي، عزيزن جو قدر ڪهڙو

١- هٿيالو ٻڌي ٻانهن، جنهن گهر ۾ آندي
نه ٻالي الهيءَ کي، سو ڀرتار کهڙو

٢- ڀڃي من ٻلائي، اري من ٻجائي
ٻڌايو ٻنهي مان، گنهگار کهڙو

٣- ڏکائي ڇڏڻ ڏان، ڇکيا لئي چڙهايو
غمن ۾ گذاري، سو گهر ٻار کهڙو

٤- ٻڌي ٻي ڏکاري، ٻيو ڦهلاڄ پٽ لا
اهڙي جهڳڙي ڏان، ٻيو آزار کهڙو

(شعر)

لاحق مون جواليءَ جـــو، اکبر مٿايو من ۾
کنهن ڏينهن خاڪ ٿيندو، هي آزل جي اڳن ۾
هن سوالهن جي سڳنڌيءَ، ڀنورا کٿين ٻلايا
کنهن ڏينهن ليٿ ٿيندي، بدبوءِ گلبدن ۾
سهڻدي همس سجائي، مان ريشمي رضايون
کنهن ڏينهن سمهڻ ٿيندو، کهڏي سندي کفن ۾
محلات محل ماڙيون، هـي عيش لئه اڏايا
آخر مکان ٿيندو، مـرلـڊـن ادا ـــــڻ ۾
ڦهلاڄ ڪال قهري، سڀ جي کري صفائي
کوئي رهي نه سگهندو، هن بي وفا وطن ۾

(ٻچن ۽ اگهه ڀرپائي)

تل - جنم کو نه جيڏيون، مون جڳه ۾ سڏاريو
کري پاپ پاڻڻ، بدن کي بگاڙيو

(ڀڄن راڳ تلنگ)

ٽل - جنهن پيتو پريم جو پيالو آهه
سو ليکهن منجهه ڪو نرالو آهه

١- جن سڪ جي سرڪي پيتي آهه
تن ڪو ناءُ انهن لئه ليتي آهه
تن جي رمز سڃي ڪا ريتي آهه
۽ من سندن متوالو آهه

٢- اهي مست ڪڏهن امير بڻن
ڪڏهن قهري دار فقير بڻن
ڪڏهن دردولدا دلگير بڻن
ڪڏهن چرين وارو چالو آهه

٣- هي ليکهن لشو نادان ڪري
۽ در در تي ديوان ڪري
لکو لڄ شرم جو شان ڪري
۽ خواريءَ جو نه خيالو آهه

٤- پهلاج پريمي پيار ڪندا
سڀ درد دليا دور ڪار ڪندا
ڪڏي عاشق نا انڪار ڪندا
ليکهن ليکهن وارن جو نالو آهه

(ڀڄن راڳ پيلو)

ٽل - پتنيءَ کي پتيءَ ري، ٻيو آڌار ڪهڙو
سواميءَ بنا سر جو، سينگار ڪهڙو

يا گرڙ يا گوپال چوان
يا گاين جو چروار چوان
ڪوئي ڪرشن ڪنهيو ڪان چوان
يا گيتا وارو گيان چوان
يا برهمڻ جو برڊان چوان
يا پڳتن جو پرتار چوان
ڪوئي مکڙ چور مراري چوان
يا برج سندو بدواري چوان
يا ڪرپالو يا ڪرتاري چوان
يا آدم جو اوتار چوان
ڪوئي ڪالي ناڳہ جان ڪارو چوان
يا موهن متڙا وارو چوان
يا سندر سهڻو سوهارو چوان
يا گوپين جو غمدار چوان
ڪوئي ٻمر وڏو ٻلوان چوان
يا ويدن جو ودوان چوان
يا صورت جو سلطان چوان
يا پهلاج سندو سمگار چوان

(شعر)

وري اچ ڪام من مهڄو، ٻرائي؛ ۾ ٻلائي تو
جدائي شام سندو ڪان، وري هيڏانهن هلائي تو
مسان چنتامڻي؛ جي مان، جنس لوڏن ؟ لهرين ڪان
وري اچ واتت لي مولڪي، گنڊو ڪپ ۾ گهائي تو

١- وڇڙا واسنا ۾، جواني جلايم
گهڙي پل نه مون کي، سڄڻ کي سنڀاريو
٢- اشن ۽ پڙهڻ ۾، ويو وقت گذري
خوشيءَ سان ڏٺو مون، خواريءَ جو کارو
٣- ورت لهر لهرت، ڪڏهن ڪوله ڪڙم
ڪڏن مان ڪمن ۾، ڪنهو پاڻ کارو
٤- پهاڙيءَ جو پهلاج، ويلو اچي ويو
ڪندو شل ڪنيءَ تي، پلايون پلارو

(شعر)

مٺا مون کان موهن منهڙو، مٽايو تئي الائي ڇو
اڄ-وٽ-و پيار پرڻ هانءِ، هٽايو تئي الائي ڇو
سٽي لون دانهن درد جي، ديالو دوڙندو آئين
مگر منهنجي مهل موهن، لٽايو تئي الائي ڇو
وڃي ڪهڙا لوڪاريءَ ڪي، ڀٽايو سڙهڻ جي سندري
فقط مون ئي لماڻيءَ کي، ڀلايو تئي الائي ڇو
خوشيءَ سان پياٽيءَ جا لو، وڃي خود پرها ڪاڏا
وڳو مون لئه رحم دل ني، نه آيو تئي الائي ڇو
ڀٽي ارسنگهه ستڄڳه ۾، ڏني پهلاج کي درشن
مگر مون کي جدائيءَ ۾، جلايو تئي الائي ڇو

(پڄڻ راڳه پيروي)

ٽل- لوکي شام سندر سردار چوان
يا ڪالڪ پهنجو ڪرتار چوان
١- لوکي گوال چوان گوال بال چوان
يا نند جو نندڙو لال چوان

٣- الله جي اڳين ساڻ، ڀلاج هاڻي
لهان شال ڳولهي، ڪرشن راڌان راڻي

(ڀڄن راڳ ڀيلو)

ٽل - سنڌ ۾ شام ھڙو، ڇڏائي هليو ويئن
الله کي الله واچ، ٻڌائي هليو ويئن

١- نه واجب هو توکي، دکي دل دکائڻ
غريبن کان گردر، گسائي هليو ويئن

٢- ٻڌس تي دکن جي، مان درياهه الله
کڏي ٻاهن ٻيڙي، ٻڏائي هليو ويئن

٣- پريمن کان ڀلاج، هڙو ڇڏايو
مکر من ۾ مورت، وهائي هليو ويئن

(ڀڄن راڳ ٻاگيسري)

ٽل - مولکي وشنا مان ليشنا ملي
اها پوجا پتشنا ملي

١- ڪر ياد راجن کهاڻي پراڻي
ڪٽي آئي وشنا جي ڪاري پکياڻي
لنهن لاهڻ سان ترشنا ملي، ملي ....

٢- ڀاڄي ويو راجن چا توکان ڏهاڙو
وديا سان وڻ تي چڙهي ويو کهاڙو
اها پنکيء کان پيشنا ملي، مولکي ....

٣- پريکيا وڻ لاء آئي گرياڻي
ويجهو ويئن ڪين سمجهي پنکياڻي
توکي چهڙڪي چهشنا ملي، مولکي ....

الله ۾ آس آهه مولکي، ملان گهنشام سان گوڪل
مگر مهنجي مرادن جو، اقبال ڪوٺ ڍاهي ٿو
ڇگهو انسان جي ٿيڻ ۾، وڳهن ۽ وهم پئي ڏاڍا
سچي ڪان اڄ سچائيءَ ڪان، ادا هرڪو ڪيرائي ٿو
عمر ڀلاج پاپن ۾، منداين ۾ ملائي مون
مگر باقي اچل جهڪا، اُهيءَ کي پئي وڃائي ٿو

(شعر)

فقيري لمڪ ۽ پاٽو، ٻڌائي اڄ اچايو مون
مش چولو منداين ۾، برابن ۾ وڃايو مون
سچو سنسار ساڌوءَ جي، ادا اولاد ٿو ڇڏجي
مگر اڄ خيال ڪوني ڪي، الله ان جي اڙايو مون
دنيا ۾ هاء پاپي مون، برابر ڪونه ڪو هولدو
اکين هولدي الڏن ڪان پئي، برابر اڄ لنگهايو مون
ڪڏي ڀلاج ڏالگن کي، ڏيان ٿو اکين جا تارا
لڪي هولدا نڪي ڏسندا، اجايو ڪيچ ڪمايو مون

(ڀڄن راڳ ڀهاڙي)

ٽل - نه هولديون نه ڏسنديون، پرائي پيشالي
ڇُٽي هن اکين کان، الٽي ٿو جوالي
١- پرائيءَ جي عادت، اکين کي اصل آهه
سکهن ڪين پنهنجي، پرائي پچائي
٢- مکين والگي وشتا ئي، ويهو وڃن ٿهون
ڏسن ڪين ڪوڙي، ۽ سچ کي سچائنه

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

- درويشن سان ديد اڙيم، ٻن مان مليي ٿيون چار،
چمن گهرن ۾ چمڪو ڏنو مون، چمن جو ڇوڏار
لطيفي ۾ پي نور الاهي، رنگ رنگ اندر ڏي روشنائي
وڻج ڪري واپار، درويشن ....
خفيءَ ۾ ڏٺي ڀاڻ خدا هو، خوابي دنيا ۾ پاڻ جدا هو
خواب جو خلقڻهار، درويشن ....
سريءَ ۾ ڏٺي سندس سالڪي، ٻهر اکر جي مولن والڪي
مشڪي ٻهو مختار، درويشن ....
روحيءَ ۾ روشن اُن جو، پاڻ ڏسي ٻهلاڄ ٻهو ٻنهنجو
سمجهي ڪو سمجهڻهار، درويشن ....

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- چلو چلي مان

- لکو نه لون مان، سپني جو سير آهه
سمجهي تو سيکو ٻر، نشئي جو قهر آهه
عاشقن جو او ادا الهيءَ پاسي پير آهه
- خواب جو خرالو ٻر خوابي جدا،
جيڪو جدا ٿيهنجو ٽالو خدا
ادل خواب جي دنيا ۾ ، وڪه وڪه لئي ويرآهه
- خواب جي خزان لئي بلبل اڃا تي ٻلي
خواب جي شعاع لئي شمع لٿي ڇلي
عالمين خواب جي هو ڪهر هيءَ ڪهر آهه

۴- ڀري پٽي مون ڪاري لهرائي
مڪ سان ڳرياٽيءَ واٽي ورائي
توکي بخشش ٻهتا ملي، مولکي ......
۵- ڏلي مولکي راڄن تو ديس ليکالي
وڃي مون گروءَ جي سا وديا سنڀالي
اها ٻهلاج دب درشتا ملي، مولکي ....

(ڀڄن راڳ ڪهيات)

ٽل- ٻڌو ٿم ڀڳت تاريا تئي،
مولکي تارين نہ مان سمجهان
سوين سموڪ سڌاريا تئي،
مولکي سڌارين نہ مان سمجهان
۱- ڏلي جو ڪمت پوڪائي، سڌامي جو مڌر تاهيءَ
ٻنهي جا جيءَ جهٽاريا تئي،
مولکي جهٽارين نہ مان سمجهان
۲- سمنڊ ۾ تو پٿر تاريا، ۽ گج لئہ گراهہ کي ماريءَ
ٻنهي جا ڪارج ساريا تئي،
مولکي سارين نہ مان سمجهان
۳- دروپدي لڄن بچائي تو، ميران وڪ کان بچائي تو
ٻنهي کي پريم پياريا تئي،
مولکي پيارين نہ مان سمجهان
۴- ڀڳت ٻهلاج هوليءَ ڪان، ڇڏايئہ شمر چوليءَ ڪان
چڪر مان ڀڳت چاڙهيا تئي،
مولکي چاڙهين نہ مان سمجهان

- مداريءَ جڏهن ڍول ڍمڪيون وڄايا
تماشبين تماشي لئي لڏهن نه آيا
مداريءَ جڏهن سانگ پنهنجو سڪيلو، مٺي ....

٢- اچي پوءِ رهندا صرف ان ڏاٽا
فقط وچهه ٿيا هي ڪڙب گاهه ڪالا
جڏهن سنگهه هاري سٽيمند و سويلو، مٺي ....

٣- ڏسڻ ماڻر ڪنب جا ڏلونا ٿي ايندا
پسڻ ساڻ پاڻي اچي پوءِ ٿيندا
گڏهه گهوڙو رهندو نه ٻڪري نه چهلو، مٺي ...

٤- هٿي ڪاله ڪت پت ڀهلاچ اچهه
فلم والگي واڙهي ڦرٽا ويا وچهه
اڪم جو لهي ڪم ڪو چيٽن جو چهلو، مٺي ....

(پڄن راڳهه سورٺ)

طرز- چلي ڪؤن ڪي ديس

گوجريا تون سج ڏج ڪي

ل- دور اسان جو ديس، پکيڙا چڏ پيري ڪي
پيرو لٿي پرديس پکيڙا چڏ پيري ڪي

- نيٺ نه پيرو چڏٽو پولدءِ، لوڪ الهيءَ سان لڏٽو پولدءِ
لاهي وڃا ۽ ويس پکيڙا چڏ پيري ڪي

- ڪمپ ڏاڻه ڪاولد ڪهرالي، عمش ڪٽايه آلم گهالي
ڪرمن ڏاڻه ڪلمش، پکيڙا ...

- ممتا توکي ڪهڙو موڳو، چڳڻ لڳين تون چاهه سان چوڳو
لوڀ جو لاهه لبس، پکيڙا ....

۳- خواب انقلاب آهي، لاهه تون نقاب
خواب جو خواب ۾ ڀلاڄ تي جواب
خواب جي خواهش ڪيو، ڪنهن جو ڪين خير آهه.

(ڀڄن راڳ آسا)

طرز- آئي ڀي اڪيلا جائي ڀي اڪيلا

ٽل- ڀاڳن سان ماڻهو ٿئي سنتن جو ميلو
ٻڌي وٺ وچن تون ٻڌڻ جو ٿئي ويلو

۱- ڀڪي سنت ساڌو ٻڌي ذات هڪڙي
ٻڌي ڏينهن رهن يا رهن رات هڪڙي
همشه ڌڻي وچن يا صبوح جو سويلو، ٻڌي ......

۲- وهي ٿي گنگا تون ڀي غوطو هڻي وٺ
خدائي خزانو خرچ ري کٽي وٺ
سچائيءَ ڪان سهڻا ٿمندين تون سهلو، ٻڌي ....

۳- سمنڊ جي اڳيان تون جهلي بهه جهولي
اڇانڪ مٿان ڪا ڏئي مولين جي ڇولي
سڄڻ سارڻ هلندءِ نه ڀمسو اڏيلو، ٻڌي ...

۴- ڀڄن سارڻ ڀلاڄ سنسڪ مليو ٿئي
پورب جنم جو ڀاڳ ڪو ڪاهو ٿئي
موٽي منش چولو ملڻ ٿئي ڏهلو، ٻڌي ...

طرز- ساڳي ۲

ٽل- هيو ڀي اڪيلو هولدو ڀي اڪيلو
مٽي لهت ويندو مداريءَ جو ميلو

- پاڻ اهو پهلاڄ جو پڙهندو،
من ادل ڏس ڇوڻ پوءِ مرندو
وڌندو ويسان ويس، منڙا ....

(ڀڄن راڳ ڪنسي)

طرز - مدينا نه ڏيکا تو ڪڇ ڀي نه ڏيکا

ٽل - جنهين درويشن جي، دلڙي ولي آهه
الهن جي ڀي دلڙي، رنگ ۾ رلي آهه

۱- ولي دل گرن جي، لهڻي ۽ بابي
جڳت گر ٻڻي ويا، ٽڙيا ڪمن ٽابي
ٻجهاڻي ان اڄ ٽائين، ٽن جي ٻتي آهه

۲- پنگو پارو شاهه بي، رمز سان رسي ويو
ذري ۽ پڪ پهڻ سان، وسط شاهه وسي ويو
دعا عاشقن جي، اگهاڻل اَلسي آهه

۳- ولي دل ڪنور، سنت ستر ام جي هٽي
ڇڻن جي ڪٽن ٽي، مهر جام ٽي هٽي
لنيو ۽ وڏو اڄ، سندس زيارلي آهي

۴- سوامي ٽيٽون رام دل، ولي آسو رام جي
لنديٽي ملي وئي، لظر نام جي
ڏسو گهر گهر ۾ ٽي، رهي آرلي آهه

۵- بلا شاهه دلڙي، عنايت جي ورلي
صفا ڪٽي سعيد ٽي، سنڌاسن جي ڏرلي
جهڙو ڇمت لن لڳ، لهڙي ڪتي آهه

٣- هيڪر هل تون عرش اڏامي، آلل والڳي ٿيءُ آرامي
عاشق ڪندءِ آڌيس، پکمڙا ....

٥- هاٺي ٻند ٿي وسهلا واهون،
ڪر ٻڌي پهلاج جون ڌاهون
داد ڪندءِ درويش، پکمڙا ....

طرز- ساڳي

ٽل- عاشق ڪيڏا آسمس، مٺڙا مرڪ نه لڪهجو
متان ڪرين ڪي ڪهس، مٺڙا مرڪ نه لڪهجو

١- تاج پائي متان ترڪ ٿين مٺڙا،
ڪميو مٿي جو مرڪ ٿي مٺڙا
هيءَ پاڳن جي بخشش، مٺڙا ....

٢- جوش ڏئي متان جاءِ ٻن جواهري،
مرڪ چولو ٿي ڌوٻي ڪاري
ڪر نه رنسن سان ريس، مٺڙا ....

٣- هي ٿي هٺيار ڪهڙ جا قاضي،
مرڪ لڪهجو ٿي وت ناراضي
هت ڪڄاڻ نا هئس، مٺڙا ....

٤- مال ڪائي سا مراد نه مٽڻي،
مرڪ لڪهجو ٿي پرو ڇٽڻي
هي خزانا خسيس، مٺڙا ....

٥- ڪر نه ڪنياءَ قلر سان ڪنهجو،
مرڪ ڇمڪو ٿئي ڇٽڻ جو لڪهجو
هيءَ عدل جي آئيس، مٺڙا ....

سهڻين نہ سڳڙو، ويڙهہ نہ ولجهڙو
بادل ٻي برسات، سڄڻ سنڀاري ٿو
١- ماڳ ۾ مچوئان، ڪارا ڪچوئان
سيسر ڪن سرڙاٽ ٿا
واٽن ٿي وڇوئان، پاڻيءَ جا پڇوئان
گهوگهو ڪن گهرڙاٽ ٿا
آهيان واڳين جي وات، سڄڻ ...
٢- جهڙ ۾ ٻي جوش آهہ، ٻجلي بيهوش آهہ
چٽڪون چڏي چوڌار ٿي
خلق ٻي خاموش آهہ، هيانءَ ۾ نہ هوش آهہ
دڪ دڪ ڪري دل ڌار ٿي
ڏنڀن ڏکن جي ڏات، سڄڻ ....
٣- درياهہ ۾ ذوڏ آهہ، لهرين ۾ لوڏ آهہ
سڏ پوي ٿا سهر جي
ٻهڻن ٿي ٻوڏ آهہ، هيلو نہ هوڏ آهہ
محبت ماري مهر جي
آهي لڙڪ جي لات، سڄڻ ....
٤- پالڻو ٻي پهاڙو، ڳارو ڳهيلڙو
ڪم ڪچا ڪنيارڪا
مرلدس يسا مهاڙو، ٿيندو اڪيلڙو
مهر ڪندو مهار ڪا
سورن جي سوغات، سڄڻ ....
٥- سهڻي مريد آهہ، مهر مرشد آهہ
ڏکہ ڏ نائين ڏاج جان

٦- ڪنياريءَ جي دل ۾، ڀلاڄ ڀنو
لهائيءَ ۾ لرمل، ڏسي لام وٺو
ڏٺي درويش ۾، فرق نه رکي آهه

طرز- ساڳي

ٽل- بخشو نه ويندين گرن جا ڏروهي
ڀا معاف ٿيندءَ، سيٺي ڏوهه ڏوهي

١- پتمن جو پراشچت، گوپين کان لهي ويو
سندن ڀاوَ ڀڳت جو، ڀاڳوت ٿهي ويو
مڪر معاف ٿـي نا، گـرن ساڻ گوهي

٢- ڪالڪ ڪيڪئي جو، ڀرت کان لهي ويو
سندن رام رس جو، رامائڻ ٿهي ويو
مڪر گـر ڏروهي، بخشيو نـه ڪوئي

٣- ڀيمشڻ کان ڀاءُ جو، لٿو ڀرم ڀولو
بڻي ويو ڀڳت جن، مٺو رام رولو
مـڪـر گر غداري، ڳـرانـدو ڳجهو لـي

٤- ڪلنڪ ڪل گروءَ جا، ٻل ٽان لاس ٿي ويا
الٿو ديو نمٿي، سندس داس ٿي ويا
مڪر ڪرلکهن جو، ويـو واس روئي

٥- پتا جو پراشچت، ڀلاڄ لاٿو
لچي ليث آيو، ۽ سدکه سان لاتو
پارالو گرن جو، سکهو چند ڌوئي

(ڀڄن راڳ، سارنگ)

ٽل- پسو لاهي ڀڄرو، ڪاهي قانو ڪنڄرو
اولده آڏي رات، سڄڻ سياري ٿو

- عرش فرش کي ڪڙڇ ۽ ڪنبڻ ون، چون آ تال پاتال
کي لرزڻ کي پر ڪڻي، کي ونڪڻ وشال
پڙدو ڪن ١١ پري، گگن منڊل ....

- ٻتن بولن ۽ نالم فونن ۾، رام چون له وحم
کي ع سي کي مرسي مدمد، کي ڪرشن ڏه ڪرام
پر هو اءر له مري، گگن منڊل ...

- پاڳل پنهنجو گهر در ڀلجي، ٻيا گهر گاڙ ڏسي
پر ڀلاج له پاڻ سڃاڻي، آهيون چون اسي
ترپل ڏسي ڪو لري، گگن منڊل ....

(ڀڄن راڳ ضلعو)

طرز- تهري ڪانئون سي ٻي ٻهار

ل- تنهنجا د ڏڙا ٻي د ر ڪار، تنهنجا سڪڙا ٻي سويڪار
جو جو ڏيڻ چاهين سو، ڏي ڏي ڏاتار
وتندس جهول جهاي ڪرتار

- تنهنجي مار ٻي قبول، تنهنجي گار ٻي قبول
تنهنجي خار ٻي قبول، تنهنجو پيار ٻي قبول
تنهنجا اٽيا ٻي آذار، تنهنجا سٽيا ٻي ستڪار، جو....

- تنهنجا مرض ٻي قبول، تنهنجا قرض ٻي قبول
تنهنجا غرض ٻي قبول، تنهنجا فرض ٻي قبول
تنهنجا جهڙا ٻي جدسار، تنهنجا مڙا ٻي منار، جو....

- تنهنجي ٿهل ٻي قبول، تنهنجي مهل ٻي قبول
تنهنجي پهل ٻي قبول، تنهنجي کهل ٻي قبول
تنهنجي گرمي ٻي غمنار، تنهنجي سردي ٻي سڪار، جو

عاشقن لهه عيد آهه، درويشي ديد آهه
پاس ڪندو ڀهلاج جان
سڪندي ڪن سقراس، سڄڻ....

(ڀڄن راڳ ڀلو)

طرز- ڪاري بدرا تو ڻ جا ڻ جا

ٽل- سارو چڙهو ٽو ڦري گهري، ڪامل ڪڏهن نه ڪري
سج چنڊ ميگهه ملهار ڦرن ٿا، غازي گهمر نه گهري
١- پاڻي پوڻ ٻئي ڦرن ٿا گهرن ٿا، عاشق رهن اڏول
شام صبوح جو ڦرن ستارا، ڏرلي آهي ڪول
٢- گرمي سردي جهڙ ۽ جهولا، ڦرن ٿا سال به سال
مندون مهنا مٽجن سڄڻ، لالڪا رهن نهال
٣- جوڀن حوالي ڪايا مايا، قائم نا نيشان
چار ئي جڳ ٻئي ڦرندا گهرندا، سالڪ سدا سجان
٤- ڌلمن وانگي ڦرن ٿا گهرن ٿا، سنساري نه سماج
قائم دائم تون ئي رهندين، پوءِ اچي ڀهلاج
سارو چڙهو تو ڦري گهري

طرز- ساڳي

ٽل- پرڀو ڏسن ٿا پري پري، پرم چڙ ٻانون ٻري
ڏگن منڊل ڪي ڪگن غفا ه، چون ڪي ساگر لري
١- گوڪل متهرا ورندادون ۽، بدري ڪي نه ڪيدار
گنگا جمنا ترويڻي ڪي، چون ٻيا هرد وار
ڏيان ڏسن نا ڏري، ڏگن منڊل ....

ڪڪڙي واري ڪوٺي ڪنور ڪا،
ٻند ڪٽي تي ڪوڪي
ڏرم جو ڏن دروازي اڳهان،
راهه ڀيتو اٽي روڪي
ڪوڪو ڏي ڪنهن هڪي ڏڪي ڪي،
پت ڏيان مان لوڪي
ڇا ڪوڪو ڇا ڪنور لڳي، پر آهي وات اٽائي
٥- ڪوڪي ڀهالي ڪوڙ ڪنور جو،
ڪيو ڪامل تي ڪوري
ڪنور رام ڏي ڪوڪو آٽي،
حاضر ڪهو هٿ جوڙي
معاف ڪهو جنين مايا منهنجي،
من ڪي وري نه موڙي
جنٿري مري جڳهاسو وراو،
چپ نه سامهون چوري
قربدار سو ڪنور ڏنم، ڀهلاڄ سنڌ جو سائين

(ٻيڻ راڳ ڀيروي)

طرز- رناٿي رهن پر ههڀين حياتي

ٿل- سٽايوم سرلهون ڪيٿن، سنڌ کي ڀلا ڀان
ڀلڙ سان نه ڀلجي تي، گهڻو تو ڀلا ڀان
١- ايا رس رڳن ۾، سنڌ جو رهل آهه
ڀهو ڀهت ڀاٽي، سنڌ جو ڀهل آهه
سنڪي رس نه رس کي، مان ڀي سڪايان

٤- تنهنجا لهڻ ٻي قبول، تنهنجا ويڙهڻ ٻي قبول
تنهنجا سمهڻ ٻي قبول، تنهنجا ويهڻ ٻي قبول
تنهنجا اهنج سهنج سرڪار، ٿي ڀلا ڄ سندا سنگار، جو

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- سڀو سيتا کي کهاڻي

ٽل- ڪٿي جا ڪنور ڪمائي، ڪواهي ڪو قلم سياهي
لکان جنهن ساڻ، اهو داستان؛ ڪرين ڪي قدر ا، پائي
١- ڦيڪڻ مهمو ڦرلدو گهرلدو، هوليءَ سان گڏ آيو
سائين سان ستنرام سنت ٻي، رکيو روهڙيءَ ڏي رايو
وسٽرام جي ڏيوريءَ لي، اچي ڪنگو ڪنئسر چڙهايو
گيتن جي ٻي گلن ڦان جو، ڪيو صبوح سان سعيو
گرو ڀڳتيءَ جي گرمڪ اها، سڀ کي سکيا سٽائي
٢- ڀڄن ڪرڻ لڳ ڀڳت صاحب جي، ايتي ٽڙ الدي ٽولي
ڪنور رام ٻي گڏ جي گروءَ سان، خوب ملهائي هولي
آگيا ٿي اُٿ ڪنور رام کي، جهٽ پٽ ٻ ڪر جهولي
سورت ماروڻ سار لڳ ڳايو، ڪنهنجو لاڏ و لولي
ڇا چالدي ڇا سون جي سنگت، وڪا ڀڻي ور ڪائي
٣- سو لوڪو ڪڏي ڪنور ڪو، گهرواريءَ کي ٻالو
ڳجهو ڳجهوهي ڪوڙ ڪنور جو، هو ستنرام سڀالر
الهيءَ ڏينهن کان ٻار جڻڻ جو، آما آسرو لاٿو
عرض گروءَ کي ڪيو ڪنور، اولاد بنا هان آٿو
وجهه وٺي ستنرام سنت ٻي، ورالدي لهڻ ورائي
٤- ڪوڪي واري ڪڏي کهاڻي، ڇهو ٽولڪ سان ٽوڪي

چمڪو ساڻ چراغ، ساڻ رهي ....

- ڦاڳھ ڦليو ڪان ڦول ٻيو ڦلندا،
ڀاڳھو ٻٺهو ڪان ڀاڳھ ٻيو ٻٺندا
مندن سان ڪل ماڳھ، ساڻ رهي ....

- اصلي ڏان جو هو الله و اياڳي،
ديس پرديس رهي دڙياڳي
اس لس منجھ اياڳھ، ساڻ رهي ....

- ڀاڳن جي ڀهلاج تي ٻازي،
ٻاڙ پريو ڪر لنهن کي راضي
سيمي جو نه سهاڳھ، ساڻ رهي ....

طرز- شاڳي

ل- ڀهاي ٻاڻ سڄاڻ، پوءِ سڄاڻي صاحب سکهند ين

- ڀهاي ڏس تون ٻاڻ سڄاڻي، آد الت جو ليکو آڻي
ڪر پوتاميل ٻاڻ، پوءِ سڄاڻي ....

- ڇا منجهان مان ڇا تي آيس،
ڪنهن ڏاهيو ۽ ڪنهن مان ڏاهيس
آيس ڪنهن ڪم ڪاڻ، پوءِ سڄاڻي ...

- الدر ٻاهر ڪير تو ٻولي،
اها ڳجهارت لهه تون ڳولهي
ڪر ڪا روح رهاڻ، پوءِ سڄاڻي ....

- ٻاڻ جڏهين ڀهلاج سڄاڻو،
ٻاڻ مان پنهنجو درشن پاتو
ڪان ۽ تمس اوٻاڻ، پوءِ سڄاڻي ...

٢- اچا ھند ۾ جت ڪٿ، سنڌي ٿي مان ٿا
پاڻي پاڪر پنهنجو، وڏيو ڏين ٿا
سڪن آسون لن جون، ته مان ٿي سڪايان

٣- ڪنهن سان پڌان پهو، اچا سنڌ جي پولي
پڌرڻ سان اچي اٿي، ڇڪ لاس لولي
ڇپن ڪسي سڃايو ته، مسان پئي ڇپ سڃايان

٤- اچا سنڌ جهڙي ٿي، سنڌي پئي جهڙين ٿا
مٿل لا پاپا جهڙا، ڪنهن ڏان پان ٿا
مري جسي ونس پوء، ڏاهيان لسه ڳايان

٥- ملڪ جي جا محبت، ملڪ ڏان مني آھ
قدرتن کي هولڊو، رهي جن ڏني آھ
منا موم دل ڪسي، پٿر ڪهڙين پٽيان

٦- دنيا ٿي ڇوي، والڊو پهلاچ آهي
سنڌ جا اجايا، پهن تو بڻائي
ڪمان ڇسا قدرت جسو، قلم تسو وهايان

(پيڇن راڳ پهاڙي)

طرز- آنڊو الهه فقير

ٿل- پاڳه وازن سان پاڳه، ساڻ رهي تو هنڙي هنڙي

١- گل گلابي جهڏاهن ويندو،
سوالهن سڳند پي پاڻ سان لهندو
باغ هجي پي باغ، ساڻ رهي ....

٢- چند سورج پي جنهن هنڌ چڙهندو،
ڏيهن رات پي اوڏاهن ورلدو

ڇپرن جي ڇانو ۾ ماڻهن، پرڙن جو باغ آهه
ڇا لئه تو نا وسامي، هوا جي هير ۾
٣- ڪوئي ۾ ڪوئي ڪهڙي، ڪوئي ڪي ڪوت آهه
خرچي پي خوب وٺون لاٿو ا اوت آهه
ڪهڙو اڪثر آهي، تنهنجي اڪثر ۾
٤- تنهنجي تصوير ۾ ئي، تنهنجو تاثر آهه
پهي پهلاڻ پس نون، پيرن جو پير آهه
الٽي اشارو اهو، عاشق آ خير ۾

(پيلو راڳ ڪمسي)

طرز - پوليو ٿان رام پولپو

ٿل - آهي آرام جنهن کي، مهو سمجهه رام تنهنکي
ماڻ جي نشاني
ناهي آرام جنهن کي، ملندو نه رام تنهن کي
وچن تي وگماني

١- آرام چوڻ سان رام اسان جي، گهر ۾ ڪيئن اچي
اچي اچي آرام پنهان تي، رام جي راس ۾ ڇي
ماي اها مام جنهنکي، مهو سمجهه رام تنهنکي، ماڻ...

٢- صبر شڪر ۾ سهل سچائي، گڻ هي رام سندا
گل جنهن گهر ۾ سگهڙي تنهن ۾، سرها تي سهندا
پهتو پيغام جنهن کي، مهو سمجهه رام تنهنکي، ماڻ....

٣- رام اچي آرام ۾ آئي، هي ڪيئن ڳالهه ميون
سچ آيو پر صبوح نه آيو، ڏس ڪيئن ڀرم پيون
جڳتي هي جام جنهنکي، مهو سمجهه رام تنهنکي، ماڻ...

طرز- ساڳي

ٽل- سڀئي ٿيءُ سڄاڳ، اوٺي اُٿيا ٽان اُٺ ڀي اُٿندءِ

١- ٻوٽ اڪيون ٽون ٻاهر واريون،
ڪر اندر جون اکيون اُگهاڙيون
وس ۾ رکجانءِ واڳ، ٻوءِ ڇانگا نه چرندءِ ڦرندءِ

٢- اُٺ نه اُٿندا اوٺي ٽاران،
زور سان جهلجانءِ مست مهاران
هوندءِ سانڊ سهاڳ، اونڪ جو اوٺي وجهه نه وٺندءِ

٣- ڪرٽا ٻوندءِ ڪين ٻيڻا، ٻو جڻان ٻوندءِ نه ٻت خالا
منجهه ٿي ملندءِ ماڳ، ٻوءِ ڪرها نا ڪيڏندءِ ٻيڻدءِ

٤- ڪهڙي ڪهڻ جي ڪاڻ نه ڪيل انڍينءَ
ڏورايا نه ڏيرن کي ڏيندينءَ
ٻلا ٿيندءِ ڀاڳ، اُٺ اوٺي ٻوءِ پيرين ٻوندءِ

٥- ٻهڻ ٻهلاڄ ٻرانتر آهي، سڀئي سرلي انهن سمائي
لنب ۾ آهي ليلاڳ، سڄڻ ڀي سڀڪو سات نه ڏيندءِ

(ٻيڻ راڳ ڪالنگڙو)

طرز- ديکو جي چاند ٽڪا ٻيجي ڪجور کي

ٽل- ڏسجانءِ هي ڪيڙ آهي، ٽهڪجي تصوير ۾
کهڙا تو ٻول ٻولي، ٽهڪجي تقدير ۾

١- ڏاهي ڀي ڀاڻ وينو، ٽاهي ڀي ڀاڻ وينو
ٻاني ڀي ڀاڻ وينو، لاهي ڀي ڀاڻ وينو
لکي ٽو ڀاڻ ليکا، ٽوري تقدير ۾

٢- چشمن ۾ چمڪي وينو، کهڙو چراغ آهه

عاشق ٿي ٿيا منجهس آرامي
ٻوءِ پيا ٻهلاج ڇو ٿيندو،
روح سڄڻ جو رول، ان ۾ ...

(ٻيڻن راڳ تلنگ)

ز- ٻاٻي ڪو آرام جڳت ۾

- هن ظالم جي نگريءَ ۾، سدائين ظلم ۽ زوري آهه
لڙڻ ۽ لڙاڻ جو هتڙي، ڏٺي نه ڏوري آهه

- او رام هلاڻي راڄ هلو جت رام هلائي راڄ
او صاف هجي سوراڄ هلو جت صاف هجي سوراڄ
نام جي نگريءَ ۾ هلو جت چور نه چوري آهه

- او پئسي کي پرنام هتي آهي پئسي کي پرنام
او مفلس لئه ماتام هتي آهي مفلس لئه ماتام
نام جي نگريءَ جي سدا سرڪار صدوري آهه

- او ووٽن لئي واپار هتي آهي ووٽن لئي واپار
او غنڊو هجي گنهگار لوڙي غنڊو هجي گنهگار
نام جي نگريءَ ۾ روا نا رشوت خوري آهه

- او احمق ٿئي اڳواڻ هتي جا احمق ٿئي اڳواڻ
او سوارٿ جنگي ساڻ هميشه سوارٿ جنگي ساڻ
نام جي نگريءَ ۾ ڏاهن جي هٿ ۾ ڏوري آهه

- هر ناڪس جو حال هتي ٿي هر ناڪس جو حال
او ڪر ٻهلاج نه خيال هتي جو ڪر ٻهلاج نه خيال
نام جي نگريءَ ۾ هر ناڪس ۽ لڪا هوري آهه

٤- رام آرام جو ارت وچي، پهلاچ ڪنان پڇجو
اندر باهر آنند ايندو، ڪسجو نا ڪڇجو
همڏي هجي هام جدهنڪي، ماهو سمجهه رام لنهنڪي، مارڦ....

(پڇن راڳه پهاڙي)

طرز- ديکه تيري سنسار کي حالت

ٽل- ڦرلدي گهرلدي رهي هميشه، تر ني آهي گول
أن مه عاشق رهن أڏول
نيشتا ناوان جو آهي، سمجهو متان مڌول، أن مه
١- سوامي اکمن جو سورج آهي،
چارون طرف تو چڪر لڳائي
عاشق درشٽي رکن دبائي،
آلم رام اکمب جو آهي
نور جي نرلي نور مهل مه،
لسدن رکن نرول، أن مه...
٢- سوامي سرت جا ڏهه ڏسائون،
روکي پينا سيئي راهون
پهڇرڦ ڏين نا عاشق آهون،
سن جون سن مه سٽن سدائون
سرت لرت ٿي ملي مهل مه،
بولن بول ابول، أن مه....
٣- چت ورليء جو چند سوامي،
اولڌهه مه ٿي انترڀامي
نمڪي ٿيون هڪ همڌ ني هامي،

(پيڙن راڳ، بسنت)

طرز- ائي ناڻگ، کهان جا بسيو ري

ٽل- شل رهڄي اڄي هن رڪڙي ۾،
سنتن جي سنگڙي ۾

١- گذري؟ جي آهي چاهه نه چنتا، اڳي جو آهي اولو
جهڙي گذري تهڙي گذري، تو پي سمجهان سولو
ڪيان جهد ويهي هن جهنگڙي ۾، سنتن جي....

٢- ٽي نه ٻهر ٽي ٻورا ويڙا، چرتون ٻهر آهي پاڇي
تنهنجي طاقت تنهنجي لياقت،
ڪيي خوراڪ هيءَ خاصي
قسان پي ولڪ نه ٻي ڪنهن پي رڪڙي ۾، سنتن جي....

٣- سڀ ڪجهه ڪاڏم سڀ ڪجهه پهنم،
سڀ ڪجهه چوڙيم چوکو
تنهنجي ناڻي تنهنجي ڪاڻي، سفر بٹهو هيءُ سوڪو
رڪي تنگي پنهنجي تنڪڙي ۾، سنتن جي...

٤- هوُ پهلاج هو ليڪر ليڊڙو، هي پهلاج آهي پوڙهو
پوڙهي ڪي شل پاس ڪنديِ نون،
باقي ملڪ آهي موڙو
ڏينديِ آسڙ پنهنجي الڪڙي ۾، سنتن جي...

(پيڙن راڳ، پهاڙي)

طرز- ملي اميري يا فقيري تو ڏر ڪيا

ٽل- ڏيندو اميري يا فقيري ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو
مولڪي آهه ڪرٽو گذارو

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- تم آنکين چرائو تو کيا

ٽُڪ- پيا لالڻ لوڏائين ٿو ڇو،
جڏي تو سان وچايا وار مون
پوءِ ڏور ڪان ڏڪائين ٿو ڇو،
جڏي سرڙو ڏنو سردار مون

١- ڀاڳ ڏنو مون پنهنجو جاني،
تون به ڏي پنهنجو جاڻ
مون نه سڃاتو ساڃن توکي، تون به نه سڄڻ سڃاڻ
پيا شڪل ڇپائين ٿو ڇو، جڏي داون ولي دلدار مون

٢- ڀيو نه ڀڏو مون ڀيو نه سڏو مون،
هڪ تون هوس حبيب
تنهنجو منهنجو آد اصل ڪان،
هڪڙو ئي ليکن نصيب
پوءِ سڄڻ سڪائين ٿو ڇو،
جڏي ترڪ ڪيو تڪرار مون

٣- منهنجي دل ۾ تنهنجو ديرو، مان پڻ پهريدار
ٻيو نه ٻيو جو ٻاهر ويندين، دل جي ڀڳي ديوار
پوءِ منهنڙو مٽائين ٿو ڇو، جڏي اصل ڪيو اقرار مون

٤- هو به هيو ڀلاڄ پريمي، هي ٿي آهي ڀلاڄ
هڪ سان هڪڙي ٻي سان ٻڪڙي؛ محبت ڪين مزاج
پوءِ سڄڻ سڏائين ٿو ڇو،
جڏي گهوري ڇڏيو گهربار مون

غرض الله ڪوئي آٽي ڪين آٽي، او منهنجي
دنيا تي دوکيبازي، ڪوڙا وٽن ٽا قاضي
عاشق ڪــن لا آزي، رلج رهــي ڪو راضي
موج منجهان ڪوئي ماٽي ڪين ماٽي، او منهنجي
دنيا تي ڏر ڪان درنگي، سوارت سان سڀ سنگي
لنگوڪري نه نه لنگي، سڀ ڪي سهن شتنگي
طالب لــاڻ ڪــي ٽاٽي ڪين ٽاٽي، او منهنجي
- پند پهلاج پڙاهون، درويش ڪندا ويا دالهون
ڪنهن نه اوٽايون آهون، هيڙا ٻڌي ويا ٻالهون
سچ ڪوڙ ٻل ڪوئي ڇاٽي ڪين ڇاٽي، او منهنجي

(پيڻن راڳ ٽوڏي)

ز- هيري ياد پرڻا آنسون بهانا
- رهي ڏس صدورا ٽون سنتن جي سنگ ۾
رهڻ ساڻ رڱجي ويندين نيت رنگ ۾
- پورڻ ساڻ پاڻيءَ جي پٿر ٻي گهسي ٿو
وٽڻ ساڻ وڪ وڪ راهي ٻي رسي ٿو
پيڻڻ سان لشو نيت پاسي تو پنگ ۾، رهڻ....
- ڪٽي روز ڪڪ ڪڪ پکي گهر ٿو ناهي
وهي پاڻ پنهنجا پڇا پيي وهائي
وڃي ڏس ادا جهرڪ جهرڪڻون ٽون جهنگ ۾، رهڻ....
- ڪري ٻون ٻون ٻر لکي پر لڪ تي ٿائي
ڪپهه جي ڪيٽن جو جسم ٿي مٿائي
الڙ نيت ايندا اهي الڪ الڪ ۾، رهڻ....

ڏيندو وزيري يا غريبي ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو

١- گهرڙا يا گائون ڏيندو، ڇپر يا ڇانو ڏيندو
ٽالهون يا ٿانوَ ڏيندو، ٽڪر يا ٽانو ڏيندو
ڏيندو ڪئورو يا ڪسورو، ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو

٢- ميوا يا مال ڏيندو، ڍوڍو يا دال ڏيندو
ٻيري يا ٿالهه ڏيندو، لپ ٻه يا لال ڏيندو
ڏيندو اڌوري يا سڌوري ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو

٣- ڏيندو پرديس ڏيندو، ڏيندو يا ديس ڏيندو
وڳا يا ويس ڏيندو، ڌڳا يا ڪس ڏيندو
ڏيندو لانگوٽي، يا ڀالگوٽي ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو

٤- گدي يا گريائي ڏيندو، شش يا شيوائي ڏيندو
ڀيري يا ڀوڄائي ڏيندو، ڀڪ يا ڀڪيائي ڏيندو
ڏيندو دنيائي يا سچائي ڪجهه نه ڏيندو ڏيندو

٥- راڳ يا راج ڏيندو، سرلدا يا ساز ڏيندو
مور يا وياج ڏيندو، ڪجهه نه ڀهلاڄ ڏيندو
ڏيندو سرڳ يـــا نرڪ ڪجهه نـــه ڏيندو ڏيندو
مولڪي آهه ڪرٽو گذارو

(ڀڄن راڳ مالڪنس)

طرز- او منهنجي زندگي

ٽل- او منهنجي جندڙي، لائي نه لايون اچ، ليم ڪي
ليايو اچ، اڳلو قدر ڀل جاڻي ڪمن جاڻي

١- دنيا ٽي دنيا داري، ڪاٽي ٻي ڪندي خواري
يار ڇڏي ويا ياري، منهن جا منا دل ڪاري

(ڀڄن راڳڻ مالڪنس)

طرز- مت ڀول اري انسان

ٿل - ڪر ياد ڀائو ڀڳوان، جنهن تولي ڪيو
روئي سوني ڪيو، ايڏو عوضي ٻڌا احسان

١- ڏس عاشق اکيون، ڪهڙيون رمزون رکيون
پيٽون لڄن نيڻ، هٿي سهٽيون سکيون
لکين ڪين ملن، ڪنهن لاڙ لکيون
ڀيچ دليا جو هڪ دڪان، ڪر ياد ....

٢- ڏس ڏلڏڙا ڄٽي، ملي هڪ گهٽي
موتي ماڪ ڏجن، ڀڳل ڪين ٻٽي
چاچو چپڙا ڪٽي، پهو شپ ڪي وٽي
ڏس جاچي تون، هٿي جهان، ڪر ياد ....

٣- ڏس چپڙا وري، جڙ مڪه جي دري
منجهه جهوا ذري، ڏاڍي چشڪن چري
اڪا لاٽي ملي، اڪا گهاڙي گهڙي
ڏس قيمت ڪٿي لڙجوان، ڪر ياد ...

٤- ڏس اکڙو ادا، سونگهي سڳنڌيون سدا
ڏنٿن ڪنڙا وري، ٻڌن ٻول ٻڌا
ڪروڙين ڪين ملن، لکين ڪين لڌا
ملي سرڳ نه اهڙو سامان، ڪر ياد ....

٥- اکو ڻاٽو ٽوڪان، اکو اول ور لٿين
مسواڙ نه توڪان، محصول ور لٿين
نکو ڀاج توڪان، نکو لول ور لٿين
ڌر ڀهلاڄ تنهن جو ڌيان، ڪر ياد ...

۴- سمپائڻ ذري ۽ سان جمي ڪنهن گاڏو
سٽيپ جي پورڻ سان سٽيو ٿي چاڏو
آهي زهر ڪيڏي نه ڏيپوء جي ڏنگ ۾، رهڻ....

۵- لکم جو ٿئي ٿانهن چڱن چيو آهه
سماڻن صحبت جو قدر ٿئي ڪيو آهه
پڙهي ڏس لون پهلاج جي پرسنگ ۾، رهڻ....

(پڇن راڳ پيلو)

طرز- من ڏوا‌ي مهرا تن ڏولي

ٽل- در کولي ڏس گهر کولي،
آهي کهڙو اندر اسرار ري
ڪنهن تو بولي بولڙيون

۱- منن منن ۽ راڳ رسن ۾، رڳ رڳ ڏنم رسيلي
سنن سنن ۽ ساز سرن ۾، سرگم پڌم سريلي
اڪ اولي، ڏس جهڪ جهولي،
آهي کهڙي طائوسي تار ري

۲- دو تارو ڪو چٽارو ڪا، سوراهن تار سارنگي
ٿي ٻهتر جو تنهنجو تنبورو، سازندڙ پئي سنگي
گهر ٿولهي ڏس چت چولي، آهي ڪنهن وڄائڻهار ري

۳- ٻاون اندر سڀ ڪا بولي، هي ۽ ٻاون ري بولي
سرگم اندر سر سنساري، هي ۽ سرگم کان سڱولي
ڏند ڏولي تالڪ تولي، آهي سواسن جو سهڪار ري

۴- وڃي تنبورو وڻن سڀني، نه نه سيکو ٿي ساڙي
ڏس پهلاج وڄائڻ وارو، پهتو کهڙي پاڙي
هن بولي چڏ بوجهه رولي، ڪو سمجهي سمجهوسار ري

وڄ وارو ٿئي، ٻاٽي ٻارو ٿئي،
ٻل سيارو ٿئي مون مٺان
ڏکڻ ڏوري هلڻ، سر ڏهوري هلڻ
هوري هوري هلڻ، هڪ راس

ٻل ڌوڙيو وسي، واڇوڙو وسي،
ڳڙو ڳوڙهو وسي واٽ لئي
ڪڪ ڪوڙو وسي، ڌايوڙو وسي،
سر اوڙو وسي واٽ لئي

هٿ جوڙي هلڻ، ٻهائي ٻوڙي هلڻ،
ٽنگا ٽوڙي هلڻ، هڪ راس

گيسڪ ڳائيندا هلون، ۽ وڄائيندا هلون،
راڳ ڳاهيندا هلون ڳاهه سان
ٻلؤ ٻائيندا هلون ۽ مڃائيندا هلون،
ٻڌائيندا هلون ٻاؤ سان

ڇڏي ماٽو هلڻ، ٽاڻ ٽاٽو هلڻ
ٽي لماٽو هلڻ، هڪ راس

ڪڏي مهجي ڪري، آيا ٻهرا ٻري،
سو ڏيهن وسري ڪمن تو
هاٽي ممهن جي ڪري ڇا ٽمر ٽري
ڏيل مهجو ڏري ڪمن تو
سانمن آسو ادا، ٽمند و ساٽي سدا
ڀهلاڄ ٻهڇون ٻرياٽ، هڪ راس

(ٻيڻ راڳ پوپالي)

طرز- ڏيڍ عشق بهادر آهي

ٽل- ڪوئي لال گرن جو آهي ڙي ادا
مولڪي گرن جي گهر پهچائي ڙي ادا
١- هڪ ماڻهن مولڪي مڱايو، پڙهي ويڏي ٿي پرڻايو
خاطو اڌ پر ڏکي خط آيو،
ڇڏي ڪنوار هليو هان ڪاهي ڙي ادا
٢- پهو وات ٿي ڏاڏي ڏنگيو، مولڪي ڏنگن سوڌو ڏنگيو
وڃهي وار واسينگ کي ولڳيو،
اڇي سٽگر شال ڇڏائي ڙي ادا
٣- ٽيون ڦاٽس اهڙي ويلي، اڇي آڌيءِ رات اڪيلي
ڪم سٽگر سان مولڪي ميلي،
جو رالو واهه پچائي ڙي ادا
٤- چوٿين رات نه جوڳو جاڳيو، ڏسي سٽگر منهنجو ساڳيو
پهلاج پرن ٿي لاڳيو،
پڙو ڪم ڪامل ڏس آهي ڙي ادا

(ٻيڻ راڳ ڏناسري)

ٽل - پند پيرين هار، گر ڏيري هار، هن پيري
هار، هڪ رات، بابا پلي پوي برسات
ڪند ڪمري هار، قند و قمري هار
سڪ سيري هار سوغات، بابا پلي پوي برسات
١- چڪ چارو ٽڻي، ڪپ گارو ٽڻي،
منهن مارو ٽڻي مون مٺان

٣- جل ساڳئو پر گنگا هندي، منش اهو پر قسمت کندي
ڳوڙو ڪو ڪالهه ڳڻي وو ڳٽي، پريمي ....

٥- سور هيه جٽي يا دانا اهڙو، ڀڳت جٽي يا ڀهلاج جهڙو
اَمڙ پوء هام هٽي وو هٽي، پريمي ...

(پيڻن راڳ ڀيم)

طرز- سکي ري مٽن درد ديواني

ٽل- آيل منهنجي آديسن جا، ويڙها شال وسن
جهجل منهنجي جوڳيڙن جا، مڙهيون مندر وسن

١- جوت مان جولهون پرن سدائين، رڳ رڳ روشن ڪن
گيان ڌيان کي گرمکه پائي، برهم گيالي بڻجن

٢- اَلک لاد لغارا اسدن، گيان جا گهنڊ وڄن
آلم ديو مندر من جاڳي، سوهم جاپ جپن

٣- هنس جي آسڻ ٽي اديون، هنس ٽي شال هجن
بگلن جي بولي نه ڀڏان مان، هنس جي چال چلن

٤- ٽڪرا پنڊارا ور سيون ميلا، لنگر ٽپي جام لڳن
بکيا ڏکيا شل ڪاٽو ڪالي، دل سان دعائون ڪن

٥- ڀهلاج جي آسس اها ٿي، جوڳي شال جڳن
رسن پرچن پر هڇين هيالي، من ڏڳم درشن ڏين

(پيڻن راڳ بسنت)

طرز- اَئي ناڻگم ڪهان جا بسيو ري

ٽل- پوجو پنجي ديوتا جهنڊا ٽي
چٽي ويد ٽي ويڙا ٽي

١- ڀهريون ديوتا پتا پمارو، برهما ڪان ئي پاري

(ڀڄن راڳ ڀيرءُ)

ٽل- هري اوم هري اوم هري اوم
هرهر چئه هري اوم

١- هريءَ چوڻ سان پاپ هرڻ ٿي، اوم سان اگهان
هرهر چولدي ٽري پوتنا، ڪرشن ڪيو ڪليان
٢- هرهر چولدي ٽري ٽاڙڪا، اوم سان ارجن
هرهر چولدي لنڪا اُڌري، اوم سان آهمن
٣- هرهر چولدي اجامل اُڌريو، اوم سان سکديو
هرهر چولدي گهه گمت پائي، اوم سان جگديوَ
٤- هرهر چولدي سڌنو سڌريو، اوم سان گج راج
هرهر چولدي مهران اُڌري، اوم سان ڀهلاج

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- هند ٿي ڪاڏهه وڃي

ٽل- وري ڪا ماءُ جڻي وو جڻي،
پريمي ڀڳتو گريب مان

١- چٽڪن وارگي چهڪن تارا،
لو يي عرش ۾ ڪکر ئي ڪارا
سي ڪي پيو چند وٽي وو وٽي، پريمي ....
٢- گلڙا هزارين ڇهرا چمن ۾، رنگ رنگيلا سهڻا سون ۾
پر ڪــو گلاب ٻڻي وو ٻڻي، پريمي ....
٣- بولڊ سوالتي سپون سالين،
رهن سمنڊ ۾ جل ئي جهاڳن
وري ڪا موتي ڇٽي وو ڇٽي، پريمي ....

سب گهٽ آهي موهٽي مورت
پيهي ڏنو سي پاڻ اوڌو، ڪرشن هوا سي ....
مٿرا ڇاڍيو گوڪل آيو، لند جسودا لنڍي لپايو
اُنهن چون اٿڇاڻ اوڌو، ڪرشن هوا سي ....
گيان الهيءَ ڪان گيان پنو ڪهڙو،
جهڙو اسان کي لوکي لهڙو
پالي آيا سي پاڻ اوڌو، ڪرشن هوا سي ....
ڏڻي ٿي پهلاج دعائي،
ڪر شکون ڪر ڪرشن ڪمائي
ڪاڻ ڪيڏون ڪنهن ڪاڻ اوڌو، ڪرشن هوا سي ....

(شعر)

ساعت نه ساڻ جنهن کي، لنهن ساڻ لکه ڪندا ڇا
قسمت ڪني آ جنهن جي، ماري سي جکه ڪندا ڇا
جنهن جو بدن آ پيوس، ساعت پڇي ساڻ نا تس
لنهن ابدي کي پلا ڏس، پوپن جا پکه ڪندا ڇا
ساعت سندي سنڀال کي، اقمان جي لٽهل کي
ڌر ڪان عمر ڪٽل کي، ڪشتا ۽ ڪکه ڪندا ڇا
ساعت ساڙيو سلن کي، ڏيندا سي ڪمُن ڦلن کي
ڪمزور لنهن ڪلهن کي، ماکيءَ جا مکه ڪندا ڇا
ساعت سندي سڪهل کي، ويرن جي هٿ وڪيل کي
پهلاج جي ڌڪهل کي، رکيا ۽ رکه ڪندا ڇا

(پيچن راڳہ ڪنيڙاٽ)

— مار بند ان جي جيٺار پند ان

آلس والس جنهن ڪنهنجو وڏايو، عمر سڄوا ڪر ساري
جنهن ڏوريا تو لڌ ڏينهڙا ڙي، ڇڏي ويد ....
٢- ٻيو ديوتا تي جنهن جڳ ۾، سڀ ديون جي ديوي
جوت منجهان جنهن جوت جڳائي،
ٻڻ سندس تون سيوي
جنهن جپ تپ تو لڌ ڪيڙا ڙي، ڇڏي ويد ....
٣- ٽيون تي ديوتا پتي ستي لڌ،
وڏو وشنوء ڪان جاڻي
ٻيو ا، دليا جو ديوي ديوتا، پاڃي الدر ۾ آڻي
ٻاري ڏاڙ لڌ ڪي ڏيڏڙا ڙي، ڇڏي ويد ...
٤- چوٿون ديوتا گرو ٻراهمڻ، گڻپت جا گڻ ڌاري
گرھ گوچر جو گوڙ گهرن مان، ٽوٽا ڪري ٻيو ٽاري
لاھي منگل سومر جا سڄڙا ڙي، ڇڏي ويد ....
٥- پنجون ديوتا ستگر گياني، شنڪر ڪان ٻي سوايو
گيان جو ٽيون ڏئي ليتر ٽوڪي، ڀڳت ڀلاڄ ٻڌايو
ٻاڳ پيلا تن جا ٽيڙا ڙي، ڇڏي ويد ....

(ڀڄن راڳ جوڳ)

ٽل- ڪالهي ڪرشڻ جي ڪاڻ اوڏو،
ڪرشن هوا سي ڪرشن تي ويا سي
١- ڪرشن الو ڪلپت هيڙو،
سڏي سڏي سڪي ساھ تي ويڙو
ويھ ويھ ويس وٽاڻ اوڏو، ڪرشن هوا سي ....
٢- هڪ تي هيڙي سالوري صورت،

ل- ڪر نہ ڀانا ھٺ نہ لون طعنا
سنتن ھي ڪوني تي آلدا خزانا
١- ويد پران ڪتب قرانا ، ڳنتا ۽ ڳرنٿ گهڻا
عاشقن جي آليۂ جو تي آزمود و
گهر گهر جدهن جا لون ڳائن تو ڳانا
٢- ڏاڪٽر دوائون ۽ ٻوٽيون هزارين ، ڪمدار ڪهلاس مان
ڪوجن جي خيالن جون تي ڪوجنائون
درد دوائن جا ڏوليا تــــي خزانا
٣- هيرا جواهر ماڻڪ موتي ، چاندي ۽ سونو سچو
سنتن صرافن جي هيءَ تي صرافي
دانهن ڪيا ڪروڙ دولت ديوانا
٤- گنگا ، جمنا ۽ ناڪر ناهيا ، تيرٿ ٻيا ورس وري
لپسين جي لپسيا جو قل فائدو هي
ٻرين وينو جن جي لون جائن لي چالا
٥- ڪنهن رام ڪرشن ۽ ارسنگهہ ڪي آلدو ،
وشنو ۽ برهما وري
ڀڳتن جي ڀڳتيءَ ڀهلا ج آلدو ،
جدهن ۾ تو سمجهي آهہ

(ڀڄن راڳہ ڀير)

طرز- مائي ري مڻن درد ديواني ....

ل- رميتا منهنجي آش الدر جي ، پل ۾ آس پڄاءِ
١- هڪ ئم آشا الکہ اجهو ڏي ، جهڙو لو نہ جڳاءِ
ڀيريءَ ۾ پرديس ديسن ۾ ، اي گهر ڪين گهماءِ

نه پئي منهن نه مرشد مان مٽيندو سانءِ

١- سڪ سائينءَ جي در جو آهيان
ڏاڙين در چو پيچ لڪايان
ڏاريندين جي لوڏاريندين
نه پئي چائٽ اڇي چٽيندو سانءِ

٢- جهوڪ اوهان جي جنت منهنجي
رب العالمين صورت تنهنجي
در تان جي نون ڏڪاريندين
نه پئي پاٺي دڙ ڙو پٽيندو سانءِ

٣- شراع ڇڏي تهس لئي شرائي
جهوڪ جو بٺهس پاليشاهي
ڪاريندين جي ڌڌاريندين
نه پئي سرڙو در لئي سٽيندو سانءِ

۴- سائين خاطر سالڪ بٺايم
تڪيا تڪيا ڪري لاچ لڳايم
اظر پري جي لهاريندين
تان لڪ شڪرانا مڃيندو سانءِ

٥- عنايت اللهه جهت پاڪر پاتو
پاو پهلاج چائيءَ سان لاتو
سڪ سان يار سڏياريندين
تو عاشق مان پئي اڏيندو سانءِ

(پيهن راڳ تلنگ)

طرز- غم کا فسانا کسکو سنائين

ز - ساکي

- آيل منهنجو سانگ سناسي، سرهو ڪين ٿيندو
جهجل منهنجو ڏينهن لاڻن سان، ايهڙي ڪين ايندو
- هڪ ڇت ڇنڊل گر ڇرلن سان، ٻول ٻڌي ٻڌ جاڻ
وڻن ٽڻن لي وار والڪر، لا لڳندو اپندو
- ٻيو من مور ڪه، گر منتر ڪي سواس سان سمري
لا وهندو لا والدو ٿيندو، آنند پوء ايندو
- ٿيون ٻڌيءَ ڪي ٻوڌ ٻڌي ڏي،
سب ۾ هڪ ئي ڏسي
لا ٻيو ڏسندي لا دک پسندي، جيءُ ٿڌو جهٽندو
- چوٿون اهم ڪي اهم برهم اسمي،
پسمي پوسه ڪجاڻ
چارئي ڪر ٻهلاچ لون ڇملا، لات ٿڌو لهندو

رز - ساکي

- جوڳيتا موهي جوڳ سڌاڪر، يوڳ ڪي آگ ٻجهاءِ
- يوڳ ڪي آگ لي ڀسم ڪيتا هتي، تن من هويا ڇار
راج اڃن ڪا لج ڪر آيا، گوروند متن ڪرلار
- ڌرج ڪو لم پتا ٻالو، ڪميا ڪو جنني
ديا ڪو لم پرط ٻالو، شانتي ڪو گهر لي
- سچ ڪو اپنا متر ٻالو، سنجم ڪو ڀئيا
چند سورج ڪو ديپ ٻالو، ڌرتي ڪو شئيا
- اور آڪاس ڪو چندا ٻالو، ٻالهن ڪو ڪيا
دشائن ڪو وستر ٻالو، گيان ڪي ڪر ڪيا

٢- ٻي ٿم آشا رازق روزي، پنهنجي هٿن ڀڃاءِ
اٺيي سٺيي سڪي سوادي، ويلو ڪين وڃاءِ
٣- ٽين ٿم آشا ڪڪڙا ڪڪڙيون،
جوڙي جوڙ جوڙاءِ
ديس پرديس رهن سڀ رس ۾، سور نه ٿن جو سٺاءِ
٤- چوٿين آشا آسڻ خاطر، پڳ ڏٺي ڀڃاءِ
وسند و رهي شل وڙهو منهنجو، جوت مان جوت جڳاءِ
٥- پنجين آشا روڳ رهت ڪري، پرم ڌام ڀڃاءِ
پيرو ٿيو ڀلاج پراڻو، داتا دير نه لاءِ

طرز- ساڳي

ٽل- آيل مولکي آديسن جا، پل پل پور پون
جهجل مون کي جوڳيئڙن جا، دل ۾ نوٽا ڦرن
١- لالن والکي لوليون ڏيئي، لنيڙي لپايو جن
جهولو جهڪ نا لڳڻ ڏو هو، پارا ڪين پڙن
٢- پرلکيءَ والکي شبد سٽائي، جنم مٽايو جن
پارس لائي سون بڻائي، سهڻو ڪيو سجڻن
٣- صندل پٽاري ساڻ وهاري، هنس ڪيو هنسن
نه نه وڃي ها عمر اجائي، جوڻن ۾ جنمن
٤- ياد ڪري ڪرپائون ٿن جون، الله ٽا آڏمان اچن
سؤ جنم پاني سيوا ڪمان جي، پڇندس نا لورن
٥- پاڻ هليا ويا چوري چڏي ويا، رت نا ليڻ رتن
جهري شل ڀلاج نه جوڳي، وڃن جا وڇڙن

(پڇن راڳ دوڳہ)

طرز- من تي محبت جا مانام

ل- الد ر ڏنو مون اڪال ، شل جيوين
هن کي ريجهايان يا هن کي ريجهايان
گهت ۾ ڏنو مون گوپال ، شل جيوين
هن کي مڃايان يا هن کي مڃايان
- گهنڊ گهڙيال ٺڪيون لغارا ،
ڏڪ هٽڻ سان ڪن ڏڏڪارا
واڄت الد ر وشال ، شل جيوين
هن کي وڄايان يا هن کي وڄايان
- پتل جي ٿالهي اني جو ڏيئو ،
ٻـــري وسامي هر هر پيئو
الد ر جوت جمال ، شل جيوين
هن کي جڳايان يا هن کي جڳايان
٣- سيرا پڙيون تا پوڳہ لڳائن ، هر هر ڪائن ڀڪ کي وڏائن
هو ٿوپت سدا ٿوڪال ، شل جيوين
هن کي لڳايان يا هن کي لڳايان
٤- ڀهاڄ الد ر پهلاڄ ڏنو مون ،
سڀ ڪان لڳو آهي سوٽي منو مون
لالن جو آهي لال ، شل جيوين ،
هن کي پلايان يا هن کي پلايان

طرز- ساڪي

ل- آن جل وس اِسان ، ڏ ڏ ڏس
ڪہر گهمي دل ااهي گهمڻ مي

٥- جوڳ کي ساڌن راڄن ايهي، ڀلي کر ڀلاڄ
موهه ممت اَر ڇوڙدي مايا، لاڳي سهج سماڌ

طرز- ساڳي

ٿل- اڇي ويا مٺهن جي اڱڻ ۾، سرٿون سنت سڌ ڀر
١- ماڻهن ليکي ماڻهو آهن، مون ليکي ڌ گهبر
لڱڻ مان سرڳڻ تي آيا، ظاهر سي زلد ڀر
٢- ٻيڪن ليکي ٻيکي آهن، گهڙو ۽ ڌڙا گهيمر
پر مون لئه هن ٻيکي، ا ليکي عاشق سي اکثر
٣- مورکن ليکي مانهون کائي، سٽيا ٿيا ڌ سر ڀر
پر مون لئه سنتوش جا سهرا، کائن خوشمن جا ڪمر
٤- هولي ۽ ليکي مرلد ڙ چمند ڙ، وڀون والڳي وڀر
پر ڀلاڄ لئه پهلاج آهن، گيان وان گهيمر

طرز- ساڳي

ٿل- ٻاٻيها مولکي ٻاروچل ري، ٻولي ٻي ڌ ٻڌاء
١- جيسمن ساهه سنڌيءَ ۾ آهي، تسمن ويندي وڪار
ٻول ٻڌي ٻاٻيها لدهدڄا، ڪهن ڪندي اڪار
٢- الڳ لڳل هو اصل الاهي، ٻي لا ليڪ لڳهو
شل ڪندو ڪوهار و ڪڇه ۾، ٻاڻ ڪي ڀرکيو
٣- موڙڻ مون لئه مهڻو آهي، مرڻ مولکي منظور
يا هت ملندس يا هت ملندس، مري ٿيندس منظور
٤- من ٻاٻيهو سنڌي سرلي، ڌڇه وڃهي تو واڃهه
سا ٻولني ڀلاڄ ڌ ٻولدي، ٻاروچل جي ٻاڃهه

ترايا ۾ ڀهلاج ٿيا ترايا، ڦرٽا تن کي ڪين ڪي ڦرايا
پيا هلن پرتالهه، پر هو ترايا ۾ ....

(ڀڄن راڳ ضلعو)

طرز- توڙ دي دنيا ڪي ديوار

- الهن جا ڪٽي ڪارج راس، انهن گهر آنند ٻارهن ماس
(جنين گهر پير گرن پاتا)
- آهن جي گرهه گوچر راسون، الهن جا داس سيٽي داسون
الهن جا سقلا سيٽي ساس، انهن گهر هرد مرهاس ولاس
الهن جي پوڄن ۾ برڪت، الهن ئي هريءَ سدا ئي هٿ
الهن جا پلؤ سيٽي پاس، الهن جا دشمن پي سڀ داس
- وڏن سي ڪوڙيءَ ول وا-گي، مراد ون ماڻن من مالڪي
انهن گهر لڇميءَ جو پي واس، الهنجي ڪٽجي وئي جم ڦاس
- اهي ڀهلاج امر رهندا، اهي سڪه لوڪ پرلوڪ لهندا
الهن جا سيٽي بند خلاص، الهن گهر منگل چنڊ اماس
(جنين گهر پير گرن پاتا)

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- چندا ڪي چاندني ۾

- سنتون ڪي سات پيڙا، ڏيري ڏيري ٽر گيا
- ميران پي پار هوئي، دنيا سي ڏار هوئي
لوگون ڪي لاج کوئي، پريت ڪي پهل بوئي
ميران ڪي ديکه ڀڳتي، راڻا جي پي ڏر گيا
- سڌنا پي پار هويا، سڌنا پي پار هويا
نامي ڪو ساڌ سنگت، سڄڻ هين ديدار هويا

١- اُن حل جي آهي لڪ ۾ لوڙي،
ڪاهڻ واري قدرت جوڙي
پيو ڪري پريشان، لا لا ڏس ڪهڙ ....
٢- ڪهڙا ڀاڙا ڪهڙا وڇوڙا،
ڪهڙاهن ڪولمبو ڪهڙاهن هوڙا
ڪهڙاهن ڪئمپ ڪاماڻ، لا لا ڏس ڪهڙ ....
٣- آيڊيا آيو لنڪا سڏايو، مٽرا ڇايو دئار ڪا ڏايو
ڀهنل ها خود پاڻ، لا لا ڏس ڪير ....
٤- جو سڪ گهر ۾ سو نا ٻر ۾،
سپ ڪوئي تو سمجهي اندر ۾
هيلا هان تـا ڪاه، لا لـ ڏس ڪهـر ....
٥- ان جل وس ڀهلاڃ ٻراٽي،
ان جل وس آ ماڪ ۽ مائي
پهد جاڻي اڳوان، لـ لـ ڏس ڪيـر ....

طرز- ساڳي

ٽل- لو ڏنا لن ماٺهه ٻر هو، لريا ۾ لڌ روپ ويا ٽي
١- جاڳرت ويلي جاڳـن وينا، ڏائن پائن ڳائـن وينا
عالـم ليکي آلهه، ٻر هـو لريـا ۾ ....
٢- سپني ۾ پي ساکي ڏٺجي، جاڻن وينا جاڻڪي جٺجي
لبد لمـڻن کـي نالهه، ٻر هـو لريا ۾ ....
٣- سکپت ۾ پي سک سان سمها،
آلند سان گڏ گهر گهر گهما
جڳ ليکي جـڙ نالهه، ٻر هـو لريا ۾ ....

۱- یی گھر تیرا ھے نا میرا، پنڑ اوپر جگن میںکی بسیرا
تم کھدو اب جائین کہاں، جائو ....
۲- پیڑ نہ کسکی سات چلیگا
آخر تم کو چلنا پڑیگا
آدی گھر ھے تیرا آھان، جائو ....
۳- لاکون آئی لاکرن سدائی
رام راون بی رھنی نہ پائی
تیرا بی ھے گھر تو تہان، جائو ....
۴- پریم پھلاج پریو سمن کرلی
ڈیان اسکا دل مہ ڈرلی
مہما جسکی ھے وو مہان، جائو ....

(پیچن راگنی ضلعو)

طرز- گوری گوری ھاتون پہ ی

ل- تورا تورا مائی پئی چندن لگائکی
تلسی کی مالھا پائکی
چاو چاو سکی برج بومی مہ دیکو گوبند کن گائکی
۱- برج بومی مہ جاکر رھنا، روکا سوکا کاکر رھنا
دکھ سکھ سھنا کچھ بی نہ کھنا، موھن کو آنا منائکی
۲- جمنا کناری سانجھ سکاری
چاند چڑھی ارکڑی ستاری
گرمی سردی سہنا گزردی، لسدن آنا تو نہائکی
۳- بانکو بہاری مدن مراری،
رنگ جی کا درشن کبھی دلاری

ڏلي ڪا ڀمت سارا، ڪهون ڪهون ڪر گيا

٣- ڀيلان ڀي لال پايا، پرش اڪال پايا
جهالي ڀي ساٿ سنگت، ڪرڪي ڪرپال پايا
سنت سنگ سين گرم هردا، هولي هولي تر گيا

٤- کوٽ هئن سنت ساري، جنهون لي ڪروڙ تاري
سنتون ڪي مهمان گائي، ڪوي ڀلاڄ ڀاري
سنتون ڪي ساٿ مل ڪر، ڀڳتي هين ڀر گيا

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- آنکه ملي اب پيار هو گيا

ٽل- وو مانجهي هوشيار هوجا، گنگا جي سين پار هوجا
گنگا گهري مارت لهري، ترس ترس ڪي تيار هوجا

١- ديکو يي نئيا ٽوٽي نا، ناو پراڻي ٽوٽي نا
دوش تمهارا نهين هئي همارا، ڌيري ڌيري ٽار هوجا

٢- ديکو يي نئيا ڀولي نا، سيتا لڇمڻ بولي نا
قسمت ٽيري رحمت ميري، آگي تو اسوار هوجا

٣- آپ ڏبائو تارو ڀي، آپ جوائو مارو ڀي
ٽيري نئيا تم هو کويا، ساٿ ميري سرڪار هوجا

٤- ڇوڙ ڪر مجهڪو جانا نا، رام ڀلاڄ ڀلانا نا
لوٽ ڪي آنا درس دکانا، ميرا ڀي ستار هوجا

(ڀڄن راڳ آساوري)

طرز- جائين تو جائين ڪهان

ٽل- جائو نه جائو وهان، ديس تيرا هئي وو جهان

(ٻيون راڳڻ ڪالنگڙا)

ز- اڪ تيرا سهارا ميرا بلما ......

- وو باجي ڪوچ نغارا، او ميري سجن،
ڪل ڪو هوگا ڪنارا

ڪال ڪي اواز باج رهي،
تيري سر پئي ناچ رهي
پي پي ڪهتي هئه نام تمهارا، وهه باجي ......

هر گهٽ ۾ ساٿي سو رهي، تمسي وڇڙ ڪر رو رهي
تمهي نه اب تڪ ان ڪو اڀارا، وهه باجي ......

اب تو بستر گول ڪر، تيار هو دل ڪول ڪر
دنيا ۾ آنا هئه مشڪل دبارا، وو باجي ......

ڀولا جي تمڪو چتا رهه هئه،
ٻوشه تمڪو بتا وها هئه
تمهي نه اب تڪ سمجها اشارا

(ٻيون راڳڻ جوڳ)

رز- من تي محبت جا ماتام

- چوتا ماريو مهمان بابل،
ڪهڙ مري مان تاهان مرڻ جو

- گرو جڏهن ڪان ڪهڙ ڪنهاري،
جڳهه ميڪه جوس الدر ڏيکاري

هلا جلايو جوان بابل، ڪهڙ جلي مان تاهان جلڻ جو

ڪاش ٻي مولڪي ڪين ڪٿيندو،
آئم دام جي آڏو نه ايندو
پل ڪهي ڪر پاڻ، ڪير ڪهي مان تاهان ڪهڻ جو

راڌي شام رٽنا انسي دن ڪٽنا،
لوگون ڪو ديجي ٻلائڪي
٤- ميران جيسي هو متوالي،
درشن ڪروجا دل مين ديوالي
پريم پيالا ڀر شام شام ياد ڪر
سانول ٻ جالا سمائڪي

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- نه وهه چاند تاري

ٽل- نه ميري نه تيري نشاني رهيگي
فقط ڪهني خاطر ڪهاني رهيگي
١- نه وو چاند سورج ستاري رهينگي
نه وو دن همارِي تمهاري رهينگي
زبانون پهي باقي زباني رهينگي، نه ميري ....
٢- براڻي ٻلائي رهينگي يهان،
چلي ساٿ تيري چلوگي جهان
نه وو زر زمين نا جواني رهيگي، نه ميري ....
٣- نه قارون دارا سڪندر رها،
نه برهما نه وشنو نه شنڪر رها
نه وو ڪسڪي خود خالداني رهينگي، نه ميري ....
٤- نه پرهلاد نا وو هرنا ڪس رها،
صرف ڪاغذون پهي ٻولتا اس رها
نه چوهي نه چوهون ڪي نالي رهيگي، نه ميري....

مذهب تـــي ڀولاڄ پنهنجا

ارمل ڪرڻون نگاهه قاضي ، جاڏي ڇنهن ....

(ڀڄن راڳه ضلعو)

ز- توڙدي دنيا ڪي ديوار

- اُهن لئه سڀنئو سومروار ، اُهن لئه منگل ئي منار
(جنهن جي من ۾ منگل آهه)

- جنهن لي مهر مالڪ جي آهه ،

جنهن کي خبر خالق جي آهه
اُهن لئه ڀالدايڪ بڌوار ، اُهن لاءِ گرڻ ڪاري گروار
(جنهن جي گل ناگهنگهل آهه)

مهش جو تڪيل ڏراهون آهه ،

الهيءَ جي قتل الاهون آهه
الهيءَ لئه ابتو آرتوار ، الهيءَ سان شڪر ڇنڇر جو ساز
(جنهن جي دل ۾ دنگل آهه)

ڀلا سي وچن لپو ان ڇو ، ڇڏي گهرجوڳي اٺجن ڇو
الهن لئه هنڙو ئي هردوار ، الهن لئه گهرڙو ئي گردنار
(جنهن جي جيءَ ۾ جهنگل آهه)

بدن جو ٻيڪه ٻٽائن ڇو ، رڳي سي ڪپڙا پائن ڇو
الهن لئه مهرا مزيدار ، الهن لئه گودڙي ئي غمخوار
(جهين جي رڳه رڳه رگهل آهه)

ڀلا ڏس بدن لانگوٽي ڇو ، مهدان سر ۾ چوٽي ڇو
الهن لئه گرهست ئي آ گلزار ،
الهن لئه وحدت آ واپار
(جنهين جي روح ۾ رنگل آهه)

٣- جبل ٻيئي هيٺ ٻي جان جهوريندو،
آءُ ٻوٽ کي ڪين ٻوريندو
ٻوري ڪيو ٻل ٻاڻ، ڪر ٻري مان ناهيان ٻرڻ جو
٤- پاڻي پساني ڪپڙا ديهي،
آءُ رام جي لنهن ڪل ڪئي
ٻل ٻوڙيو ٻلوان، ڪر ٻڏي مان ناهيان ٻڏڻ جو
٥- ڇهلاڄ الدر ڀهلاج جو آهي،
ناهي ڇپڻ جو ڪر ڇپائي
ٻل ڇپايو شان، ڪر ڇپي مان ناهيان ڇپڻ جو

طرز- شاڳي

ٽل- مڪي ۾ محمد شاهه قاضي،
جاڏي ڇڏين پير ناڏي ڪيان مان
اولهه ۾ جي الله قاضي، جاڏي ڇڏين ....
١- آترا ڪنڌ ڏي شؤ ڪنداري
ڏڪڻ ڏسا رامشور ٻاري
اوڀر ڏي اُرواهه، قاضي، جاڏي ڇڏين ....
٢- هيٺ مٿي لون ڏس لڳائي،
عرش فرش ۾ هڪ ئي آهي
عمت ۾ الله قاضي، جاڏي ڇڏين ....
٣- خاڪ جون قبرون خاڪ جي ديهي
روح ۾ ڏس لون رالجهن واهي
چارون طرف چمڪاءِ قاضي، جاڏي ڇڏين ....
٤- قاضي قرآن مان ڪين ٻرائڻ،

(ڀلا ڏس ڏنهن ۾ ڏهڻجو ڇا)

- آدل تون ڪرڻي پنهنجي ڪر،
نه ڪر ٻيهلاج پرائي پر
ڪڻي ڪو سالڪ ڪري سؤ وار، ٻڌائي بازيگر بازار
(ڀلا ڏس ڏنهن ۾ ڏهڻجو ڇا)

رز- ساڳي

- ادا ٻڻ مستؤ مست ملنگ،
سمهي پيو ننگ لي چاڙهي ننگ
(چرخا هي پاٽهي پيا چرندا)
ٻچن جي پيءُ تون ڳوڙهي ٻنگ،
ويهي ڏس ٻوه رنگيءَ جا ونگ
(سڳا هي پاٽهي پيا سرندا)

- لکا پيچ گهارس ۽ پارس،
لکو پيچ چلهه لکي چوڏس
چڙي ڏي چنيچر جو پي سنگ،
لکي ڪيچ مدڪل ڪان تون منگ
(ڏڪاٽا پاٽهي پيا ڏرلدا)

٣- لکي ڪر جاپ نه ٻڻ جاپي،
لکي ڪر ڄاپ نه ٻڻ ڄاپي
ٽي پيو ٽالڪو يا رسنگ، چڙي ڏي جنتري جهيڙا جنگ
(پتر سپ پاٽهي پيا پرلدا)

٤- لکي جپ اوهر ۽ سوهر، اُهر ڪي لياڳي ٻڻ پيگر
اهو پي د نيت سندو ٽي د لگ،

٦- اونڌا سڀ ساز تي اوڌن لاءِ،
سوڌا ڀهلاڄ تي سوڌن لاءِ
الهن لاءِ اهتا سڀ اوزار، الهن لاءِ ڏنگا سڀ ڏيمهن وار
(جنمن جي جيءَ ۾ جنجل آهه)

طرز- ساڳي

ٽل- ڪٽي ڪو ٻنگ ڪري آهار،
لڙيءَ ۾ نانڪن جا ٽس هار
(ٻلا ڏس لڏهن ۾ لڏهن جو ڇا)

١- آدل لون سمجهه سماڌيءَ ڪي،
سمجهه شنڪر جي شاديءَ ڪي
جٽا ۾ گنگا جي ٽس ڌار، مٿي ۾ چندر سندو چمڪار
(ٻلا ڏس لڏهن ۾ لڏهنجو ڇا)

٢- ٻمشڪ ڏس ڀائن ۾ ڀائيءَ،
سڪي ونت سيتا مان صاحبي
ڪٽي جي رام ويو ٽڪار، وڏائن راوڻ جي سر مار
(ٻلا ڏس لڏهن ۾ لڏهنجو ڇا)

٣- ٻڙهي ڏس گيتا جو لون گيان،
ملي تو جنهن مان پد اوٻاڻ
ڪٽي جي سڪن ڪهو سمگار، ٻنسيءَ جي ڪرشن ڪٽي ٻٽڪار
(ٻلا ڏس لڏهن ۾ لڏهنجو ڇا)

٤- ملي تي گيان لاءِ گرباٽي، ٻڙهي ٻوهه موج لٽو ماڻين
ڪٽي جي سولي ٽس دربار،
وهن ٽا ڇهما ٻي چوڌار

امر سو ٺهندو پئي آهي، ھيو ۽ ھوندو پئي آهي
- ٻولين ڦهلاڄ ٻهو پنڌ لن جان
الدر ۾ خيال تي ڪنڌ لن جان
انهن جو چوندو پيو آهي، اهو ڇا ر ٺندو پئي آهي
(ڀلا ڏس ٺنهن ۾ ٺهنڊو ڇا)

ز - شاڳي

- الهن جو سمهڻ پئي سماڌي، الهن جو سپنو پئي سوادي
(جنهن جي تار الدر ٽون ٽون)
- الهن وٽ آليٽي جو آواز،
الهن جو سواس سريلو ساز
الهن جو سواس پئي سر وادي،
الهن جو سرڻ سنوادي
(جنهن جي سواس الدر سوُن سوُن)
- الهن جو ٻولڻ ٻڌڻ ٻوڌ،
الهن جو پڙهڻ پاڙهڻ پر ٻوڌ
الهن جي غصب اندر گادي؛
الهن جي هردي ۾ حادي
(جنهن جي هونڪ الدر هوُن هوُن)
- الهن جو گهمڻ ڦرڻ سڀ گيان،
الهن جو ڏسڻ وائسڻ سڀ ڌيان
الهن جو خيال خدا ادي، الهن جي شڪل ۾ شهزادي
(جنهن جي گگن الدر گهوُن گهوُن)
- الهن جو ڪائڻ پائڻ سڀ خيال،

سرو ۾ صاحب ڏس سرندو

(مڪر پوءِ پاڻهي پيا مرندا)

٤- ٽيڻي سا هرگز ٽيڻي آهه، نه ٽيڻي مور نه ٽيڻي آهه

نهار نه شاهه گداهه ڳڻيندو، ڇڏي ڏي ٻه ونڪن وارا ٻه لڳو

(ڦرڻا پوءِ فاحش نا ڦرندا)

٥- جنهن کي ٻهلاڄ جان مستي آهه،

اهو ئي عاشق الستي آهه

ڪندي نا ترشنا تنهن کي لڳو

اڇي نا اڙلدو ڪو اڙبندو

(گرهه پوءِ ٽوڪان ڇا گهرلدا)

طرز- ساڳي

ٽل- ارجن جو جمندو پي آهي، اهو ار مرلدو پي آهي

(پلا ڏس تنهن ۾ لهندو ڇا)

چڪيا ئي چڙهندو پي آهي، آخر سو سڙندو پي آهي

(پلا ڏس تنهن ۾ لهندو ڇا)

١- ٻارن کي جواني پئي ايندي،

جوان جي پيري پئي ٿيندي

ٻيو ٿي چڙهندو پي آهي، ۽ ڪنگهندو لنگهندو پي آهي

٢- ڪٽي ٿي ڏ ديهه مجرط وارو،

دڙهي ئي ديهه ٽون رهه لهارو

ٿهل گهر ڍهندو پي آهي، ٿورا ڏيهن رهندو پي آهي

٣- جنهن جي آتما مان آهيان،

آلائم ديهي مان ناهيان

وڃڻو ڦهلاج وساري ڪمالي

(اسان هيڙاسي ۽ هولداسي)

(ڀيڻن راڳ ٿلهڱم)

ز - ڪنور ڪيئن ٿيڃندو هئين

- گل ڪنول واڱي من ٽرلدو هل،
نا هڏ لدو هل نا ڀرلدو هل

- هي دک سک جو سنسار ٿئي،
۽ ڏي وت جو واپار ٿئي
(اهو ٿاهه ڏسي من ٽرلدو هل)

- ڪا پيڙ ٿي ڪائي ڪو ڀاءُ ٿي،
ڪو پيءُ ٿي ڪائي ڪا ماءُ ٿي
(اهو راز ڏسي من رڙهندو هل)

- ڪا سس ٿي ڪائي ڪا زال ٿي،
ڪو ڀانهون ٿي ڪائي ڪو ٻال ٿي
(اهو جوڙ ڏسي من جڙلدو هل)

- ڪا ڇماي ٿي ڪائي ڪو ڇملو ٿي،
ڪا گانءِ ٿي ڪائي ڪو ڇملو ٿي
(لون ڏيان ڏٺيءِ جو ڏرلدو هل)

- ڪو ساڏ ٿي ڪائي ڪو چور ٿي
ڪو ڏرمي ڪو ڪِنڌي ڀيوڙ ٿي
(لون چومت ڀهڄي لي چڙهندو هل)

- ورلي اها سک روپ ٿئي
جو جنهن ۾ چالو لا ڏوپ ٿئي
(ڦهلاج لون جهڙي مرلدو هل)

اُهن جو جمڻ مرڻ هر حال
اُهن لئه سڀ ٻي آبادي، اُهن لئه مرڻو ٿي شادي
(جنهن جي رڳ رڳ ۾ روُن روُن)

٥- اُهن کي سک ڏک ۾ آنند،
پاتو پهلاڃ جان پرمانند
اُهن لئه هت هت آزادي، اُهن لئه سون جهڙو چاندي
(جنهن جي برهم اندر ٻوُن ٻوُن)

(ڀڄن راڳ کوهياري)

ٽل- اکو جاواسي نکو جمنداسي،
اکو موئاسي اکو مرنداسي

١- جمندا مرندا ڏيهه اڻ ياسي،
برهم ڳمالي سدا ابناسي
(جمڻ مرڻ نه ڇهنداسي)

٢- نرڪ ويندا جيڪي لڪما هوندا،
سرڳ ويندا جيڪي سڪما هوندا
(اسان وات وڃڻ ٻي ويندا سي)

٣- ورڌاتا جنهن تي ليک لکندو،
ڌرمراجا ٻي تنهن کان پڇندو
(اسان ڏيندا سي نڪي وٺنداسي)

٤- گهڙو ٿهندو آڪاس اڻ ٿهندو،
گهڙو ڀڄندو آڪاس نه ڀڄندو
(اسان ٿهنداسي اکو ڀهنداسي)

٥- جمڻ مرڻ عادت اگيالي،

- جا چڙهي مان واڙس چاڙهي ،
اکه له تو ان مهل اگهاڙي
لسده به لهوڙ ئڻ لهت، ڪمڻ گهري ....
- مولکي سولهون ستگر مليو، توکي ئي مرشد من جهاٺو
هاٺي چکرڻ ۽ چهت ، ڪمڻ گهري ....
- مان وساريا ورق سيمڻي ،
تو ورايا ورق ٿي ويهي ،
اون سچو مان سهت ، ڪيمڻ ....
- راس ڏيهن جو وچه رولو ،
عرش فرش جو آهـــي اولو
نا ڏيئو نا ڏيت ، ڪمڻ ....
- جو پهلاج جو جاڻ تو جاٺي ،
سو سالڪ پهلاج سڄاٺي، اما پڇايا پهت، ڪمڻ ....
طرز - ساڳي
ل - گروء لڪايو لال ، رالد ڪيان چو رالد پڪن سان
- گهند گهڙيال پل پاڻ وڃائن ،
جاڳمن کي پل وينا جاڳائمن
مورکن سند و مثال ، رالد ....
- ڪم پارن جو ڏاڪر ڏاهڻ ، گرمکه جو ڪم گيان پرائڻ
هي پڪڙ پ ڪپال ، رالد ....
- هت جو ڏيئو هت سان پارين ،
جولي سروپ چمي گلڙا چاڙهن
من ۽ جوس جمال ، رالد ....

(ٻين راڳ پهاڙي)

طرز- آنڊ و الڪه فقير

ٿل- ٽون گهوٽن جو گهوٽ، تو ٻڌا جڳ واڳڙي آهي

١- جڳ سان وڃن ڪٽي ٻگل ۽ ٻاجا،
پڙهجي جي گهوٽ لہ راجا
چانهہ لہ ڏين ٻسڪوٽ،
ماليءَ هولڊي پيي چڏن موٽائي

٢- ٻٽسي جا وني ٻڌا ٻراٽا، صحيح وڌي تو پاڻ سهاٽا
هنڌي ٽيو ۽ ٽوٽ، لہ لہ ٻني ڪي ڪير ٻچاٽي

٣- گهوٽ گرلٽي جاڳي جڏهن،
گرلٽ ٻراڻ لڳي ڪولي لڏهين
ڏي وڃن جو ووٽ، ويڙهيل ڏسي لہ لہ وڃن ورائي

٤- ٻره ڦٽيءَ جو جاڳي پوڄاري،
ڪوني ڪولي ناڪرن واري
ڏي چوُري يا روٽ، بد ڏسي لہ لہ وڃن واجهائي

٥- جوٽ وارو جڏهن جوٽ جاڳائي،
وٽ لہل ڏيٽي ۽ پالي
چٽڪہ ٻري ٽي چوٽ، لہ لہ اولده ۾ خوف پهوڪائي

٦- جوڻي ٽوڪي جوءِ ٻٽايو، ڊن ڊن لي ٽرٽ گسايو
فقير وجهندءِ ڦوٽ، پوڏ پهلاج ٻي ويندءِ وجهائي

طرز- ساڳي

ٿل- مان مٽي ٽون هيٺ، ڪيٽن گهري لهندي گهر مهنجو

قــوت ڇــو تــو پائين،
اڄ منهنجي ٽٽندي سيان لنهڊي ٽٽندي

ز- ساڳي
- او پرڏيهي لون ٻکي آهن،
اڄ هٽي آهن سيان هٽي آهن
هت ئي واسو مهدو ماسو،
واس ونـــي كـــر پـــل ۾ پاسو
او گهر ڇو تو ناهين، اڄ هٽي ....
اڳڙط اباڻو ڏيهه ڏاڏاڻو، اوڪ ٽهي كان ليارو ٽكاڻو
او دکه ڇو تو پائين، اڄ هٽي......
هي گهرٻاهي هو گهر ناهي، ويهه هاي لون الله پائي
او دل ڇو تو لاهين، اڄ هٽي ......
- پهه ڄ آدي آد ڄڳادي،
اڳڙط اســان جــو آهي آنادي
او جتي لون مان لاهي، اڄ هٽي ....

(پڇن راڳه پهاڙي)

رز- منهنجا آءُ ستاها يار
- او منهنجي ٻار ۾ ستل هو ٻتار،
سڄهندي مون كمن سيالو
او منهنجي كچه ۾ ويتل هو كوهيار، سڄهندي....
- پيه اُت ها ۽ پيه ها اوني،
سيڏي سيالم ڳورا ڳوني
مڙلي كي مست مهار، سڄهندي ....

٣- پاڻ نہ ڪائي سڀ ڪي ڪارائي،
پوڳي لنهن ڪي پوڳہ لڳائي
هي سڀ ڪوڙا ڪمال، رانئد......

٥- پاڻ ڏنو ڇهلاج اندر ھہ، ڇو وڃي مسجد ۽ مندر ھہ
گهٽ گهٽ ھہ گوپال، رانئد........

(پچن راڳہ پهاڙي)

طرز- او بي دردي ڇوڙ نہ جانا

ٿل- او پرمتڙيا پڳہ ڇو لو لاهين،
اڄ منهنجي لهندي سيان لنهنجي لهندي

١- ڇڏ ڀاهڻ جي سڪہ ناهڻ جي،
ويرين ڪي ٻي ورسائڻ جـــي
او دل ڇـــو نـــاهين،
اڄ منهنجي ٿهندي سيان لنهنجي ٿهندي

٢- ڀاهڻ سان ڏس رالوڻ ڀهي ويو،
ناهڻ سان ڏس رام ٿهي ويو
او دل ڇـــو لـــو ڀاهين،
اڄ منهنجي ڀهندي سيان لنهنجي ڀهندي

٣- سالڊي سارو ڪرڏ اگهاڙو،
پورل ٻٽي پيڪ اوڙو ياڙو
او پـــت ڇولہ رهـــائين،
اڄ منهنجي رهندي سيان لنهنجي رهندي

٤- ڇهلاج گرمکہ ڪوڳڻ ڪڻ لون،
قوت وجهي ٿا منمکہ پڻ لون

- فقير ڪاڏو الاهه ڪاڏو، دعا جو ڪلهو ڏ ٿار
قبرن ۾ مورتن کي خطمان ڏئي ٿون،
ڪوڙا له قلمان ٿون پڙهچارء قاضي
- فقير پالو الاهه پالو، جيئرو تي مڄهس الاهه
جيئرا ئي کائن جيئرا ئي پائن،
بوتن بتن کي له پڙهه چاڙهه پاجي
- قولهي فقيرن هو آلدو الاهه کي،
پهلاج جـــا ســـڏ سٽهن
ظاهر باطون ذاتي صفاتي،
فقير الاهه جي هڪ تي ايراضي

رز- ساڳي

- قرٽو ڪري پوء فقير چا جو،
فقير قرٽن کان اصلي آ آجو
- فقير قرٽن کي چا لئه ڪري،
جـــڏي قرٽا چـــڏي ٿيو فقير
قرٽو فقيرن جـــو فنا ويو تـــي،
عاشق کي آسرو آهي الاهه جو
- جڪي ڳارائيندا سي ئي ڪارائيندا،
پيهندا پچائيندا اهـــي
ڳائڻ سان ڪائڻ نه خاولد لکيو آهه،
پاٽهي پچائيندا طعام پيي ٿاز و
- ڳايون ڏاريندا سي گاهه پيي ڏيندا،
ڏيندا وهڻ جو ونڻ

٢- گهنڊ وڳا ۽ ڇهڪيون ڇيريون
ڇيريدارن ۾ پايون ڇيريون
او مولکي اِهه سرت سينگار، سڄهندي ....
٣- لاڏائي جي لوڏ ٻڌي مون
در در تي اها ڏوڏ ٻڌي مون
او مولکي غفلت ڪيو گهنوار، سڄهندي ....
٤- ٻنهل رنو ٿڌي سيٽي رسي ويا
پاند ڀهلاج جا رنڌي ٻسي ويا
او هاڻي در در ملندو ڏڪار، سڄهندي ......

(ٻيڻ راڳ ٿلنگ)

طرز- غم کا فسانا کسکو سنائين

ٿل- فقير راضي الله راضي
نوري نون ڏسجانءِ طالب ناراري
١- فقير جو نونو فانوس آهي، ڏاتر تي منجهس ڏيئو
طالب نون طلبن جو تيل پائي،
غيبي غفا پوء ڳولهج غازي
٢- فقير الله جي آرسي آهي، صورت منجهس سڄاڻ
مکو مديو ۽ مسجد جاڻي،
فقير جي زيارت جو حج ڪر حاجي
٣- فقير جي پولگي گهرڙو الله جو،
چارني تي ڏام الي
ڪعبو ۽ قبلو نون ڪاشي جاڻي،
نماز قدمن تي پڙهه نون نمازي

نام سان ليٺهن هو، رات نا ڏينهن هو، شور نا مهنهن هو
مهر جو مينهن هو، او رام جي رنگ ۾ رچي وئي
امر ميران تي وئي

ايشور جي جنهن اوت ورتي آهه،
اڳندي نه لنهن کي واءُ لڳي آهه

نون به ڏر ڏيان کي، ليائي ايمان کي
اولڌهه اگمان کي

موهه ۽ مان کي، وو جان ڀلاڄ جان ٿي وئي

ز - ساڳي

- او لال تي ۽ لاهوتي لا ثمان، انل حق چيو وات مان
انل حق جو نعرو هڻجانءِ، شريعت جو نا بند و هڻجانءِ
ٻول کي ٻول نون، روح کي نه رول نون،
خمال کي کول نون
غضب ۾ ڳولهه نون، او ظاهر ٿيندي ذات مان

- عاشق لاشق بڻ منصوري،
نعرو لڳات جو اهو نوري
جهد سان جاپ ڪر، اهو آلاپ ڪر،
وٺي ور لاپ ڪر
اوچو آفتاب ڪر، او ڏينهن تي ويندو رات مان

- ڀلاڄ حق جو هوڪو هلايو،
هر ڪس جو وهم وڃايو
مڙد منصور ٿيو، د نيت ڪان دور ٿيو،
نور جو نور ٿيو
حاضران حضور ٿيو، وو پاڻ آئي وڃو پرماتما

ڪهڙ پهچندا ڪڙ ڪتر ائي ڏيندا،
قرٽو ڪري ڳالهه چا لاءِ ڳاهه جو
۴- گهرائدا ٽڪاڻ سي ڏيندا ٽڪاٽو،
وهڻ جو ڏيندا وڻاڻ
ياڙو پتو وينو ٻاجو ڪمائي،
باقي ڪندو ڪوٽ پوري خواجو
۵- ڊرڊر ئي ڊرزي ۽ ڊرڊر تي ڏوبي،
ڏئيدا ۽ سبندا اهي
ساڏن ۽ سمٽن کي جهڪي آڻيندا،
ڏيندا ڏٽن ۾ سي ڏاهي ٻي ڏاجو
۶- قرٽو ڪري جنهن کي گهرٽو هجي،
گهرٽي ري قرٽو ٿيندا
ڀلا ج عاشقن جو آبو امڙ آهه،
جڳ جڳ جئي شال سائين سڀاجهو

(پڇن راڳ ڀيروي)

طرز- او سن جا دل ڪي داستان

ٽل- او زهر جو پيالو پي وئي، امر مهران تي وئي
۱- ٻري ٻري ڪهڙ جان پي وئي پيار سان،
قرب ڪنل هئي لند جي ڪمار سان
زهر جو جام هو، پريت جو پيغام هو، روح مدهه رام هو
دل کي آرام هو، او جوڳ جي زور ئي جي وئي
۲- زهر چڙهي جدهن کي زهر اڳيان جي،
پوئي پهتي مهران ٻرهم گمان جي

- جڳن لاٿ ۾ آرلي آئي، گرونانڪ سماڌ لڳائي
پنهنجن دل ۾ ڌاريو درويش، آد اصل ....

- ساڌ چور ڪٻير سڀاڻو، هن هن ۾ برهوء ڪي پاڻو
ڪوڙن لنهنگي ڏنو ڪانش، آد اصل ....

٣- ڏسهو ملان منصور ڪي قاهون،
چڙهو منصور ملان جو ماهو
قاضين لمهن لي ڪرايو ڪس، آد اصل ....

٤- ڏئيمت وادي تي ڏئيتن والکي،
عاشق الکي ويا اورالکهي
نعرو حق جو هٽن لريش، آد اصل ......

٥- هونگ ڦهلاج هلائي حق جي،
واٽ هرناڪس ولي لاحق جي
هلندي هوڏ ئي اچي هميشه، آد اصل ....

طرز- ساڳي

ٿل- برهم وارن جي الٽي ٻاٽ،
برهم پريم سان شامل ناهي

١- برهم چوي ها برهماسي،
پريم چوي ڪاٿا سمرا لسوي
هنگي لوڪل هنگي لاس، برهم پريم سان ......

٢- برهم چوي هان ٻاهر اندر،
پريم چوي هان مسجد مندر
هنگي دالا هنگي داس، برهم پريم سان ......

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل - ٻڌان ٻار وچل جي ٻولي مان،
ٻيءَ ٻوليءَ سان نه ٻڌل آهيان

١- ڏٺو پنڌ نه پنهل جا پهر ڏٺو،
ڏٺو گهٽ نه پنهل جا گهر ڏٺو
ٻيو قند نه مولکي قهر ڏٺو،
مان اڳئي ڏکن ۾ ڏتل آهيان

٢- ڏٺو گهر نه پنهل جو گانءِ ڏٺو،
ڏٺو ٽر نه پنهل جو ٿانءِ ڏٺو
ڏٺو ار نه پنهل جو لانءِ ڏٺو،
مان اڳئي ورهه ۾ ورتل آهيان

٣- ڏٺو اٿ نه پنهل جا اوٺي ڏٺو،
ڏٺو ڳورا پنهل جا ڳوٺي ڏٺو
ٻي لاف نه مولکي لوٺي ڏٺو،
مان فراقن ۾ لــــــه قتيل آهيان

٤- ڀلاڄ پنهل وٺي ورنديس مان،
يا پنهل ڇٽي مرنديس مان
ٻيو ڪوٺ وکي نا ڪرنديس مان،
مان لالڻ لئه نه لڌل آهيان

(ڀڄن راڳ جوڳي)

طرز- عشق شرع سان شامل ناهي

ٽل - دنيت وارن سان ڪو درويش،
آد اصل ڪان شامل ناهي

- ٻار ٻهلاج سچالو ٿيڻي،
ڏيان ڏري ٿو دل ۾ ويهي
پوهر هاڻي ٻهاري ڇو، گهر ....
(ٻيڻ راڳ ڀيروي)
طرز- ائي مهري دل ڪهين دور چل
ل- انهن جالب جوڙ جوڙيندو آهه،
ڪٿي اُٺ ٿاڙون ٿي ٿاڙيندو آهه
ڪٿي ٿاڙن ڪي ٻه ٻوڙيندو آهه، انهن ....
- ڪٿي ڪانگن ڪي ڏي راڄ ٿيو،
ڪٿي هنس ڪري محتاج ٿيو
ڪٿي ڏانڱن ڪي ڏي ڏاج ٿيو،
ڪٿي لاهي سنتن جا ساج ٿيو
ڪٿي جهرلن ڪي ٿي جهوريندو آهه، انهن ....
- ڪٿي موذين ڪي ڏي مال ٿيو،
ڪٿي سخي ڪري ڪنگال ٿيو
ڪٿي ٻند س ڪري پائمال ٿيو،
ڪٿي نگرا ڪري نهال ٿيو
ڪٿي لڙ هندن ڪي ٻه لوڙهيندو آهه، انهن ....
- ڪٿي سمنن ڪي ٻه سڪائي ٿيو،
ڪٿي اڪ ۾ ٻار ٻچائي ٿيو
ڪٿي سيءُ ۾ سهٽا سڪائي ٿيو،
ڪٿي ويهه ويهه ويس وڃائي ٿيو
ڪٿي قصابن ڪي ٻه ڦوڙيندو آهه، انهن ....

٣- ٻرهم چوي هان منجهه مٺائي،
ٻرم چوي ويئو ٽٺائي
هنکي جهڙو هو جڙ جاس، ٻرهم ٻرم ....
٤- ٻرهم چوي سڀ منهنجي ليلا،
ٻرم چوي ڪر هٺ ۽ حملا
هن وٽ لنوڙي هن وٽ لات، ٻرهم ٻرم ....
٥- ٻرهم ٻرهم ڀلاڄ ڀنو ٻولي،
هر لاڪس ڀنو ٻرم جي ٻولي
هن وٽ اَمرت هٽ زهرات، ٻرهم ٻرم ....

طرز- ساڳي

ٽل- گهر ۾ جنهن گهر وارو پالو، گهر گهر پوءِ ڀاري ڇو
١- سهاڳڻ سهاڳڻ ڪسي جي ماڻهو،
ڪٽ لسي ويهي ماڻس ڪلهو
گڏا جپالي ڏاري ڇو، گهر ۾ ....
٢- ڳاڻ سوُنا جنهن کي گهر آهي،
پاڻ پهڻي ڪهڙ پهن کي پيٽائي
ڪهڙ اکن لي هاري ڇو، گهر ....
٣- وڏ ڪتيب هن ياد جنهنڪي،
پنهنجي الٽ لي آهي لنهنڪي
پوٽون اهو ڀاري ڇو، گهر ....
٤- آلم جوت ڏني جنهن جاڳي،
تو ۾ مون ۾ صورت ساڳي
ڏيٺا ٽيا ها ڀاري ڇو، گهر ....

هت خطان ڪاڻ ٿي آيا ؛ هت نفرت لاڻ ٿي آيا
هت آئي غرض غريبي، پر آئي ......

٥- جنهن ڪارڻ جوڳي ٿيا سي، هي ڀڳوان ويس ڪيا سي
تنهن وات ڪان وسري وياسي،
ڀهلاڄ پاکنڊ ۾ ڦاسي
لٿي دل جي نا دلگيري، پر آئي ......

طرز- ساڳي

ٽل- ڏاڍا سور ڏنم سنسار ۾، اڙي گهل ڏنم گهر ٻار ۾
رڳو سک ڏنم ويچار ۾، ڏاڍا ......

١- هوڏانهن روئي سڄو ٿي سور پيو،
هوڏانهن پائي ٽلي ٿي ٽوڙ پيو
هوڏانهن سکرو ڀڃائي پور پيو،
هوڏانهن والدو وڃي وهلور پيو
انهن هرڪو ڏنم انتظار ۾، ڏاڍي ......

٢- ڪڏي ڀڻن واري ٿي ٻار پئي،
روئي ليڙي ٿي بيزار پئي
ڪائي مڙس واري ٿي مار پئي،
ويني وڌوا ٿي ڪائي خوار پئي
انهن سڀ الدا ڏنم سڀ ساڙ ۾، ڏاڍي ......

٣- روئي ڏيسي ٽالي لڳ ڏيس ۾،
روئي ڀيٽي وڃي پرديس ۾
روئي سيٺ وڃڻ ۽ ويس ۾،
روئي سڄو ڪٿي ۽ ڪيس ۾

٤- ڪٿي موٽر گاڏيون ڀڄن ڏني،
ڪٿي ٻيڪلن کي نا ڀڄر ڏئي
ڪٿي سولن جا ڀئو سهر ڏني،
ڪٿي ٻاٽيءَ ڪٽورو ڪير ڏني
ڪٿي نٽلن کي ٻي ٽوڙيندو آهه، ائين ......
٥- وينو خوش ٿي رلڳيءَ جا رڳ ڏس،
گهڙيءَ گهڙيءَ ۾ ولڙ جا ي لڳ ڏس
ڀلاڄ ٻيھي ٻرسنگ ڏس،
اهي آلما جـا ٻي امنگ ڏس
ٻر جوڳي جيءُ اسـ جهور ٻندو آهـ، ائين ......
طرز- ساڳي
ٽل- ٻر آئي هٿ ۾ فقيري، فرياد اٿيا اوڙي شهرين
لوڙي جوڳين ڇمڙي چيري، ٻر آئي ......
١- هٿ گهنڊ گهڙيال ٻي آيا، هٿ مندر ٺاهڻ ٻي آيا
هـــٿ ٺلڪ لائڻ ٻي آيا، هـــٿ هار ٻائڻ ٻي آيا
هٿ آيا لقب لکيري، ٻر آئي ......
٢- هـــٿ اٽن ٻرستي آئي، هـــٿ مذهب مستي آئي
هٿ هوڏ جي هستي آئي، هٿ دولت دستي آئي
هٿ آيا عيش اميري، ٻر آئي ......
٣- هـــٿ چملون چيلا آيا، هـــٿ و سهون ميلا آيـا
هـــٿ جهنگل ٻيلا آيـا، هـــٿ ٽولون ٽيلا آيـــا
هٿ آئي ٻوجا ٻيري، ٻر آئي ......
٤- هٿ ڳائڻ ٺاهڻ ٻي آيـا، هٿ ٻهڪ ٻائڻ ٻي آيـــا

سنگت سندي وچم . وٺهي ، ڏينن جو ڏيال جهولي
- اکنب جوت لال تنهنجي ، شال ٻري
ٻهلاچ چوي ٻڌرو ، تنهنجي آکهه تري
هندن جي گهر گهر ۾ وٺهي ، شال امر لعل جهولي
راڳ - ساڳي
- وڏي محنت سان ماڻهو مڻش جنم ، ڪر نه ختم
ملي ڀڳوان سان ڪر اهو آدم ، اهو آدم
- وري متان گڏهه بڻجن گهوڙو بڻجن ٻار ڪڻجن
وري متان سوئر بڻجن لوئر بڻجن ڪهن وڻجن
وري متان چوهو بڻجن ڪوئو بڻجن ڪاٽ هڻجن
وري متان جوت ڪائي وسُتا ڪائي ڄمي نه زخم
- وري متان پولو بڻجن بندر بڻجن رلندو رهين
ٻرائي پيٽ خاطر اچندو رهين ٻپندو رهين
وري متان ٻڪري بڻجن ٻڪر بڻجن ڪسندو رهين
وري متان سڏائي جتان ڦهري ڇڏي ڪوا قدم
- وري متان ڪانگ بڻجن لالگ بڻجن لور بڻجن
وري متان چهڙو بڻجن چڪي بڻجن چور بڻجن
وري متان ٻيڊ بڻجن ٻگو بڻجن ٻور بڻجن
ٻلاڏس چو تو ڪرين پاڻ سان نون پاڻ ظالم
- رکي پلا اوا ٻگت چوا ٻهلاچ بڻجن
چڏي ڏلگ ڏوهه ممت موهه مهراج بڻجن
ساري سنسار جي سنتن جو سر تاج بڻجن
ڪڻجن پلا چوڻ ڪڏاين ۽ ڪيڻاين ڪان قسم

وڏو ونئل ڏنئن وهنوار ۾، ڏاڍي ......

٤- زونن واٽيا ڇون ٻاوا ٻٽون،

زونن ٻاوا ڇون واٽيا ٻٽون

زونن اياٽا ڇون سماٽا ٻٽون،

زونن سماٽا ڇون اياٽا ٻٽون

پڪو پنٽو ڏنئن پرواز ۾، ڏاڍي ......

٥- ڦلاڄ سمت شل سائين ڏئي،

هر حال ۾ سک سدائي ڏئي

نڪو موهه ممت مدائي ڏئي،

ساخت سداقت سچائي ڏئي

ڪم پوءِ اچي ڪرتار ۾، ڏاڍي ......

(ڀڄن راڳ ڀهاڙي)

طرز- بڙي ارمان سي رکا هئي بلم

ٽل- لال جهولي جهولي، لال هندورن ۾ جهولي

سنڌ جو سردار جهولي لال جهولي

١- تو ٽڪر رتن راءِ ڪان، اقرار ورتو هو

۽ ديوڪيءَ جي ڪرپ مان، اوتار ورتو هو

جٽڪ جسودا جي هندوري ۾ لنڊ لال جهولي

٢- تو وير ڪهو واس، اصرپور ۾ اچي

گهوڙيءَ تي چڙهي گهوٽ، توهيءَ راس رچي

ڪنس سنڌو ڪرشن جٺان، ڦهري پيو ڪال جهولي

٣- هندو ڌرم جي تو، لال لاج رکي

سوين لڌهڃي ڌرتان، تي ويا ساوا سکي

مٺان ڪا مهر ڀي ڪرپا ڪر ڪرپالو

١- عدل هين ڪندين يا فضل ڀي ڪندين ڪو
وڇوڙو ڪندين يا وصل ڀي ڪندين ڪو
ڏڏن ٻي ڪا ڏاڍر ڏيا ڪر ڏيا ڪر، مٺان ....

٢- وهم همن ڪندين يا رحم ڀي ڪندين ڪو
شرم همن ڪندين يا ڌرم ڀي کندين ڪو
ڪميڻن ٻي ڪجهه ڪجهه ڪرم ڀي ڪيا ڪر

٣- عنايت ڪندين يا، ڪنايت ڪندين تون
سخاوت ڪندين يا، شراڪت ڪندين تون
چرين جا نه چت ۾، چپاڪر چپا ڪر، مٺان ....

٤- ٻچارج کي ٻچارج، کڄاڻ تون
نه ٻيري ۾، محتاج کڄاڻ تون
سندس پار ٻيڙو، ليا ڪر ليا ڪر، مٺان ....

(ٻيهن راڳ ڌانگر)

ٽل- عاشقن سندي اڳڙ ۾، ورلا ڪي عشق ٿيندا
تيند وڪٽي جي هڪ اڌ، پر ڏاڙ سو نه ڏيندا

١- سنتن پنيان مهنتن، ووڙڪ ڪي وڃايو
گادي ٻري نه وينا، پر پولڳي نه سي ٻرينداا

٢- فولي پنمان فقرن، ٻرن وڏي پاتاري
شمنهن ويا شڪار ماري، هي ٻوڙڪي پما ٻي ٻريندا

٣- قبرون سماڌيون ناهي، مااي جا ٿما مزاور
پاهريان اچن جي عاشق، تن کي پما تڙيندا

٤- جيئرا پيا جوڙن اڳمان، ٻچارج اڪ گسائن
پاڪند سندا پوڄاري، عاشقن اڳمان اڳ ايندا

(ٻڌن راڳ پيلو)

طرز- گائي چلا جا گائي چلا جا

ٽل- جوڙي هليا ويا - ڇوڙي هليا ويا-

هڪڙا ته ٻيڙي پنهنجي ٻوڙي هليا ويا

١ - هڪڙا ته لهڪ مڙد صفا ليڪ ويا هٽي

هڪڙا ته ڏن لنهنجو منهنجو ڪوٺي ويا ڪٽي

لاٺي هليا ويا پاٺي هليا ويا-

هڪڙا ته چڱو چوکو ڇوڙي هليا ويا.

٢- هڪڙا ته ڪروڙ قوم سندا ڪار ويا ڪري،

هڪڙا ته ڪنذب کي کهي قتلام ويا ڪري

ٺاهي هليا ويا ڊاهي هليا ويا،

هڪڙا ته ڪيو پنهنجو ڪوڙي هليا ويا

٣- هڪڙا ته ويا گمان سندي روشني ڪري

هڪڙن جي پنيان گهر ۾ آڌا جوت لا ٻري

ٻاري هليا ويا ٺاري هليا ويا،

هڪڙا ته ٽڳا پنهنجا آڌا ٽوڙي هليا ويا

٤- هڪڙا ته هرلاڪس راوڻ ڪنس ويا هٽي

هڪڙا ته ڏهلاج وانگي هنس ويا ٻٽي

ماري هليا ويا جياري هليا ويا،

هڪڙا ته هيٺو پنهنجو لوڙي هليا ويا

(ٻڌن راڳ ڪالنگڙو)

طرز- دعا ڪر دعا ڪر دعا ڪر

ٽل- ديا ڪر ديا ڪر ديالو،

ويهي سـر سان تنهن کي سٽائي

لهه چنتن جي خبر ڪري، چنتن ....

ڏسو چنتن سان دلڙي ڇري تـي،

ڪٿي لهه ٽان سماڻي وري ٿي

ڏسو پهلاج ساگر پڙهي، چنتن ....

ز- ساڳي

- ڪر پڙدي کي رام پري،

ڪر ڳالهون کي پيت پري

هڪ رام دسرٿ جـو دلارو، ٻيو رام پـراڻن پيارو

ٽيون رام سيٽن کان نيارو،

چوٿون ڪنيرن جي ڪار ڪري

ڇرٽا امبرت ڪهو چت ۾ اجالو،

ڇيٽي چت ۾ ويو رکهات لالو

باقي گيان جو رهيو گهوٽالو،

ڏس ڪهڙ تـو جهي مري

- هڪ گهٽ ۾ ٻيو مٽ ۾ ٽيون بادل ۾،

چوٿون آهي آڪاس استل ۾

پچه ايها پرولي لون پل ۾،

رڳـو دل ۾ ڏس ڏيان ڏري

- هڪ جهوُ ٻيو ساکي ٽيون ايشور،

چوٿون پـار ارهم پرميشور

مايا اوديا اپاڌي ڏار ڏار،

جهڙن زيورن جو سونو گهري

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- ذريءَ هان ٽي ذرڙي وئي

ٽل- چنتن سان تي ڀڳي چڙي،
ٻڌو مهاڻيءَ جي ڳالهه ڳري

١- ٻري ٻڙي ڪپهه جي مهاڻي،
هاهو ڀار دريا هون ٻلاٽي
ڀڳي جوٽس ڪا ڳالهه ذري، چنتن ....

٢- ڪهڙ ايڏي ڪپهه کي ڪتيندو،
ڪير ٻوٽهون ٽاهي ٻهو ڀڃهندو
ڪهڙ ڏاڳا ونهندو وري، چنتن ....

٣- ڏاس چرچي ۾ ورهيءَ وراٽي،
ٽون ڪتهندينءَ پڇندينءَ مهاڻي
ويا مهاڻيءَ جا ٽپ ٽي ٽري، چنتن ....

٤- ڪري ڀاڳان جان در در تي دانهون،
ڪهڙ ايڏيون ڪتيندو ڪپاهون
ٽوڙي ڪپهه ڌڙوائيءَ ڌاري، چنتن ....

٥- اچي سنتن جي شرلي وڌائين،
ڳالهه چرچي جي تن کي ٻڌائين
لائي سنتن سان ڀڙ جي ٻري، چنتن ....

٦- لکه قهطن قڪهن تي لڳايا،
ڪٽهن جب لب ڀاٽ ٻڙهايا
ٺهيو ڏاڪو ۽ ويڻي ڏري، چنتن ....

٧- ٽاهي جڙلو تن ٻوتي ٻڙهائي،

جن جي سواد وٺو مون سهاڳ مان

۱- آهن هاٽي ۾ي گهر گهر ڳاٽيا،
منهون مرليون ۽ وائلن وڄائيا
ڪٿهن ڪوي ڪوتا جا ڏاهيا،
پر اهو رس اچي نه تو پهو راڳ مان

۲- ملن هاٽي ۾ي مهان ني مال ٽا،
سهرا پوڙيون مٺا موهن ٿال ٽا
ڪڙهيون چانور ۽ چٽي دال ٽا،
اهو سواد اچي نه تو ساڳ مان

۳- ڪڙن گيندا گلاب گلشن ۾،
ڪرن ٻوٽا ٻوٽن ٻوٽن باغن ۾
پوان ٻوليون چيها ۾ي چمن ۾،
اها ٻوء اچي نه تي باغ مان

۴- جن راڻن منائي ريکه تي، هٿن ليکه ڪي مستي مهڪ تي
ڏنـــو پاهر الدر المڪ تـــی،
اهي ڀاڳيا هليا ويا ڀاڳ مان

۵- شل پولدي پون ۾ پاجهڙي،
ڦهلاج ونندا وڏن جي واتڙي
پنيان لال پارپندا لاٽڙي،
ڪندا چمڪ ڏيئو ڪو چراغ مان

(پڇن راڳ ڀيروي)

تل- پهڻجي رکمڻ ۾ رهندا عاشق پهڻجي رکمڻ ۾ رهندا
دليا رکمڻ ۾ رکي آهي،

٥- هاڻي مان ٿون اڪو ڪو مهاڻو،
ڪو ڦُلاڄ جو گهر گهراڻو
ڪو لڪ سرڳ ڪو ساماڻو،
ڪو ڄاڻو اڪو ڪو مري

(ڀڄن راڳ ٿلنگ)

ٽل چڙهيو ٽڪڙن دفتر ڦاڙي،
ڪيئن ٿن ڪان اوڏر اڳاڙي
(سمجها ٽنگه ٿي ٽنگڙي چاڙهي)
١- ڪي واٽو ٿي ٿن ڪي آ ونٺو،
ڪو ڏيٺو ٿي ٿن ڪسي آ ڏيٺو
(ويندا ڀڳهجو چوڳ ڇپاڙي)
٢- اڪا سرڳ جي سٺڪ سنيارن،
ڪا لڪ جي راهه لهارن
(ويندا ٽيڻي لوڪ لتاڙي)
٣- اڪي ڄاڻن جوڻ چوراسي،
ڪا جنم مرڻ جي ڦاسي
(ويندا عاشق اڏهون اُگهاڙي)
٤- ويڻا لاهي لهڪا چوڪا، هٿ سڱڪا له هٿڙي اوڪا
(ڇڙهيا چشمن سان چوماڙي)
٥- ڦلاڄ سي ڀهتل ڄاڻو، سڏيو ساڪ ٿن ڪي سياڻو
(ڀيا ڀاڙ ٿي ويڻا ڀاڙي)

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل- اهي مارون هليا ويا ماڳه مان،

كنوار كنور گهوٽ سترام سائين،
ٿي نہ جدائي شل مرلدي تائين
گهوٽ ڏاڍو لوڻي گس لوڻي گس لوڻي گس آهـ
شهر پڳڙي تو جامو پاتو،
لڏهن نہ مولڪي سنگت سڃاتو
ڏاڍا ڏاڍو لوڻي ڏس مولڪي ڏس مولڪي ڏس آهہ
- ڦورن منهن جو منهن ٿي ڦهريو،
وارث توکان جيڏري وڇـوڙيو
مورکن جي منهن مس آهي مس آهـي مس آهہ
- تون ٺاڪر مان تنهنجو پوڄاري،
تون داتا مان تنهنجو ڀڪاري
ٺاڪر تـون سائين نـش منهنجو نـش
منهن جو نـش آهہ
- کنور کوهريءَ کي تو کنور ٻڌايو،
جوهري ڀڳلاچ جان جوهر ٻڌايو
والي کهو لوهي وس لوهي وس لوهي وس آهہ

(ڀڄن راڳ کنسي)

ل - چو ٿي سڏکا پرين منهنجي ساهيڙي
ڏس ڳالهہ شرع جي چاهي ڙي
ا - لـدي پڙ کان تون مان پريت رکي،
اڄ تائين کنهن اا لوءِ لکي
هاٺي سچہ ٿي چوان جمنا ہم سکي
تنهنجو درد ڇڏيندس لاهي ڙي

ڪنهن ســان ڪين ڪي ٿيندا

۱- ڪوئي چوندو تلڪ لڳائي، ڪوئي چوندو مالها پائي
هو پاڪدب ۾ نا پوندا، عاشق پنهنجي ......

۲- ڪوئي چوندو تاهه ٽڪاٽو،
ڪوئي چوندو وٽ بتخاو
هو پاڪدب ٿي نا پلندا، عاشق ......

۳- ڪوئي چوندو ڪر چيلهون چيلا،
ڪوئي چوندو ڪر ورسهون مهلا
هو لالچ ٿي نا اڙهندا، عاشق ......

۴- ڪوئي چوندو ڪر جهاڙون ڦيٽا،
ڪوئي چوندو ڪر حال ٿون هيٺا
هو ڍولڻ ٿي نا ڍرندا، عاشق ......

۵- ڪوئي چوندو ڏس گرهه ۾ راسي،
ڪوئي چوندو ڪاڻ ڪروت ڪاسي
هو ڀرمن ۾ نا ڀرندا، عاشق ......

۶- جن کي رنگ چڙهيو روحاني،
نقل نه ڪندا پهلاج نفساني
هوت پنهان پيا هلندا، عاشق ......

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز- ڪونهي گهوري جو وس

ٽل- جالب تو سائين جس منهنجو جس منهنجو جس آهه
دالول تو سائين وس منهنجو وس منهنجو وس آهه
(نه نه هو ڪنور ڪجارو)

هتي دوست تيا ذار ذارون، پايان قارون پٽي
١- هيا سنڌڙيءَ ۾ گهر گهر سان گهرڙا،
ڏنا سيني ٿي سڌ سڌ ۾ سڌڙا
هتي خطڙا پڇن لکي لارون، پايان قارون پٽي
٢- هيو هڪ راتجو سنڌ ۾ رستو،
هيو راشن ۽ پاڙو ٻي سستو
هتي ٿارون چڙهي وري ٿارون، پايان قارون پٽي
٣- ڪڏهي ملندي وو پهلاج سنڌڙي،
هڪ جهڙن جي ڏسندس مان جهنڊڙي
آهن ساهه ۾ سنڌڙيءَ جون سارون، پايان قارون پٽي

(پڇن راڳڻ تلنگ)

ٽل- واهه ڙي وطايا واهه، تنهنجي واڻي،
ڦرڻي گهڙڻي آهي فقيراڻي
١- اڳ ۾ چٽي وٽ ڪنب جي ڪوڙي،
تنهنجي نفعي مان مون چاءِ جوڙي
آسمس تنهنجي اُن دم اگهائي، واهه ڙي وطايا
٢- پهر چٽي وٽ اوٺ جي لاري،
تنهن لاءِ ڪٽي گهر اولاد ڪاري
منهن ۾ پسي اوٺ ڏني پهو پاڻي، واهه ڙي وطايا
٣- اڳ ۾ سڏ پيٺ پهلاج سهاڳو، پهر چڙلو چٽي والان وراڻو
چڙلن جي هوائي آهي چڙپائي، واهه ڙي وطايا

لاڏو

ٽل- لاڏا چو نه ڳايان، مان پنهنجي پهل جا،

٢- ڀاڳ منهنجي مون سان اُچايو آهي،
ڪڙن جو نُو لو کهايو آهي
وڃي گرپ اتون ٻي آهي ڙي
٣- ڀر سڌڪا نا ڪر سالت ادي
آهي مولکي لڌهنجي لاس ادي
شل وڃم ڪريون هڪ رات ادي،
منهنجو موهن وڃج مٽائي ڙي
٤- ڀل منهنجو مري لو تان نڪر نُري،
گهر لڌهنجي پت جي جوت ٻري
شل ساهڙپ جي پريت پڙي،
اهو ايشور عرض اوائي ڙي
٥- هڪ رات ۾ جاوا ٻار ٿئي،
ڪٽي هن جو آيا پنهنجو ٻار ڏئي
اها قدرت پنهنجي ڪار ڪئي،
ڪم اهڙو لمنهن ليائي ڙي
٦- اهڙاون جنڊيون هئون اهڙا جنڊا هوا،
ڏسو قرب قربانون ڪنڊا هوا
ڀهڄ سکي ٻي ليڊا هوا،
هاٽي ڪلفت ٿئي گهر ڪاهي ڙي
(ٻيڏن راڳ قلنگ)
ٽل - منهنجا مولکي ملن شل مارون، ٻاڻان قارون ٿئي
١- هئي سنڌ ڙيء ۾ هڪ هنڌ هوبلي،
جنهن ۾ مڙئي هوا من جا ميلي

پريم جو ٻڌهن کي ڏنو پيغام لڳي ، هي پرڀو
- پريم سان ڪر پار لڳن ڀلاڄ کي ،
جڻن چڙايئه گراهه کان گجراج کي
پڪيت وچل ناٿو سندر شام لڳي ، هي پرڀو

(ڀڄن راڳ ڪالنگڙو)

ل- لون سمجهه منا ، جهڪي ڏسهن تو جهڪي پسين تو
آخر آهي فنا ، لون سمجهه منا
- ماءُ پيءُ سپنو پت ڌيءُ سپنو ،
جند جيءُ سپنو هي هو سپنو
سڀ سپنا سڀ سپنا ، لون سمجهه منا
- دنيا ساري آهي دلگي ،
مطلب جا سڀ ساٿي سنگي
ايندا ڪم نا ايندا ڪم نا ، لون سمجهه منا
- ڀلاڄ جپي وٺ نام جو ناٿو ،
پيو لون چڙي ڏي ڪوڙو ڪشالو
هل گنگا جمنا هل گنگا جمنا ، لون سمجهه منا

(ڀڄن راڳ ضلع)

ل- منهنجي سنڌڙيءَ جا نه سياڻا ، تنها وطن بدا ويگانا
ا- چڙي سنڌڙي سرڳ هي ڌرتي ،
اچي پترن ۾ تيا پرلي
گهر ڀاڳن ۾ ۽ واگهڙن ۾ لوٽاڻا ، تنها وطن
- لاڻيون لڪ نه پڙن لي پڙهايون ،
اوهي ڪٿن پيا ناٿ ڪتايون

مان پنهنجي لاڏل جا

سڏي سنت ساڌو مان مڙئي معايان، لاڏا

١- رامَو رام ٿيندو سنگي شام ٿيندو، لنگي لام ٿيندو
مان لنگڙو ليايان، لاڏا چو لـ ڳايان

٢- وڙي وڙيءَ سان، ڪيو مون مڙهيءَ سان
گهوٽ جي گهڙيءَ سان، سهڻي ٿي آهيان

٣- وٺي زال ايندو، مڏيون مال ايندو
هيرا لال ايندو، وانن تي ورهايان

٤- جيڏي شال جاڙو، وسي شال واڙو
سڏي اوڙو پاڙو، خوش ٿي ڪارايان

٥- ادڙيون ادل ڪي، ڪجو دعا دل سان
ڳچيءَ پالب پهلا چ، پل پل تي پايان

(پچن رانجهي نوڏي)

ٿل- هي پريو جي پنت پاون نام ٿئي
پار ڪر پاپي ڪيل انجام ٿئي

١- بالپڻ کان پونما پاپڻ هٿي،
پال گهالڻ ۽ صفا سا پڻ هٿي
سالورا نيهن ڪي ڏنو سرڌام ٿئي، هي پريو

٢- پلهنگل پي ويسوان گامي هيو،
تي ابرهمڻ ڪڪرمي ڪامي هيو
بوت سان نيهن ڪي ڏاو پسرام ٿئي، هي پريو

٣- هو اجامل هي منا پاپي وڏو،
الته م نيهن ڪي ڏنه سڏ م سڏو

درويشن کان ديس ڇڏايو، پاڪستان ڪو......

١- سرڳ مثل ها سنڌ جا ٽڪاڻا،
وڻن وڏا هـا ويهي وتاٽا
هاڻي نه پاڻهو پڄي ويو پايو پٽ تي پرايو رام

٢- محلان نهن هـان مندر منارا،
جهنڊا جهان هـان چنور چوڌارا
هاڻي نه لايو ئي ويو اجايو ڪنهن نه سڃايو رام،
درويشن.......

٣- گاديون ماڻن هـان جهڪر ڇملا،
خوب لڳن هـان ورسهون ميلا
هـاڻـي نـه پاڻهو دشت ڏ پايو وينا ڦٻايو رام،
درويشن.......

٤- سنڌ نه وئي شل هند تهندي هامي،
پهلاج وسندا شل سنڌ جا سوامي
پاڻ نـه پايو جيءَ نـه جلايو آس نه لاهو رام
درويشن.......

(پڇن راڳ ڀيروي)

ٽل- سڪايوم سرتيون ڪيڏانهن، وطن کي وساريان
وطن کي وساري ڪيڏانهن، غمن م گذاريان

١- پوي ياد جڏهن سنڌڙي تي جهليون،
جلي جان جهرو جدڙي تي جيڏيون
ڇڙان ۽ ڪرڻ جان پوهر پٽي پهاريان، سڪايوم......

٢- سڄي رات سپنا اچن سنڌڙيءَ جا،

سيءَ واءُ سهڻ لڳي پرڏيهه گهمڻ سي اماڻا، ٿيا وطن
٣- اڇا اڇي ابا سي سڪن پيا،
هتان لڏي ۽ هنڙي لڏن پيا
هڪ ٻار ڏٺن پيا ٻــار ڪٺن جمڻ لباڻا، ٿيا وطن
٤- ڏيهه ڪائــن رات واڄهائن، ڪير خــاطــر ٻچڙا ٻاڏائن
ڪجهه مرض ۾ ڪجهه قرض ۾ نه ڪوماڻا، ٿيا وطن
٥- ملاح ڪڏهن ڏيهه ٿيندو
جڏهن ويڙهو سنڌ ين جو وسندو
ٿيندا ساڳيا اوتن پريا پاڳيا اوتن نه اباڻا، ٿيا وطن

(پيڻن راڳ ضلعو)

ٿل- او سنڌڙي او سنڌڙي لوڪي سنڌ جو نه
ٻچو ٻـار ٿــو سياري
هرڪو اماڻا نه ڪٽي پو، ٿــوڏي اهاري
١- تو جهڙيون ڪٿي جايون ۽ تو جهڙيون ڪٿي مايون
تو جهڙيون ڪٿي گايون، جن جو کير پيو ڪبڪاري
٢- تو جهڙو ڪٿي ان آهه، تو جهڙو ڪٿي جل آهه
تو جهڙو ڪٿي ٻل آهه، جهڪر جي ڪي جهنڪاري
٣- ٿــو جهڙي ڪٿي مايا، ٿــو جهڙي ڪٿي ڪايا
ٿــو جهڙي ڪٿي دايا، ڏيـــن ٻـــر ۾ ٻهاري
٤- ملاح تو پڪاري، سنڌڙي لوڪي ٿــو ساري
ٿاهي راڳ وينو دل ٺاري، ونهي جهڙا ڪاري

(پيڻن راڳ ضلع)

ٿل- پاڪستان هڪ اهڙو آيو، جنهن ٿــه جلايو وام

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

- واھ ڙي ڀڳوان الٽي گنگا وھايئہ
شاھن کي گداھہ شاھہ گداھہ بڻايئہ
سنتن کي تہ لوڪن جو اوکر بڻايو
ٿو ڀيون ڀڳو يون لاھي تن کان ڪجھ ڪٽايو
گاڏن مٿان چڙھيا تن کان گاڏا گھلايئہ
داسن جون تہ داسيون ڪيون ھيون ڏياٽھون
ڇيڻا ٿڦن ڪانيون ڪرن جنھن ڪاچاٽيون
ڀنگين واڏين ۽ لڪن ۾ ويچاريون وھايئہ
- ھو ٺٽھار جنھڪي ھٿ تي جھليا جھولن ۾
، ھتي ڪٽي ڪميا ڪرن گھور گھٽن ۾
موٽر ريل گاڏين ھينان ڪڪڙا ڪھايئہ
- ڀلاڄ ھمو سنڌ ۾ ٻري جو ڏٽي
سکيا جنھڪي وٽس ھٿ ٽيا سنت سرو مٽي
مورکہ ڪيئہ مھت ۽ پنڊت پڙايئہ

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

- گرو شال ڪنھن جو ، گھر ڍاھي ، گھر ڍاھڻ کان
ڊر پائي ، يا مارائي ، يا پورائي ، گرو شال
- ڪنھن ڏينھن مسافر منھن ۾ ، ويو سٽڪ وٺيو تي
سيءَ ۾ ، وڏو منھن ڏيھڪي مرجھائي ،
وينو واجھائي ، ڪنھن سيءَ لاھي
ڏنو جھنگ ۾ جھرڪيءَ جو آکيرو ،
ڪٽي ات لاھڻ جي لئہ ويڙو

من ۾ قلم فوٽا ڦرن سنڌڙيءَ جا
سمهندي ۽ گهندي ٻي سنڌڙي سنڀاريان، سڄايوم....
٣- ٻالپڻ مٽ ا، ٻيهر امبڙي اڙودا،
اکي جوڙ ٻور جهپور اکي گودرا
سرڳ جي ملي نه ٻي ليٽڻ لا لهاريان، سڄايوم....
٤- جڏهن ٻور ٻهلاج ٻريءَ جا ٻون ٽا،
ڳجها ئي ڳجها ڳوڙها ڳلن تان ڳرن ٽا
لوڪن جي لڄا کان هنجون ڪمن هاريان، سڄايوم....

(ٻڄن راڳ پهاڙي)

ٽل- مون کان وطن نٿو وسري،
ڇوُن سيڻي ٽا ڪر سنڌ جي ٻجر ٻري
١- ٻڌم اکين مٿان اڳڙي، من سنڌڙي وڃي وسري
پر صورت سنڌڙيءَ جي، ئي ٽارن ۾ نه ٽري
٢- ڏٺم بمبئي ۽ ٻولو، من سنڌ جو مٽي اولو
پر نقشو لنگريءَ جو، نٿو لسن منجهان اکري
٣- گهمم گنگا ۽ جمنا، من سنڌ جي مٽي لمنا
پر محبت ملڪ سنڌي، من مان نٿي مري
٤- مونکي دڙڪا ڏين دشمن، ڇڏ سنڌ جا ڪمن ٻجن
مان نه قلم کي قابو ڪريان، پر ڪوڪلهجو قابو ڪري
٥- ڻاهم گيت گهڻا هند جا، من شبد ٻلن سنڌ جا
پر سبر هي سنڌڙيءَ جا، منهنجي آتما ٻٽي اکري
٦- الائي مان ٻهلاج چريو، الائي لوڪ ڪائي آهه ڪريو
مون نه مائرٻوميءَ جا، لکيا ٻاڙ سان ٻجن ٻري

٣- راڻي شواجيءَ جا جڏهن، گھوڙا ڏٺا ٿي
گھوڙي سندي ٽاپ ٻڌي، گھر ۾ لڪا ٿي
قوم جو ڪلياڻ آهي، ڪولڊر ڪرن ٿا
٤- ڀهلاج هندو قوم الدر، هوش تو گھر جي
ڀنهنجي ڪرم ڌرم سندو، جوش تو گھر جي
مڙس ٿي ميدان مان نه ڀوئنتي ورن ٿا

(ڀڄن راڳ آسا)

ٿل - شام جو ڪهر ٻلرام جو ڪهر، مائي موهن آڻي ڏي
مائي موهن آڻي ڏي، جسودا ڪرشن آڻي ڏي
١- ڪاهي ڪيلاس ڪان جوڳي آيو، درشن پائي وڃان
درسن پائي هٿڙو گھمائي، مڱل مدائي وڃان
٢- جوڳي جتا ٿي الک ڳاي ۾، موهن جان ڏ سندو
لهنگر مهنجو لئي ڙو آهي، ڏسي ڏکي ويندو
٣- پاڻ ڀريو اوٽار ڪي ڌاري، گھر ۾ آيو ٺڳي
جوڳمن ڪي پيٖ درشن درلڀ، سو ڀريپ پايو ٺڳي
٤- ڀريم ڏسي ڀهلاج جسودا، ڪرشن ڪڇ ۾ کڻو
درشن پائي هٿڙو گھمائي، جوڳي ورائو ٺيو

(ڀڄن راڳ ڀيلو)

ٿل - جن جي ڪارڻ مري چڪاسي
ڪالڏي سبي پيٖ ڪو نه ٻڌيا
اڪي ڀراوا ڀنهنجا ٺمندا، ڌاري جيڪي ديس جڻيا
١- اڳي ها ڌاريا چمني جپاني، يورپ جا ڀڻ گورا ها
هاڻي ڌاريا هندستاني، سڏي ٿن کي ڪمن وٺيا

ويٺي جهرڪي ٻچن کي ٻهلائي ، ڪهو ڪارائي، ۽ ڪهڙائي

٣- ڇو جهرڪيءَ اُجهو ٿئي ايهمن جو،
ماري ڏاهه نه منهنجي معصومن جو
ڪنهن ڪان مولڪي وچ ٿون مارائي،
يا ساڙائي، يا ٻارائي

٤- هٽي لٽ آڪيڙو ڪيرايو، ڏئي ٻاهه مسافر سيءَ لاهو
ڪيو قياس نه مور ڪه مسڪائي،
ويٺو سيءَ لاهي، ۽ ٻهه ڏاهي

٥- ڏاڍو دم جهرڪيءَ گهر جي غم ۾،
لڙڦي ٻار مٿا الهيءَ دم ۾
اهڙو ڏاڍو ڏک نا ڏيکائي، ڪنهن ڪان سر لاهي، ٻوڙائي

٦- ڀلا ڄ وطن گهر جنهنجو ويو،
سڪ لوڪ نٿي مان ڪنهنجو ويو
هٽي لٽ هر ڪو ٻهو لوڏائي، ۽ ٻٽڪائي، يا ٻرمائي

(ڀڄن راڳ ماڃهر)

ٿل- ڪنهن ڪان ٻه هندو وير سپا، ڪمن ڏرن ٿا
هو مڙس ٿي مئدان ۾، منهن ڏيئي مرن ٿا

١- گرو تيغ بهادر ٻي پنهنجو، سيس ڪٽايو
دهليءَ ۾ وچي ڌرم مٿان، ٻلي چڙهايو
خون جي دريا ۾، ٿي ٽارون ترن ٿا

٢- حقيقت ٻه هندو ڌرم مٿان، سيس ڏنو هو
تير ۽ تلوار ڏسي، ڪين ڊنو هو
سوليءَ سنديءَ سيج ٿي، سي سورهيه چڙهن ٿا

ڀِلاڄ ڀيڻجا ڀيڻجا ڀنڊا، ڏار يا ڪائي ڪر ڇڏيندا
ڀيڻجن سان هاڻي ڪهو پيار، هاء هاء

(ٻيون راڳ مانجهه)

- تون ڀيڻجي ڏوڙ لياء، الهيءَ جي او جاڻي
چنب چڙهي چڪويءَ ڪي وڇوڙي،
پر له چڪوري منهن موڙي
ملي صبوح جو ور ماڻي ڀيڻجو گهر ماڻي ڀيڻجو در ماڻي
- رام ٻن مان ڪهن ڪي آيو، پرت ڀيڻجو ليڪ لياءُ
سکه ڇڏيا ها سڀ سياڻي سڀ سماڻي سڀ سماڻي
- سسئي ڀيل ڏي تيڙي راهي،
مٺي وات لي پريت ليائي
ايو جٽي پلا چا جاڻي، چا جاڻي چــا جاڻي
- ڪرشن معرا ٻ هو آيو، راڌان ڀيڻجو پريم لياءُ
پريت ڀلاڄ له ڇڏ ڇاڻي، ڇڏ ڇاڻي ڇڏ ڇاڻي

(ٻيون راڳ ڏناسر)

ل- اوهان ويا لي اچا اچا،
آن ءُ ڇو رهجي وس ڪارو ڪارو
- ڳڏ آيا سي ڳڏ جايا سي، ڳڏ گهما سي ڳڏ سهميا سي
ڳڏ هميا سي گشا گشا، آن ءُ ڇو رهجي ....
- پاءُ ڪٽي هي دوش ڏري ويا،
پاڻ اڇو مون ڪي ڪارو ڪري ويا
پوري ڏسيو ڪا پيا ڳيا، آن ءُ ڇو رهجي ....
- من مرڄ ڪٽجي پاڻ پڏاڻئي، پاءُ سيبر سان سيبو ساهءُ

٢- پنهنجي شاهوڪاري ساليءَ پئون، ٻاسلامت ٻنڌڪن ۾
اسان جا وڪٽائي وينا، ههڙا مواســي ۽ مٺا
٣- پاڻ نه بنگلا باغ والاري، وينا عملدار ٻٽي
اسان لئه ڪئمپن جون ڪوٺيون، ڦنڊن وارا ڇنا ڇٽها
٤- پاڻ تہ مکڻ ڊبل روٽيون، کائن قيما ڪلبن ۾
اسان لئه جوَ مڪئي منڊو، گهوڙن وارا ڪارا چڻا
٥- ٻچا اسان جا ننگا اگهاڙا، سڙن ويچارا سرد ين ۾
سنڌن سپاهي سوٽ ڪوٽ ۾، پائن پاپاين پٽها
٦- سنڌي هاڻي سنڌي ٻڌجو، ڇڏيو ڀلا ج پراون کي
نه تہ ڳٽڻن ۾ ڳوهجي ويندا، آهيو اڳيئي ڳاڻ ڳٽيا

(ٻيڻ راڳ ماڌجهه)

ٽل- ڪيئن سهندس سنڌ ٻدا،
مون کي ماريو ڌارين جي ڌڪار
١- گهر ها پنهنجا سکيا سهنجا،
هنڙي ڪئا ڪم نه ڪنهنجا، هاءِ هاءِ
ٻارهن مهنا رهي ٻڌار، هاءِ هاءِ
٢- کائون پنهنجو پايون پنهنجو، ڪاڙهي ۾ ڪمايون پنهنجو
پوءِ به ڌسي کائن خار، هاءِ هاءِ
٣- ڪسيءَ منجهان متي ڪڍن، ڏنهن سان مايون ٻاسڻ ملن
پوءِ به ڇوُ جا شڪار، هاءِ هاءِ
٤- جنس جي اڳيان جوءِ چاڙهن،
اولڌو مورکه مڙدو ساڙن
پيٽ پٽيءَ لڳن لار، هاءِ هاءِ

هندو هندستان سنو، اٿي اٽول پنهنجي ۾

۲- سمالدي سڏائجان، چوٽي جٿو پائجان، تلڪ لڳائجان
منس لـ کائجان، منا کـاءِ ٽول، پنهنجي ۾

۳- يگيت ڀلاچ ٻڏ راڄن جو راج ٻڏ، سکن جو ساج ٻڏ
متو مهراج ـٻڏ، روح کي لـ رول، پنهنجي ۾

(پيچن راڳ آسا)

ل- ايها هوا ۾ اڏري ويندي، تنهنجي سنهڙي پولي
ململ جي، تنهنجي سنهڙي پولي ململ جي
هوجي هوجي

- اهڙي پولي ڪرا ڪڪي جا،
گهو لگهت تنهنجو ڏولي
لڄ لوئر نا ڏسي شڪل کي، پول اجايا ٻولي

- سر ۾ سيندو جنهن مان پي ڪڍي، اهڙي چادر ڪرنون
وجهه ويڙين کي ملي جڏهن لا، ڏيان ايهو ڪو ڏرنون

- استري جاتي رهي اگهاڙي، ڪڏهن هي لهڪ لڪايو
يورپ جي هن فيشن سڀ کي، لڱو لاچ اچايو

- پيءُ جنڊو ڀلاچ چوي تو، منهنجو عرض اگهايو
پاڙ پي کمو ۾ ٻين کي پي ڪڍڻ، زوري سبق سڪاريو

(پيچن راڳ تلنگ)

ل- جهڙو زمانو ڏهڙو مان ٿيندس،
جواب ڏئي جو ڏئي سان ڏيندس

- پيربل جي ناموس ليتي لهاري، اعظم ٻچايو مالام
ارپن ۾ کرڻ جو جي خرج ٿيندو،

لڳو هيا توکي لشا لشا، آنءُ ڇو رهجي ....

٣- سنتن کي اسان سر ڙو نمايو، پهلاج تن هو هٿڙو گهمايو
رمز الهيءَ کئي رچا رچا، آنءُ ڇو رهجي ....

(پڄن راڳ پهاڙي)

ٽل - ارجن تون ڇو ٿيو آهه ڪمزور، ايڏو ايڏو ايڏو

١- ڪورو توکي آيا ڪاهي،
ي ولڙ تن کي ڇڏ تون ٻاهي
گهڏين جو لهي ويندو گوڙ، ايڏو ايڏو ايڏو

٢- موهن مانت ڪيئن مان ماريان،
ماما چاچا سالا سنگهاريان
گوبند نا بندس مان گڙ چور، ايڏو ايڏو ايڏو

٣- ڪرم شرم جا شترو جاڻج، مار تنهنکي رهم نا آڻج
چاليءَ جو لهي ويندو تور، ايڏو ايڏو ايڏو

٤- راج الهيءَ کان ٽڪما ڀهتر، سانول ڏي ڪا سکما ٻهتر
دليا جو دائم ناهي دوئر، ايڏو ايڏو ايڏو

٥- ارجن آتما امر آهي، مرڻ سڙڻ جي پهلاج ناهي
سکيا ٿي سيني ۾ سرمور، ايڏو ايڏو ايڏو

(پڄن راڳ آسا)

ٽل - پمنگهي ۾ ٻول ٻچا پمنگهي ۾ ٻول، ڪڏهن نه ڏول

١- رام نام جپجانءِ سبڌ شام جپجانءِ، صبوح سويل اٿي
انمرت جي ويــل اٿي، اڪڙ يون تــون ڪــول

٢- گيتا جــو گيان سنو گنگا اسنان سنو،
ڏڻيءَ جــو ڏيان سنو

ساوي نه جوئار آهه، الب نه الار آهه،
مرچن جي مار آهه
سنڌ ۾ واهه، ڪو ڳٽي، هڪڙي سنڌ ڙي سدوري
٢- ڏٺم ٻڪاليرتان واريءَ جا ڍير آهه،
اکين جو نه ڪمر آهه
پکين جو نه پير آهه، ٻير نڪو ٻر آهه،
وڏيا سان نه وير آهه
سنڌ ڪڻي ڪيچ ڪٽي، هڪڙي سنڌ ڙي سدوري
٣- ڏٺم اجمير تان پاڻي ٻي پراٽو آهه،
سائو سمبور هاٽو آهه
راشن ٻي وڪاٽو آهه، واڻن جو وتاٽو آهه،
شهر ٻي چٽاٽو آهه
سنڌ ۾ جل پيو جهٽي، هڪڙي سنڌ ڙي سدوري
٤- ڏٺم ڪيچ ڪنب لا ڪنو ڪانماواڙ آهه،
الو ڪانماواڙ آهه
پر گالنماواڙ آهه، اصل ڪان أجاڙ آهه، ٻاڙ ينتو ٻاڙ آهه
سنڌ ۾ سڪ ها گهٽي، هڪڙي سنڌ ڙي سدوري
٥- ٻمبئي ٻڙدو شهر امير آهه، پر ڪنب اکو ڪمر آهه
اڏ واڏ امر آهه، ٻيءَ نه پنير آهه، جيءَ لاءِ زنجمر آهه
سنڌ ۾ ڪير ڪو ڪٽي، هڪڙي سنڌ ڙي سدوري
٦- ڏٺم پوا ٻنگلور لکه لکه اولگي آهه،
جاه پگل پولگي آهه
پولي ٻي اٽالگي آهه، گولگن واري گولگي آهه

حالي نہ ٻيو ٻل کي ڀاڙون پئيندس

٢- عهدي جي لڄ نہ لوڀي ليايو،
حضرت جو حڪم

اڪبر کي ان جاء انڪل اڙائي،
موڪن چئو مام تنهنجي مڃيندس

٣- ماڻ پيءُ قبلا تي دوزخ دليا، تو لئہ تاتڙ قن تمام
ٻيرال کي ڀلي لون اوڏانهن پئي ڏي،
آيا نہ وهہ واهہ جي لہ آيا نہ ليندس

٤- ٻيرال کي ڏرني ءُ نہ دشمن نہ ٻائي، ڀڇاء چئڙو پيغام
ٻيربل نہ هنان هي هنان هلئو ويو،
من نہ چئو تنهنجو لاشو لٽيندس

٥- گر شر تي ٻيرال لاي ڏاڙهي ڏڪائي،
ڪنڙو ڪچهري ءُ ڪلام
ماٺهي پٺهي خان ٻلڪل خوش ها
ٻاقي مان اعظم ءُ لائي ءُ کي ليندس

٦- ٻالهون ٻڌي ٻوت ڀهلاج ٻوري،
جهڙي سان لهڙو ٿهو جام
اڪبر لاي ٻيربل جي لئتي لهاري،
من نہ چئو ڪمس معافي مان ڏيندس

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

ٽل- مولکي هند تي ڪاڻ وٺي،
هنئي سنڌڙي سدوري
١- ڏنر جوڏ ٻور ٽان لدي لڪو ٽار آهہ،
ڪوهن نہ لاي ڪار آهہ

طرز- ڪوهي گهوريءَ جو وس

ٽل- ٻولو رڪي اسا ٻل پائو ٻل ادا ٻل سچڻ ٻل لون

(هر هنڌ هوت وسي ٿو)

١- مندر مسجد جي گهر آ گروءَ جو،
مسڻ مقام آ گهر ڏس ڪنهنجو
ڇو ڇو ٻٽين ٿا ڇل پائو ڇل ادا ڇل سچڻ ڇل لون

٢- گهڙ ٻل ڀٽر جي ٺاڪر آهي،
ٻين ڄبلن ۾ ڏس آ ڇاهي
ٺوڳن جو ٺٽي ٺل پائو ٺل ادا ٺل سچڻ ٺل لون

٣- وٺڪنت ۾ جي وشنوءَ واسو،
لڪ ۾ ڏس ٻلا ڪنهنجو لواسو
ڀمکن جو ٺٽي ٻل پائو ٻل ادا ٻل سچڻ ٻل لون

٤- الرا ڪنڊ ۾ جي ايشور آهي، ٻين ڪنڊن کي ڪهر هلائي
رولو ٻٽي ٿا رل پائو رل ادا رل سچڻ رل لون

٥- ٽلسي ٻڀل ۾ لڇمي رهي ٿي،
ٻهر ٻهر ڪان ڇا لهِ ٿهي ٿي
گهنڊو ڪنهنجو گل پائو گل ادا گل ڏس گل لون

٦- در شٽي ڀهلاج جان ڏس لون ڌاري،
ٻڙ دو آ ورڻ جو ادا الاري
هرهنڌ هوت سندو ٿي هل پائو هل ادا هل سچڻ هل لون

(ٻڊن راڳ ڀيروي)

ٽل - ٻڌهن جا ڙـــ ٻڌهن جن لـــسي ٻها، عجب آڻهندا
ڌارين کي جهٽڪ عرش، مان آيل ٻها ڇاٽهندا

چرڻ لئي پڻ چولڪي آهه
کير سنڌ جي هام هڻي، هئي سنڌڙي سدوري
۷- ڏنم مدراس ٿان ڪارلهه جو ڪمال آهه،
حبش وارو حال آهه
مکڻ اڪو مال آهه، دوستا اٽلي دال آهه،
کائڻ ۾ محال آهه
هو سنڌ ۾ مکڻ مهي، هئي سنڌڙي سدوري
۸- ڏنم ناگپور ٿان نالي ۾ ناڳ آهه،
وچن جهڙي پڻ چانگ آهه
ٻاڙيتي پانگ آهه، گهر گهر ڀانگ آهه،
زالن کي پڻ لانگ آهه
سنڌ ۾ پهو شوق ڇٽي، هئي سنڌڙي سدوري
۹- ڏنم دهلي يو پي ٻنهي چالهه پان آهه،
ٽڪن جو پڻ ٿان آهه
منو مسلمان آهه، جڻڪ پاڪستان آهه، اهو ارمان آهه
سنڌ ڪو جام جڻي، هئي سنڌڙي سدوري
۱۰- ڏنم سنڌ هند ٻنهي سنڌ سرتاج آهه،
پاڻي ۾ اناج آهه
ماڻهو نه محتاج آهه، سڀ سک ساج آهه،
ڪوي ڀلاڃ آهه
سنڌ ڪا پاڳين ٻڻي، هئي سنڌڙي سدوري
طرز- ويندس يار مري وو مري،
لنهجي درد فراق ۾

هاڻي پڻهي پاڻ الله ، پتيءَ ڪسي ٻچاڻ
ٻهلاج چاڻي چيٽن سندي ، چاڻي تو ڏني
بي ٿي رکي سونار جي ، لـ آٽي تو ڏني
هوءَ يي چالي چاٽي ڏنئي، هيءَ پي چائي چاڻ

(پيڙن راڳ تلنگ)

- متان چڙهين اڪهان جي چاڙهي ،
متي مؤت سندي تي ماڙي
هڪ تني ڏاڪو ٻري پاولا ، تهه پهه وينو تاهي
گهمندي سمهندي رات ڏينهن جو، وينو پور پچائي
ڪنهنجي ميچ پئي ڪنهنجي ڏاڙهي ، وو مورکه ....
ٻيو تني ڏاڪو پيٽ پوجاري ،
ـبت پرستي پٺندي
ڪامي ڪروڌي لوڀي موهي ،
وشئه وڪاري وٺندي
هو لذه ڪي لفت جي لـ کهاڙي ، وو مورکه ....
ٽيون تني ڏاڪو ناستڪ وادي،
ناستڪ پـرڻ ۾ ايندءَ
الله اولاده اوديا وڌلدي ، ڏيل ڏسڻ ۾ ايندءَ
وينو ڏسندي ڏيل ڏهاڙي ، وو مورکه
چوٿون ڏاڪو هر ناڪس جان ،
ديهه کي امـر ميڻندين
ڪال ايهور ڪيچ پي ڪرلهي ، پاپ نه پچ ڪٽهندين
ٿيندين احمق ۽ نه اناڙي ، وو مورکه ....

١- پنهن جن تہ ادا ڪرشن مان، بہ ڪين ونيو هو
الٽا سلٽا عيب مڙهي، ماڳ مٽيو هو
حجت رکي هوڏي پيا، چڪ ٽاڻ ٽاڻيندا
٢- پنهنجن نہ ادا ڪرن مان، ٻي ڪين پرايو
پٽن پونن ٻانرن ٻانهن، وير، وڏاپو
پاڻ پراون سان ملي، ڇاٽي پيا ڇاٽيندا
٣- ٻهلج مان پنهن جن ٻي، اٺي ڪوڙ پرايو
هاڻي ٻي سنڌن گهر ۾ ادا، ڇايو ٽا ڇايو
ڪنهن کي ڏجي ڏوهہ، ماڻ وارا ماڻيندا

(ٻيڃن راڳ ڪنهات)

ٽل- هو ٻي مزا ماڻي ڏٺہ، هي ٻي مزا ماڻ
هو ٽي مزا سرڳ سندا، هي ٽي سدا ساڻ
١- گنگا ڏٺہ جمنا ڏٺہ، هردوار ٻسي ڏٺہ
چار ٽي ڌام ڌائين ڪري، پهاڙ ٻسي ڏٺہ
هاڻي غئبي غوطو هڻي، سنتہ ڪر سنان
٢- گيتا پڙهئہ گرنٿ پڙهئہ، پران ٻي پڙهئہ
ويد ۽ ڪتيب پيا، قران ٻسي پڙهئہ
هاڻي سوهم شبد کي ٽون، سواس ۾ سڃاڻ
٣- تيرٿ ڏٺہ لڪيا ڏٺہ، راڳ ٻسي ڏٺہ
مند ر ڏٺہ مڙهيون ڏٺہ، ماڳ ٻسي ڏٺہ
هاڻي آتم رام سان ڪر، روح ۾ رهاڻ
٤- ڙالن سندا گهوٽ ڏٺہ، گوپن سندا گهوٽ
گهٽ ۾ گهڙي ڪوڙ ڏٺہ، گهوٽ پنهنجو گهوٽ

٤- چـــوڪر ٽيـــندو شهر ڀهاڙ ر ،
ڏ ر م ڏيش جـــي ر کيا خاطر
پڪو ٻڌي پهلوان، دشمن کي ڏسي ڏسي
٥- امر عمر شـــل ادل ماٽيندو،
پڳت پهلاج جان پڳتي آٽيندو
ٽيندو جوڌ و جوان، ڪمر کي ڪسي ڪسي
(پڇن راڳه پهاڙي)

طرز- ديکه تيري سنسار ڪي حالت

ٿل- ڪلجگه جا ڪرتوت ڏسي ٿا عاشق ڪن ارمان
شل ڪا ٻلي ڪري ڀڳوان
ڪوڙ ڪپت ۽ ڪلفت ڪيڙو،
آدم ۾ استان، شل ....
١- ٻنڌين ۾ ڏس ٻنڌيه پراٽا، صبر ڪري پيا سهن سياٽا
پوء اڳي جـــي ر لڳروٽ ساماٽا،
الڪرٽ ولڪرٽ پيا اڏن آڏاٽا
مصري
ويڙها ڪمس ڪورت ۾
وڙهي ٿيا ويران، شل ....
٢- گهر گهر ۾ ڏس گهرو گهوٽالو،
وٽي وڏن جو انڌ لالو
هجي لنڊن کي پمک ۽ پيالو،
پـــل جان ٻاهو ڏ ٺـــي ڏيوالو
سيٺ ساڙ ۽ الڏي آڪڙ
ڪنهن جي مڃن ٿا ڪاڻ، شل ....

٥- پنجون ڏاڪو ڏيھ ڙوپ ٿي، تنھن ڏيھ اَڏ پاسي
پاڙ پوشڻ پيت جـو ٿنڌء، آھين جـڙ اپڏاسي
ڪنڌ ين لاڙي لپ لاڙي لپ لاڙي، وو مور ڪ....
٦- ڇھون ڏاڪـو اُسـت پڌار ٿ،

ھـت ھـت سمجھي سوادي
الت پلٽ من ان ۾ ٿينڌء، سمجھه چٽڪ سماڌي
ٿيندا سواس سرت بني ساڙي، وو مـور ڪ......
٧- ستون ڏاڪو پورڻا جـو ٿيو، ڙمز الھيء ۾ ڙاھـي
ھرلاڪس ھيء چاڙھي چڙھي، ڪني آڌر پنھنجي لباھي
ٻھلاڄ بني ٻـسي پـاڙھـي، وو مـور ڪ........
(اُـوالــي)

طرز- منھنجي ڪچڙي ڇو نہ ڏو ڪائي

ٿل- جاڻو ٻچو پلوان، اگڙ شل وسي وسي
صورت جو صبحان، ھردم شل ھـسـ
١- سالن ڪان پـوء ساڻو گهر تيڙو، [وڃ پڙ مالما]
وڙ ولھيء سان [نھو پڙ مالما]
ليڪر ملو ليھان، امڙ ڪي مـسي مسي [ڪھه]
٢- ڪڪو ڪيھر جان ٿيند و پيداري،
ليار لڙت ڪـڌ و ليراري
گلمن ٿيند و گلوان، پڙھوء ڪي پسي پسي
٣- ڪڪو ڪرڙ جان ٿيند و دالي،
محتاجن ڪي ڏيند و مالي
ذلي ٿيند و ذلوان، روزيء ڪي رسي رسي

لڪا ڪـــا فقيري فضيلت بـــہ آهہ ، پر يو پرماتمہ
هجي ناٿ اهڙو نہ تنت ئي ڪريان ،
هجي حال هيڏو ، هٿ ئي ڪريان
هجي ڏوڪڙ نہ پوءِ ڏي وٿ ئي ڪريان ،
پر ئو پرماتما

ڪمو سنجگہ ٿريتا ۾ ٿو راڄ هي ،
۽ دواپر ۾ ور ٿو تخت تاج هي
جهڙو پهلاج هـــو تهڙو پهلاج هـــي ، پر ئو پرماتما

(ڀڄن راڳہ آساواري)

طرز- جائين تو جائين ڪهان

- جيڏاهن ڏسان تيڏاهن تون
توهين تون توهين تون ، جيڏاهن ڏسان تيڏاهن تون
- چنڊ چڙهي پيو هڪڙو ئي هيڏو ،
ٿي ئي ڏسي پيو اڪ سان ٿيڏو
پوءِ اڳي هولدو هڪ جيڏو ، جيڏاهن ......
- مصري مٺي آ سڀ ڪان سٺي آهہ ،
لب واري لئہ ڪاري ڪٺي آهہ
پوءِ اڳي مصري ڏ مٺي آهہ ، جيڏاهن ......
- ڪنڊ ٿي ڏنا مون ڪنڊ جا ڪلوتا ،
سون جا زيور سڀئي سوتا
راڳہ ساڳيو ڏار ريڊيا ڦوٽا ، جيڏاهن ......
- پڙدو پهلاج جو وڙو اڏامي ،
سڀ ۾ ڏسان پيو ساڳيو سامي
نظر اچي پيو نام ۾ نامي ، جيڏاهن ......

٣- ساٿن جا ڏس چقمق چملا،
چڏي گرو چڙواڳ ٿيا چيلا
جهڙي لا لمندا نخريلا، موٽي ملهائيندا ورسيون ميلا
وڃن ويٺي پيا پاڻ ٻوجائن، مڪرن ۾ مستان، شل....

٤- ڪلوڪال ٻهلاج اڇي ويو،
ملڪ ملڪ ۾ ممڻ مچي ويو
ورلو ڪو ڀاڳوان ٻچي ويو،
نه ته هرڪو هن رانگ ۾ رچي ويو
مهر ڪري شل مالڪ ڪندو،
مشڪل ڪي آسان، شل ....

(ٻئين راڳ ڀيروي)

طرز- جادوگر بالمان

ٿل- شل پنهن جو ڪري سڪهو
سهڻو ڪري پريو پرماتما
شل هڙو ڏري ڪين اهڙو ڪري پريو پرماتما

١- نظر سان نظر تو نهاري سڪهي،
۽ مدايون تو سيئي مهاري سڪهي
وساريان نه هو تو وساري سڪهي، پريو پرماتما

٢- نه چاڪون۽ سان چهري ڪا چڙي ڏسي،
۽ نه اوڏو پراڻي دمڙي ڏسي
ڏسي الهن جهڙن سکي اَمڙي ڏسي، پريو پرماتما

٣- اڪا ڪا ڏيڻ جي وصيعت نه آهه،
۽ لڪا ڪا سهڻ جي طبيعت نه آهه،

ڪرشن آيو ڪالهہ ، بدلي ....

۴- ريجهي سدامي جي نندلن ۾ ،
نهن کي وهايو تو بنگلن ۾
هاڻي موج نہ ڏس مندرن ۾
تون مدان ۾ پٽ ڪٽمپن ۾
لڌهن ۽ بنهجي من ۾ ڪوٺهي ،
معصوم اڄ ماڻ ، بدلي ......

۵- ڏني تنهي ۾ باهہ ٻري تو ،
ٻرسنگهہ جي لڏي ديهہ ڌري تو
هاڻي ڪاڏ ء هـوا ٺري تو ،
ڪسهڻ سا پي ٻهلاج ٻري تو
لڌهن نہ اڄ ٻهلاج ٻي پوڄا ،
نهن جي ڪري تو ڪالهہ ، بدلي ....

(ڀڄن راڳہ پوپالي)

طرز- زندگي ڏيڻي والي سن

ٿل - اي بندا بندگي ڪر، نهنجي زندگي ڏيهڙا ٻہ چار
موٽي ايندي اڪا وارون وار

۱- رانيون سهندي ويون ، ڏينهن گهمندي ويا ،
سال سڪندي ويا ، پهر پڄندي ويا ،
ويٺي برباد ٿـي عمر
آزاد ٿي ڪين دل شاد ٿي ،
ڪيڙي سواسن جي تو نا سنڀار

۲- ديهہ ڏانئيندي وئي ، صاحب لا ئيندي وئي ،

(ٻيون راڳ پهاڙي)

طرز- ديکھ تيري سنسار کي حالت

ٽل- ڏسي ڏسي هيءَ حالت لڏهڄي ، بي درد ي ٻڳوان
(تڏهن نہ بدلجي ويا انسان)
ويد نہ بدليا پراڻ نہ بدليا ، نہ بدليا ايشان
(تون ڇو بدلي وئين ٻڳوان)

١- ٺڪر ٺڪي جا ڏني سڌلي جا ،
اڌڪاري سي تيا ڌرشن جا
هاڻي نشٽن ڏس ڦوٽن جا ،
سولا ڇت ۽ هار هيرن جا
تڏهن بہ ڪاٽي کواہ ٻڌوسي
ظاهر کيئہ زبان ، بدلي ....

٢- ٻيلڻيءَ جي لو ڪاٽي ٻهرن کي ،
پوڄايو لو سدس ٻهرن کي
هاڻي ٻي ڏس يار يوڳن کي ،
ڪمرڻي لوڪي دال ٻڻن کي
لڏهن بہ کنهڄو کول ڪهو لو ،
ڪلجڳہ ۾ ڪلهاڻ ، بدلي ....

٣- درويٽيءَ جي لو لالڳوٽن کي ،
سڀي ٻڄائيئہ سهس ساڙهن کي
هاڻي پي ڏس لاهي لٽن کي ،
بخمل لون سٽ سڪيلڊن کي
لڏهن بہ لڏهن جي دل کي ڌ ڌ ڪو ،

سڪلڌي جا سڏڪا سٽيندي، ڪنبي پٽي جڙ ڪاشي
دشمن کي ٻي اهڙي آفت، شال پوي نـا پاڇي
ڇا ٻالڪ ڇا ٻاغائيءَ گهر، ٻري ٻاغ جو پاڻي
روهت کان پوءِ راجا پنهنجي، قسمت ڪٽي ٻڌائي
گوڙ ڏسي هي گهاٽ گڏگا ٽـي، خلق تماشي آئي
طعانا ٽنڪا مـوڙا مچڪا، ورڏا ٽـن ورڏائي
ڏرم راجا جي دل کي ڏڏڪو، ڪنهن پهو ڪو پائي
راڻي ڏو ٻياڻي پـت آرياڻي، مالڪ پٺهو مساڻي
گلن چولڻ پيندي لانگهه هٽي ڏلگه، ڪولڏر کي ڪهرايو
روئندي رڙندي راڻي روهت کي،
چاليءَ سان اڳايو
راجا ٻي محصول ٻنا مڙهه، مسڻ مان پٽي موٽايو
ڏسـي پرڪها پـورڻ ٻرهو، اُن دم اُتي آيو
ڏن راجا ڏن تنهنجو روهت، ڏن ٻهلاچ تي راڻي

(پيڻ راڳ ضلع)

- گرو ٻي ٻي سپنا، گرو وو ٻي سپنا،
  تهين يـي هٺ اپنا، لهين وو هٺ اپنا
- رام چوٽي الني هو آئي،
  سڪا سو ترڪي تر ڪو وڏائي
  رام جپنا سڪ ڏام جپنا، تهين ....
- ماريو سباهو تاڙڪا مائـي،
  ٻڳهه رکيا ڪي تمڪو وڏائي
  ٻهر پنا ٻالبهر ٻهنا، لهين ....

سمند ناهمندي وئي، پوش پائيندي وئي،
مايا مغرور ڪيو، موهه معضور ڪيو،
مرض مجبور ڪيو، وڌي لوڪي ويا ڇو وڪار
٣- جي نه بندگي ڪندين گار گندگي ڪندين،
زهر زندگي ڪندين، پنڊا رلجگي ڪندين،
علم عيش ۾ فهم فئشن ۾، پريم پئسن ۾،
هاڻي پوهر نه پيا تون پهار
٤- پوتي پهلاج جي، انهيءَ آواز جي،
رمز ۽ راز جي، سوهم جي ساز جي،
پرجهي پروان تي، سرجهي صبحان تي،
ادل انسان تي، ڳولهي لهه تون سو صاحب ستار

(پيڇن راڳ پيروي)

طرز- سنو سيتا جي ڪهاڻي

ٽل- بڌو نارا جي ڪهاڻي، هئي هريچند جي راڻي
• چڏي گهر بار سڀ سنگار، وڃي ڪاشيءَ ۾ وڪاڻي
١- سون جي خاطر سڪي سنڌاڻي، هر هر ڏي پئي هوڪا
گهٽيءَ گهٽيءَ ۾ گهو لگهت لاهي،
سر سان چوي سائوڪا
سون جو مٺ ملهه منهنجو آهي، متان وڃايو موقعا
الهن چئي جل ڀر جي آيو، جهر جهر ڪري جهروڪا
چا راڻي چا وڃي وڪاڻي، ڏوايءَ گهر ڏويهاڻي
٢- راڻيءَ ڪان پوءِ روهت پيءِ، خود جان عام ڪي آڇي
ماءُ متيءَ پي ڏئي جدائي، ليڪر ڪنو اراشي

لهمن ہي هم اپنا ....

(بهجن راگ بيروي)

طرز- تون جمنا كي موج

ٹیپ- تون مایا کي موج ہ هو غلطان سارا ،
کو گیا هم جنم تمهارا پیارا، کو گیا هم جنم تمهارا پیارا

۱- ارمان کو چھوڑ انسان هوجا ، انسان هوجا
بھگتي کو کرکي تون بھگوان هوجا، بھگوان هوجا
عمبون ہ جاتي هم بيري عمریا ، بيري عمریا
وو بوجها بڑا هم بتلي کمریا ، بتلي کمریا
پہلا نا پڑیگا پہلا نا پڑیگا پہلا نا پڑیگا وو نفسي نظارا

۲- اگر آس هم نا جنم جوڑ پائون ، جنم جوڑ پائون
هري کا بهجن کر هري ہ سمائون ، هري ہ سمائون
خودي چھوڑ اپني کو لو خاک کردی ؛
لو خاک کردي
خدا کي خدائي سي دل پاک کردي ،
کرنا پڑیگا وو کرنا پڑیگا ،
کرنا پڑیگا وو قدرت سي کنارا

۳- جیسا سنگ کروگي ویسا رنگ هوگا ،
ویسا رنگ هوگا
گر ہر هلاد هوگي تو ارسنگه ہي هوگا ،
ارسنگه ہي هوگا
پہلا پاس میري کو سونا نہ تون ، وو سونا نہ تون

٣- ڌلــش ٿوڙڪي سيء سڳائي،
سيء سڳائي ڪي لمڪو وڏائي
ڏيان ڏرنا رام ڏيان ڏرنا، لهين ....

٤- دلها بن ڪــر دلهن لائي،
لڳن سڳن ڪي لمڪو وڏائي
ديس وسنا رام ديس وسنا، لهمن ....

٥- راجا ٻوگي ڪــل رگهرائي،
راج ٽلڪ ڪي لمڪو وڏائــي
راج ڪرنا رام راج ڪرنا، لهين ....

٦- پتا وچن مانهو رگهرائي، بن گمن ڪي لمڪو وڏائي
خوش رهنا رام راضي رهنا، لهمن ....

٧- جوڳي بني هــو آج رگهرائي،
چترڪوٽ ڪي لمڪو وڏائي
لباڳي ٿمنا رام لباڳي ٿمنا، لهمن ....

٨- رالوڻ مارڪي جڌــتا جوائي
وڇيا دشمي ڪي لمڪو وڏائي
خوش رهنا رام راضي رهنا، لهمن ....

٩- راج ٽلڪ هئہ ڦر رگهرائــي،
ٽاجپوشي ڪــي لمڪو وڏائــي
راج ڪرنا رام راج ڪرنا، لهمن ....

١٠- رام ليلا سب سپنا سوامي،
ڪوئي پرهلاد نہ اپنا سوامي
ڪرپا ڪرنا گرو ڪرپا ڪرنا،

د ليا کهتي هئه محمد سمن ، مزا هئه مفت خوري ۾
مگر هم کــو تو کالي کا مزا ، دولي ۾ آلـــا هئه
مزا مجلس ۾ محفلن ۾ ، رها جامع لـــ جلسي ۾
مزا پرهلاد کو اب تو ، مست هولي ۾ آلـــا هئه
(پيچن راڳ آسا)

ز - دور کوئي گائي

- جيءُ مرجهائي ، کهان جا سمائي ،
کهدو گمياري ، شبد ۾ سنهاري
- جهو کي الدر او د يکتي ۾ اکهان ، د يکتي ۾ اکهان
لئدا سوئي سوئي ، جـــي رامان الئدا سوئي سوئي
پولت پولت پاس ۾ پولي ، کاا سنمت لا کوئي
مکه مرجهائي ، کهان جا سمائي ، کهدو گمياري
- سوئا مندر او ساتول ۾ سکهان ،
او ســـاتول لـــ سکهان
راس لـــ هوئـي هوئـي ،
جي هري رامان راس ۾ هوئي هوئي
چرڻ چلت نا ايک قدم پي ، هات هلت لا دوئي
کون آڙجائي ، کهان جا سمائي ، کهدو گمهاري
- هنس اکيلا او آڙکر چلها ، او آڙکـــر چلـــيا
د يهه پسم هوئي هوئي
جي هري رامان د يهه پسم هوئي هوئي
کوئي پرهلاد سمن پاس ۾ پوچي ،
الـــدي د اما روئي
سمجهه ۾ آئي ، کهان جا سمائي ، کهدو گمهاري

برباد کرکي وہ روانہ ہون، وہ روانہ ہون
ذرا سوچ کر لون ذرا سوچ کر لون،
ذرا سوچ کر لون یہي ہے کافي اشارا

(شعر)

جیسي شکل بني ہے، ایسا جي عقل ہوتا
تو دوسري کا دل پر، ہرگز دخل نہ ہوتا
کپڑي ہیں شرافت کي، تن لدا ہے شرارت کا
گر ہوتي اصلیت تو، ہرگز نقل نہ ہوتا
مرگھٹ میں جیسا من ہو، ایسا ہو ہر ہمیشہ
تو دل یہ دکي نہ ہوتي، من یہ نہ مچل ہوتا
سر کي صفائي ہوتي، ہوتي نہ کوئي فیشن
تو ہر ہنسي پہ ہرگز، کانٹا نکل نہ ہوتا
پهلاج تن بنایا، جیون کو گر بنائي
تو آنا بھي سقل ہوتا، تیرا جانا بھي سقل ہوتا

(بھجن راگ ضلعو)

طرز- میري دل توڑني والي

ٽل- دنیا ہنستي ہے ہم کو تو،
مزا رولي پر آتا ہے
بدن کو آنسون ہولدون سین، مزا دولي پر آتا ہے
١- دنیا دن رات جگتي ہے، تمنا کي تماشون پر
مگر ہم کو تو شانتي سین، مزا سولي پر آتا ہے
٢- دنیا چھتي ہے دنیا کي، بدائین بھي پر بنگلا
مگر ہم کو تو کندرا کي، مزا کولي پر آتا ہے

اب تو رویا۔ حال یہ ہوا،
کرم کمانا چھوڑ دیا

۴- لاگی وزیری پائی فقیری،
عیش اُڑانا چھوڑ دیا
پہلا ج پیری لاگی امیری، پہلا زمانا چھوڑ دیا

(شعر)

مزا کالی کا آتا ہے، پکا کر خوب کالی سی
نہ دانتوں کو نہ ہونٹوں کو،
صرف دالی د کالی سمن
مزا بوٹل کا لوتب ہے، پٹی ہار پر پٹمالی سبین
نہ لالی اا د کالی لا، گنتی بہ گھر بدالی سمن
مزا لیلی کا جا پوچھو، ذرا مجنو دیوانی سمن
شمع پر جلنا جیتی کہوں،
پوچھو جا کر پروالی سمن
مزا عاشق کو آتا ہے، معشوق پٹی مرجالی سبین
مزا پو ھلاد پایا تا، آتش بہ آزمالی سبین

(پیچن راگ، قلنگہ)

طرز- پہلی جو خبر ہوتی

ٹل- تصویر تیری طالب، صورت صبحان کی ہے
اور ون پٹی عاشق ہونا،
یہ عادت شیطان کی ہے
۱- تصویر کو تو دیکو، اکثر ہے الاہی
روشن شمع جو اسپہ، اُس لامکان کی ہے

(شعر)

غلامی چھوڑ کر تیری، آزادی کا مزا لو لگا
آبادی چھوڑ کر تیری، آبادی کا مزا لو لگا
وزیری بھی عزیزی سے، مزدوری تیی تیری مہان
جلا کر گادی تیری کو، اُس گادی کا مزا لو لگا
چوسا تھا خون غریبوں کا، جو کمایا تھا اور پایا تھا
ابھی بھکیا کی روٹی بھی، سوادی کا مزا لو لگا
کری شادی سے بربادی، جنم کھویا جوانی بھی
ابھی شانتی کماری سے، اُس شادی کا مزا لو لگا
نہ لوں میرا نہ میں تیرا، خدا کا اب پایا خادم
ابھی پرھلاد مالک کی، منادی کا مزا لو لگا

(بھجن راگ آسا)

طرز - وہ آنا جانا چھوڑ دیتا؛

ٹل - کب سمن لیتی اک جا بیٹھی، آنا جانا چھوڑ دیتا
اب سمن لیتی ہاتھ سمٹی، ہاتھ اٹھانا چھوڑ دیتا

١- میں ہوں سوامی ہند کا حامی،
کاھی پھیلانا چھوڑ دیتا
جب تی غلامی لب تی سلامی،
اب سیس جھکانا چھوڑ دیتا

٢- میں ہوں اکبر تاج کا ٹکبر،
کاھی ڈرانا چھوڑ دیتا
میرا پرور اب ھم ایشور، توھی منانا چھوڑ دیتا

٣- حال یہ ہویا ڈول میں سویا، تانا پانا چھوڑ دیتا

ڈبی سنسار میں کوئی، اری کوئی تو میرا کہا

- کنمش کت گیا جب سمن، الھدي ھو گئي تارین

دکون من ار سکون میں جا، سڑی کوئی تو میرا کیا

- مپڑی مپلی کسی رھنی سمن،

گندی گنگا نہ ھولی ھے

د لیا بہ ظلم ار زوري، کري کوئی تو میرا کیا

- گرو کي گت گرو جالي، چیلی کا چت چیلا جانی

گھڑا پاپون کا جا کرکي،

اري کوئی تو میرا کہا

- ھرناکس پیا ھرناکس ھمن،

پیا پرھلاد اھلادي

بجھي دیوا کسمکا ار، اري کوئی تو میرا کیا

(شعر)

دامن تمري چڑاکر، دامن میں جا رھولگا
جھان تون نہ ھولہ من ھو، اس بن میں جا رھولگا
تمري جو میري من ھے، اس من میں جا رھولگا
جیون ھے میرا جوئي، اس جیون میں جا رھولگا

(بہجن راگ بھاڑي)

- ایک دفعا منھن سمن یون کھدو، آج سوامي مر گیا

اپني جنتي ھاء مجھکو، آج وڈوا کر گیا

- رام تمرت رام کا تا، اب تمرا ھوگا تھمن

رام تمرت رام بن کر، رام ھمن کي گھر گیا

- دیکھا آلکون سمن آلسون، ایک ہي نپکي تھمن

٢- صورت میں مورتی ہے، اس بتخانی سی بہتر
راحت جو روح میں وہ، راحت رحمان کی ہے
٣- مسجد میں مولوی ہے، مندر میں بت کی پوجا
ان سمن اچھی عمارت، عاشق انسان کی ہے
٤- گوشی اشمن ہوکر، گوشوں کو بند کر لون
سن لی سرود جس میں، آیت قران کی ہے
٥- لوری نگاہ سمن وہ، جب نور نظر آیا
پرہلاد پوجا اپنی، پوجا بھگوان کی ہے

(شعر)

اگمالي روز روتا ہے، وگمالي ہنستا سوتا ہے
اگمالي خیال کرتا ہے، وگمالي دل کو ڈوتا ہے
وگیالي آرام چنتن سمن، مزا دیتا ہے چنتا کو
اگمالي گیان گرنتو کا، نہ وکتا ہے نہ سروتا ہے
وگمالي گمان جوالا سمن، دکون کی جڑ جلاتا ہے
اگمالي رات دن دل میں، دکون کی بیج بوتا ہے
وگمالي سکھ سپن سمجھی، دکون کو ہد بداجالي
اگمالي دکھ کی دریا میں، سدا کاتا ہی غوطا ہے
اگمالي موہ ممتا کی، فسا رہتا ہے فاسی میں
وگمالي ویر ہو پھلاج، مست مستی میں ہوتا ہے

(بھجن راگہ پیلو)

طرز- اسکا نام دنیا ہے
تل، جمن کرنی تو مرا کہا،
مری کوئی تو مرا کہا

کلجانُگا راز سارا، اس ڀيڄڻي ـــ ـن
عشق کا هيءَ ساز، سو ساز لا پوڇو

٥ـ استري وو پرش، پائي پئن ـن گئي
اُنهون ۾ اب عشق کي، دو لئن بن گئي
شرم چاهي ڏور کي، اب لاج نا پوڇو

٦ـ ڀڳتي تا لُهرت رام، رام لِيرت بن گيا
گهر ڇوڙ گنگا مات کي؛ گودي ۾ سو گيا
پريم کا پرسنگ يي، ڀهاڄ نا پوڇو

(ڀڄن راڳ ڀيروي)

طرز - اُنڌ ياري کاري رات ۾

ٽل - جوئي سک آهي سالت ۾، ۽ آنند آ ايڪالت ۾
ڪنهن پريميءَ پالو هو، ڪنهن سنت سچالو هو

١ـ جهنگلن ۾ ڇو جوڳِن ويهي؛ جوڳ پچايو هو
هار سينگار ڇو لاهي، پسمي بدن بٹايو هو
پره قلبيءَ پرياس ۾، ۽ رم جهم واري رات ۾
ڇو جاڳ کي جالو هو

٢ـ لوڪن جي ڇو لڙ کان لاڙو، ڪري ڪنارو ويا
مسڻ مقام ۾ جوڳي جايون، اڏي اوتارو ويا
برهه سندي برسات ۾، ۽ لون لون واري ٿات ۾
ڇو لنوَ کي لائو هو

٣ـ محل ۽ ماڙيون سندر نارون، چا کان ڇڏي ويڙا
پمنگها ڏولهون پلنگ لهاڳي، پٿرن ۾ پــــڙا
هوت ڏنو هر جات ۾، پــي بات بکن نا ياد ۾

کهد یما مرگهٹ مہ مرا، آج سوامی سڑ گیا

۳- هات لی کاغذ وچاری، جب لگی وو واچنی
پاچهتی هی باچتی، آلکون سی آنسون پڑ گیا

۴- بس گلا گهٹنی لگا آر، هو گیا زخمی جگر
ملم پی اتسا ملا جو، جلنا جی ڦر جر گیا

۵- کیا کری لاچ سکی،
نا پڑهہ سکی قهری کلام
پڑهتی پڑهتی چت وچاری، کا چنتا مہ پڑ گیا

۶- رام سوامی نی کهان، اب چل مهری گر پیٹ هو
رام سمتا کی مثل، پوهلاد جوڑا تر گیا

(بجن راگ بیروی)

ٽل- عشق کی بیمار کا، علاج نا پوچهو
قت نہ جا آسمان زمین، وو راز نا پوچهو

۱- عشق کالا سالپ هئی، کهین کاٹ نا کائی
راج کیا وو راٹهون کا، روپ نا پائی
اس دکہ بهری بیمار کا، علاج نا پوچهو

۲- هادی دو آلی کانچ کا، شیشا هین ملکا
سب دیکتین هین دیکتی، پی دل هل گیا
تا پدی کا پرواز بس، وو پرواز نا پوچهو

۳- قول سمین فرزند تی، دو چار سال کی
ٹکوا ٹ پتی وو چوڑ کر، روتی تی بالکی
پی درد کا داستان سارا، آج نا پوچهو

۴- پوچهنا هئی تو پوچهلو، اس مرگهٹ بهیدی سین

ڪهڙو به ڪتاب اوهانکي گهرجي ڪوشش ڪري اُهو به اوهان کي هٿ ڪري موڪليندا سون

ڌرمي ڪتاب گهرائي پڙهو

ڪتاب جو نالو	سنڌيءَ ۾	گرمکيءَ ۾
شريمد ڀڳوت گيتا ١٨ اڌياءِ مهاتم قل		
سلوڪن ۽ آرتين سميت ولکين مورتين ۽ جلد سان	١-٨-٠	٣-٠-٠
شري سکمني صاحب ارٿ سان پڪو جلد	١-٨-٠	٣-٠-٠
سري جپ صاحب ارٿ سان	٠-٨-٠	٠-١٢-٠
اصل وڏي ڪٿا ستنارائڻ سواميءَ جي	٠-٤-٠	٠-٦-٠
اصل وڏي ڪٿا چنڊر ديوتا جي	٠-٣-٠	٠-٤-٠
اصل وڏي ڪٿا وسپت ۽ آرتوار جي	٠-٣-٠	٠-٤-٠
" " " منگل ۽ گڻيش ديوتا جي	٠-٢-٠	٠-٤-٠
" " " شنڪر ڀڳوان (شو پراڻ)	٠-٨-٠	٠-١٢٠٠
سيني ديوتائن جون آرتيون	٠-٣-٠	٠-٤-٠
راجا وڪرماجيت جون ٣٢ پتليون	١-٠-٠	١-٤-٠
سلوڪ سواميءَ جا	٠-٦-٠	٠-٨-٠
سلوڪ سواميءَ جا وڏا گرمکي ٢-٠-٠	تمام وڏا	٥-٠-٠
اصل وڏا پنجڙا امرلعل سائين جا	٠-٦-٠	٠-٨-٠
اصل وڏي ڪٿا گوپيچند ميناوتي	٠-٨-٠	٠-١٢-٠
اصل وڏي ڪٿا روپ بسنت بهاري	٨-٠-٠	٠-١٢-٠
" " " پورن ڀڳت	٠-٨-٠	٠-١٢-٠

چو ٻريو ٻچائو هو

٤- ٻريم خاطر ٻهلاج چـو هنڌو، ٻـاڻ ٻچايو هـو
پنجن سالن جي سورهن ويهي، سـور سهايو هو
ويهي واڳوءَ جي وات ۾، رهيو لاڙ پنهنجيءَ لات ۾
ڳر ڳهان جو ڳهالو هو

(ٻيون راڳ بسنت)

طرز- وو نازڪ ڪهين جا ٻسيو ري

ٽُل- جهڙن رام رکي تهڙن رهيو ري،
سب سک ڏک سهيو ري

١- لکم ڏئي تان لکين ٻلايون، ڪک ڏئي تان ڪافي
ڏک ڏئي تان ڏيج مان پاليان، سک ڏئي تان صافي
جهڙن حال ڪري تهڙن هليو ري، سب ....

٢- محل ڏئي تان مالڪ منهنجو، ڏولڳر ڏئي تان ڏولي
پهنگها ڏئي تان پريتم پاليان، گاهه ڏئي تان گولي
جيـڙن ٿاهه ٿاهي تهڙن ٿهيو ري، سب ....

٣- ويس ڏئي تان وارث منهنجو، لڱو رکي تان لپازي
خوش رکي تان خاوند پاليان، رنج ڏئي تان راضي
جهڙن واهه وهائي تهڙن وهيو ري، سب ....

٤- پنهنجا چڻ ٻهلاج تون ڦرٽا،
ڏي ڏاڙ ڪـسي ڏوري
تون مستانا رهه مستيءَ ۾،
جيءَ کي ڏي نا جهوري
هاٽي خاوند سان لسا کهيو ري، سـب ....

" " " پرهلاد ڀڳت ۰-٦-۰ ۰-٨-۰

" " " راجا هرشچندر ۰-٨-۰ ۰-١٢-۰

" " " ڌرو ڀڳت ۰-٨-۰ ۰-١٢-۰

" " " الهندا ديوي پون ڪمار ۰-١٢-۰ ١-۰-۰

" " " راجا نل واڻي دمينتي ۰-١٢-۰ ١-۰-۰

سريچند جيون چرتر ۰-٨-۰ ۰-١٢-۰

گرو پراڻ (نرڪ سرڳ جي ڪٿا) ١-۰-۰ ١-٤-۰

تلسي رامائڻ گرمکي ٥-۰-۰ وڏو ٢٥-۰-۰

ڀاڳوت سنڌي ٤-٨-۰ گرمکي ٢٠-۰-۰ وڏو ٣٠-۰-۰

ستيارٿ پرڪاش پڪي ۽ سهڻي جلد سان ٤-۰-۰

آتم پرساد ۽ سوامي ديانند جيون ۰-٨-۰

اصل وڏي ڪٿا گيارس مهاتم ۰-١٢-۰ ١-۰-۰

" " " ويساک مهاتم ۰-١٢-۰ ١-٤-۰

" " " مالگهه مهاتم ١-۰-۰ ١-٨-۰

" " " ڪارتڪ مهاتم ١-٨-۰ ٣-۰-۰

" " " پرشوتم مهاتم ١-۰-۰ ٢-۰-۰

"سچو سائي" سوامي ٽوترام صاحب ۰-٨-۰ ۰-١٢-۰

پهلاد پريم واڻي پڪو جلد ڀاڱو ١-٢-٣ ١-٨-۰ ١-٨-۰

شريمد ڀڳوت گيتا پڪو جلد (پهلا چرام) ۰-١٢-۰ ١-٨-۰

شري گرو نانڪ ولاس سنت پهلا چرام ١-٤-۰ ١-٨-۰

کوبچند ائنڊ سنس پبلشرس ۽ بوڪسيلرس

سهڙو چوڪ ڪئمپ نمبر (٢) ڪلياڻ (بمبئي)

[illegible]

[illegible] جو [illegible]

[illegible] عربي [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] صاحب جي [illegible] [illegible]

[illegible] تي [illegible] ڇپي آهي [illegible]

[illegible] آهي هي پستڪ عام [illegible] [illegible]

[illegible] شائع [illegible] [illegible]

[illegible] صاحب [illegible]

[illegible] ڪتاب جي ڇپائي [illegible]

[illegible] جان [illegible] [illegible]

[illegible] ١-٨- [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]